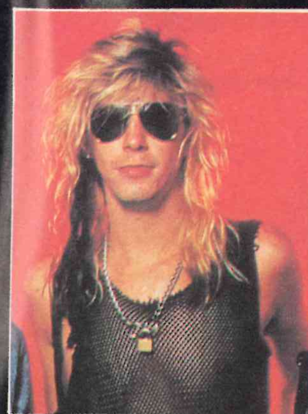
HARD METAL
DAN REED NETWORK

Dan Reed Network — PolyGram Records

HEAVY METAL HARD ROCK POSTER MAGAZIN

HARD METAL

posteri
DUFF Mc KAGAN
QUEENSRŸCHE

SCORPIONS
KREATOR
DAN REED NETWORK
SKID ROW L.A. GUNS

GODINA I, FEBRUAR 19[illegible], B[illegible] CENA 2[illegible] DINARA

RICHIE SAMBORA — PolyGram Records

INSIDE

● **HARD METAL** ● Heavy metal hard rock poster magazin, mesečnik ● **Izdaje:** NIŠJP Dnevnik ● **Direktor:** Miodrag Karadžić ● **Glavni i odgovorni urednik:** Radovan Čolević ● **Urednik izdanja:** Konstantin Polzović ● **Izvršni urednik:** Jadranka Janković ● **Grafički urednik:** Iboja Tot ● **Redakcija:** Goran Nikolov, Obrad Škrbić, Aleksandar Polzović ● **Saradnici:** Branimir Lokner, Bane Kerac, David Vartabedijan, Zvonko Đukić, Valentina Jovičić, Pišta, Nikola Kostić — Irwas, Draško Janković ● **Dopisnici iz inostranstva:** Branislav Rašić (London), Al Pitrelli (New York) ● **Adresa redakcije:** HARD METAL, p.p. 70, 21000 Novi Sad, Yugoslavia ● **Telefoni:** 021/624-148, 623-473. Telefax: 021/26-332 ● **Pretplata** za 6 meseci 600 dinara. Žiro račun br. 65700-603-7711, sa naznakom pretplata za HARD METAL ● Priprema i štampa: **NIŠJP Dnevnik** ●

VELIKI POZDRAV SVIM FANOVIMA!!!

Ponovo smo zajedno i pored svih neprilika ove teške situacije. Na žalost imamo i novu cenu, popriličnu uvećanu u odnosu na prošli put, ali. . .

Sigurno znate da te stvari ne zavise od nas i da je papir, priprema i samo štampanje izuzetno skupo. Mi se stvarno trudimo da vam za ovu cenu ponudimo što bolji, kvalitetniji i aktuelniji sadržaj. Na unutrašnjim stranama naći će te i najavu za naše prvo specijalno poster izdanje, u kome će biti najverovatnije čak 16 velikih postera vaših i naših najomiljenijih i najpopularnijih grupa. Takođe za sledeći redovni broj HARD METAL-a pripremili smo vam zaista izvanredan sadržaj i ekskluzivne intervjue sa trenutno najpopularnijim speed/thrash i sweet bendovima. Koje su to grupe, za sada je tajna ali će te sigurno biti veoma prijatno iznenađeni.

Što se tiče periodike našeg izlaženja i čestog kašnjenja za to je opet kriva vrlo složena situacija. Dobro je i sretni smo što uopšte još izlazimo s obzirom na kakve probleme nailazimo.

Svakim danom dobijamo ogromne količine vaših pisama, pošiljki svih veličina i mnoštvo želja, predloga i sugestija po pitanju sadržaja i cele koncepcije. Zaista nam dajete izuzetno puno predloga, grupa i tema o kojima bi želeli da pišemo. Naš odgovor bi bio otprilike ovakav: Svesni smo da još nismo imali prilike da pišemo i predstavimo vam pojedine grupe ali vremenom ćemo se pozabaviti i detaljno vam predstaviti sve ono što do sad zbog nedostatka vremena i prostora nismo. Nije nam lako, redakciju sačinjavamo samo nas nekoliko, te i ovu priliku koristimo da vas pozovemo na saradnju. Neka nam se jave svi koji bi želeli da sarađuju sa nama, u bilo kom vidu. Opet moramo da naglasimo da i pored cele komplikovane političke krize, mi želimo i trudimo se da pružimo sadržaj podjednako interesantan za svakog. Nas interesuje samo heavy metal i njegova što uspešnija afirmacija na ovim prostorima.

KEEP FIGHTING FOR METAL!

Konstantin Polzović

P. S. Za one koji ne znaju, TV izdanje HARD METAL magazina se emituje svakog trećeg petka u mesecu, oko 21 sat na trećem kanalu Televizije Beograd i traje 30 minuta. Svakog četvrtka na NS plus programu oko 21.30 sati biće emitovan polusatni heavy metal prilog koji uređujemo mi. Emisija HARD i HEAVY SPECIJAL na radio Novom Sadu ide svakog ponedeljka od 13-14 sati, posle Nove godine biće emitovana sredom od 23-24 sata. Na Radiju Studio B u Beogradu, subotom od 21-22 sata se emituje METALMANIA a takođe subotom oko 18 sati na televiziji Studio B (NTV Studio B) emituje se polusatni HM prilog u kome predstavljamo naš HARD METAL. Svu muziku i spotove obezbeđuje naravno EXPLOSIVE. Toliko od nas, uskoro ćemo se još proširiti.

NEWS

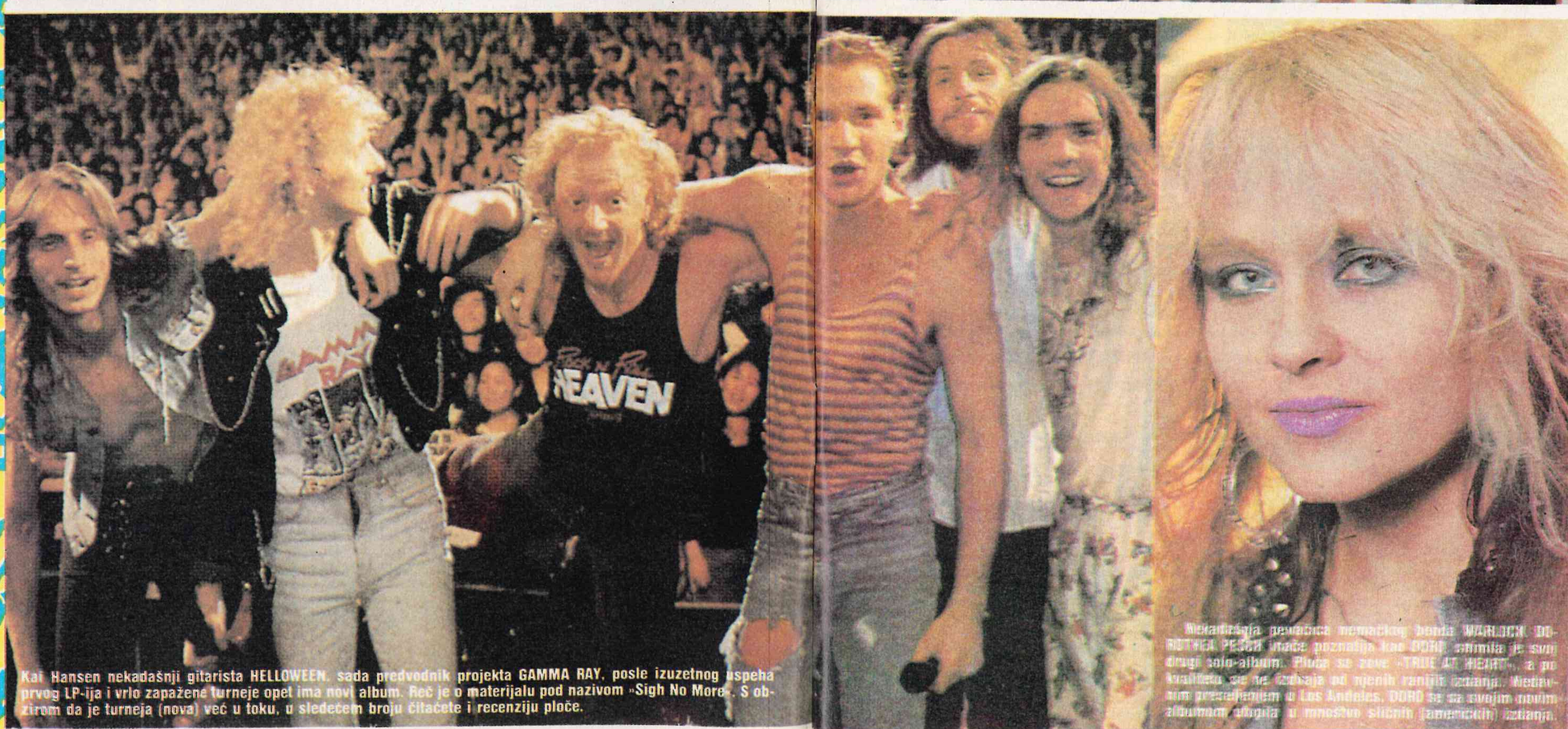

Nismo dugo čekali a već se pojavila kopija uspešnih FAITH NO MORE. Bend se zove MR. BUNGLE i sem što im muzika koju sviraju veoma liči na ono što svira gore pomenuti bend, sa FAITH NO MORE imaju još dosta toga zajedničkog. Na primer, istog pevača, istu diskografsku kuću, sličan imidž. . . Očigledno da je frontmenu FAITH NO MORE u matičnoj grupi postalo tesno, pa je svoj talenat »pozajmio« i za projekt »MR. BUNGLE«, kako se zove i prvi album istoimene grupe sa PATTONOM na čelu. Prve reakcije i fanova i kritičara su uglavnom povoljne, a dok mi slušamo MR. BUNGLE, Mike Patton sa ekipom F.N.M. snima novu studijsku ploču.

LOVE/HATE ovih dana treba da objave svoj drugi album, pod nazivom »Wasted In America«. Producent je bio John Jansen a snimljen je u Power studijima u New Yorku. Kao što verovatno znate, LOVE/HATE idu na evropsku turneju kao predgrupa svojim popularnijim kolegama iz SKID ROW.

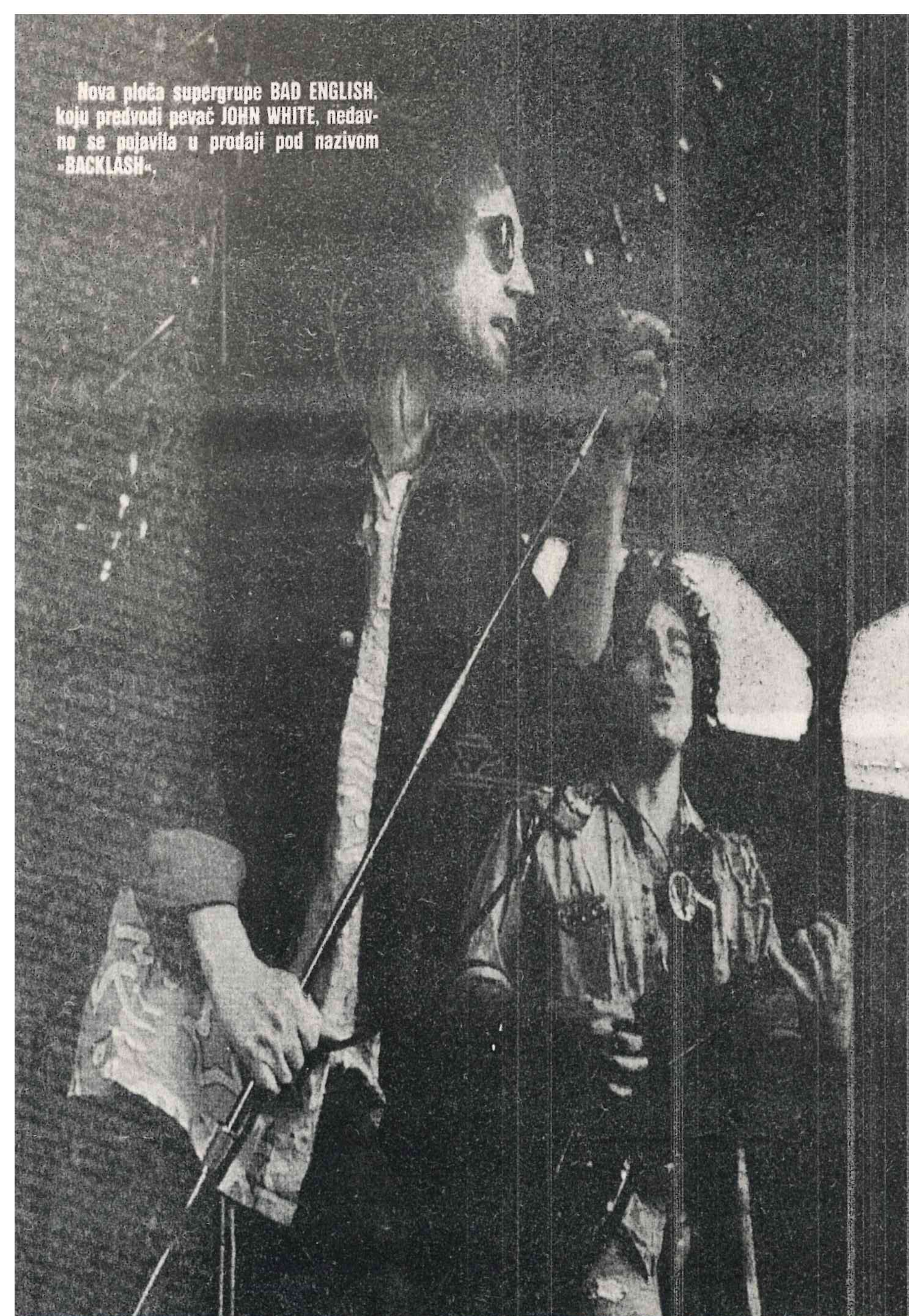
LICE S NAŠIH POSTERA — DUFF »ROSE« Mc KAGAN

Pravo ime: Duff Mc Kagan
Datum rođenja: 5. februar 1964.
Mesto rođenja: Seattle, Washington
Bračni status: Razveden
Karijeru počeo u bendovima: Road Crew, Hollywood Rose i sam Bog zna koliko punk bendova iz Seattlea
Omiljeni bendovi: The Ruts, The Damned i Sex Pistols

Kai Hansen nekadašnji gitarista HELLOWEEN, sada predvodnik projekta GAMMA RAY, posle izuzetnog uspeha prvog LP-ija i vrlo zapažene turneje opet ima novi album. Reč je o materijalu pod nazivom »Sigh No More«. S obzirom da je turneja (nova) već u toku, u sledećem broju čitaćete i recenziju ploče.

Nekadašnja pevačica nemačkog benda WARLOCK DOROTHEA PESCH inače poznatija kao DORO snimila je svoj drugi solo-album. Ploča se zove »TRUE AT HEART«, a po kvalitetu se ne izdvaja od njenih ranijih izdanja. Nedavnim preseljenjem u Los Anđeles, DORO se sa svojim novim albumom utopila u mnoštvo sličnih (američkih) izdanja.

Nova ploča supergrupe BAD ENGLISH, koju predvodi pevač JOHN WHITE, nedavno se pojavila u prodaji pod nazivom »BACKLASH«.

Ubedljivo najinteresantnija vest ovog meseca sa domaće scene nam dolazi iz tabora grupe BLOODBATH. Sigurni svi znate da je njihovo debi vinilsko izdanje, mini LP »Toxic Death« imalo izuzetnog uspeha te se kompletan tiraž vrlo brzo rasprodao. EXPLOSIVE, njihova izdavačka kuća vrlo brzo je reagovala i doštampala dodatne količine ovog albuma čiji se dobar deo prodavao u prodavnicama Nemačke, Austrije a i Amerike. Da bi zadovoljili prohteve američkog tržišta, kompanija WILD RAGS RECORDS potpisala je nedavno ugovor sa EXPLOSIVE-om za izdavanje i ekskluzivna prava n BLOODBATH materijale za Ameriku. Tako će uskoro u WILD RAGS produkciji da se pojavi kaseta i dupli sing sa »Toxic Death« materijalom a početkom sledeće godine i kompletan album »Psychopatic Nightmares« koji se trenutno snima u Novom Sadu. Više detalja o grupi BLOODBATH u sledećem broju kada ćemo objaviti intervju sa šefom benda Stačom.

Posle veoma uspešnog nastupa u Španiji gde su išli kao predgrupa bendu SODOM, nemački sastav RISK, vredno pripremaju novi album, koji bi u prodaji trebao da se pojavi za Novu Godinu. Naziv još nije poznat, ali se zna da će biti promovisan na zimskoj turneji po klubovima, gde će kao predgrupa da im nastupaju RAVEN.

Da heavy-metal i hard rock dobro zvuče kad se sviraju na klasičnim instrumentima (gitara, bubanj, bas) to svi znamo, ali da može isto tako da zvuči i kad se koriste neki neuobičajeni instrumenti ne znamo dok ne čujemo. Tako se sve više sa ploča hard & heavy bendova čuju razni duvački instrumenti, a u poslednje vreme prednjači indijski narodni instrument sitar. Međutim, prvu ploču snimio je violinista MARK WOOD, koji svoje viđenje heavya svira na električnoj violini. Violina zvuči sasvim dobro, a može se čuti sa Markove ploče »Voo-Doo Violence«.

Grupa RATT izbacila je na tržište album tipa »the best of« pod naziovm »RATT 'N' ROLL«. Inače bend je nastavio karijeru kao kvartet, pošto je gitarista ROBBIN CROSBY nedavno otišao iz grupe.

Bend SOUNDGARDEN iz Sietla, upravo završava snimanje novog albuma pod naziovm »Badmotorfinger«, a producent je Cameron Crowe

BRITNY FOX, grupa koju je »pronašao« Tom Kiefer, imaju novog pevača — čovek se zove Tommy Paris. Grupa već užurbano radi na najnovijem materijalu čiji je radni naziv »Bite Down Hard«

Novi album ali snimljen uživo imaju i HEART. Naziv je »Rock This House Live«. Takođe, nove albume imaju i NUCLEAR ASSAULT — »Out Of Order«, PESTILENCE — »Testimony Of The Ancients«, DIMPLE MINDS — »Helden Den Arbeit«, i PRONG — »Prove You Wrong«.

Posle velikog uspeha sa pesmom »(EVERYTHING I DO) I DO IT FOR YOU«, što je u stvari muzika iz filma »ROBIN HOOD«, BRYAN ADAMS je objavio svoj novi, dugo očekivani album pod nazivom »WAKING UP THE NEIGHBOURS«. Ploču je realizovala A&M records a producent je »MUTT« LANGE, nama poznat po veoma uspešnom radu sa AC/DC i DEF LEPPARD.

U prošlom broju mogli ste da pročitate vest o odlasku dva člana koji čine ritam sekciju u grupi WHITE LION, radi se o bubnjaru GREGU D'ANGELU i basisti JAMESU LOMENZU, koji su bend napustili usred promocione turneje po Americi. Međutim, WHITE LION se nije raspao, kako se moglo pretpostaviti, već je ostatak benda nedugo zatim pronašao zamenu. Sada uz pevača MIKA TRAMPA i gitaristu VITA BRATTAUA, WHITE LION čine bubnjar JIMMY DEGRASSO (ex- Y & T) i basista TOMMY »T-BONE« CARDONA (ex-ALICE COOPER i LITA FORD bend).

Nekada veoma popularni kvartet iz Los Angelosa QUIET RIOT, ovih dana doživljava svoju novu ko zna koju, metamorfozu. Posle mnogih personalnih promena, postava koja je sad aktuelna je, u stvari, ona stara. Vratio se originalni pevač KEVIN DUBROW, gitarista CARLOS CAVAZO je skoro od samog početka u bendu, a potpuno novi ljudi su basista KENNY HILLARY i bubnjar PAT ASHBEY.

Bubnjar grupe QUEEN ROGER TAYLOR, koji pored matičnog benda ima i svoju grupu THE CROSS, snimio je novu ploču. Album »BLUE ROCK« snimio je sa grupom THE CROSS u kojoj ostvaruje svoje težnje ka nešto čvršćem zvuku. U bendu gde šefuje, svira gitaru i peva.

Novu ploču ima i teksaški bend PANTERA. Diamond Darrell & Co. su svoje novo delo nazvali »A VULGAR DISPLAY OF POWER«. Zanimljiva je vest da se na albumu nalazi i obrada AC/DC pesme »SIN CITY«.

Izašao je novi album kanadske grupe VOIVOD. Ploča se zove »Angel Rat«. Još nepotvrđena je vest da je izlazak ove ploče grupa VOIVOD dočekala kao trio, jer je basista BLACKY napustio bend.

Nedavno je objavljena i zvanična informacija da nema pregovora između gitariste John Sykesa i grupe DEF LEPPARD, po pitanju zamene nedavno preminulog Steve Clarka. Međutim, po najnovijim informacijama, nekadašnji gitarista THIN LIZZY, WHITESNAKE i BLUE MURDER, John Sykes već se nalazi u studiju i producentskom palicom John Mutt Langa priprema solo deonice za najnoviji LP DEF LEPPARD.

Grupa BONHAM je u studiju gde, naravno, snima novu ploču. Kao producent pominje se TONY PLATT.

Amerikanci koji obećavaju — SAIGON KICK ovih dana idu na turneju po američkom kontinentu kao predgrupa starijim kolegama, triu KING'S X.

Ispostavilo se da glasine oko saradnje DAVIDA COVERDALEA i JIMMYA PAGEA nisu samo to. Oni stvarno rade zajednički projekat, a njima su se za ovu priliku pridružili bubnjar DENNIS CARMASSI i basista RICKY PHILLIPS, koji će im pomoći pri snimanju materijala za album. Ploča bi trebalo da se pojavi početkom 1992. godine, posle čega bi usledila i promoturneja.

Neuništivi LEMMY, sa ostatkom MOTORHEAD ekipe, najavljuje skori izlazak nove »THE BEST OF« kolekcije. Ploča sadrži četrnaest MOTORHEAD klasika, a najavljen je i video kaseta »THE BEST OF MOTORHEAD«.

DAVID REECE, ex-pevač nemačke grupe ACCEPT s kojom je snimio samo ploču »EAT THE HEAT«, odlučio je da započne solo-karijeru. Posle neuspele zamene UDA DIRKSCHNEIDERA u ACCEPT (jer ko bi zamenio čoveka koji liči na krompir a uz to ima glas kao da je progutao šmirgl-papir), okupio je bend koji uz njega čine: JOHN KIRKE (gitara), CURTIS MITCHEL (gitara), DANNY GREENBERG (bas) i DEREK THOMAS (bubnjevi). U toj postavi i sa producentom MAXOM NORMANOM (radio sa STRYPER, LOUDNESS, LYNCH MOB) snimili su svoj prvi album »ON TARGET«.

Uz vest u prošlom broju da grupa THE CULT ima novu ploču nazvanu »CAREMONY« i novi singl »WILD HEARTED SON«, dodajmo i ovu o promenama u postavi benda. Pošto je bend napustio basista JAMY STEWART, ubrzo za njim otišao je i bubnjar MATT SORUM (sada u GUNS 'N' ROSES), pevaču IANU ASTBURYU i gitaristi BILLY DUFFYU, koji čine okosnicu benda, pridružili su se basista CHARLIE DRAYTON (ex-Keith Richards bend) i bubnjar MICKEY CURRY (ex-Brian Adams band).

Skoro zaboravljeni white-metalci STRYPER, posle ne baš uspešnog poslednjeg studijskog albuma »AGAINST THE LAW«, odlučili su da naprave kolekciju svojih najboljih stvari iz perioda 1984—1991. godine. Sve to je upakovano u ploču pod nazivom »CAN'T STOP THE ROCK«.

NOĆI HOLIVUDSKIH VAMPIRA

PISE: DAVID VARTABEDIJAN

Nedavno su se nad losanđeloskim nebom pojavili holivudski vampiri. Praznoverni ljudi su se uplašili, a oni dobro obavešteni su znali da pomenuti nisu opasni i da umesto otrovnih zuba imaju samo dobru muziku. Reč je o L.A. Guns. . .

Svi ljudi su nekada verovali samo u pištolje i to one iz Los Anđelesa, potom su verovatno otkrili Alana Forda i videli da po Njujorku leti i sisa krv Baron Vurdalak sa pomoćnicima. Na kraju su shvatili da današnji klinci više vole bića iz sveta strave i užasa nego prašnjave revolveraše. . . Tada su njih petorica TRACII GUNS (gitara), PHILIP LEWIS (vokal), KELLY NICKELS (bas), MICK CRIPPS (gitara) i STEVE RILEY (bubnjevi) rešili da postanu holivudski vampiri, bar za promociju nove ploče, uz koju vam sleduju 3-D naočare da biste ih bolje videli.

Ova vampirska petorka je, bez opasnosti po život, ugledala svetlost dana početkom 1986, kada je Tracii odlutao od AXL ROSEA i napravio L.A. Guns, bend koji će nekoliko godina kasnije dobro prodrmati Ameriku. Klasična ulična furka, sirovi rock&roll sa sexy temama, kao i velika doza nihilizma bili su oduvek najjače oružje L.A. Gunsa. Oni su 1988. prasnuli na američku listu kao metak iz pištolja, šlepujući se vešti uz GANS N'ROSES, ali već tada se mogao videti njihov autorski kvalitet. MTV ih je prihvatio sa pesmom »SEX ACTION«, posle toga su usledili samo uspesi.

»Naša muzika je mešavina Led Zeppelina, Bon Jovia i Sex Pistolsa« izjavio je jednom prilikom TRACII GUNS. To je petsto hiljada ljudi želelo da proveri i prvi album, jednostavno nazvan »L.A. Guns«, postigao je zlatni tiraž, a bend je svoj kotraverzni image još više učvršćivao izjavama tipa: *»Ja sam za urbanu propast i povećanje ženskih grudi«* — KELLY NICKELS ili *»Ja sam Phil, dolazim iz Londona, običo sam pevač. Probudio sam se jednog jutra u avionu. Već sledećeg dana sam bio u Los Anđelesu i svirao sa L.A. Guns. . . to i nije tako loše.«* — PHIL LEWIS.

L. A. Guns su postigli veliki uspeh, sa posebnim osvrtom na zemlju izlazećeg sunca, gde su bili dočekani kao »esencijalni« bend. Pošto je dobar deo njihovog tadašnjeg uspeha bio zasnovan na vizuelnom utisku — *»Mi izgledamo dobro, još bolje se oblačimo, svi imamo dugu crnu kosu i nismo dobri dečaci. Mi smo hard-rock bend sa velikom dozom melodije i zato nas publika voli«* — TRACII, L. A. Gunsu objavili prvu video kasetu »ONE MORE REASON«, na kojoj su se nalazili spotovi, intervjui i »NO MERCY« (uživo iz Japana).

Promene uvek dolaze. Dok je prvi album bio u žestokom hard-rock fazonu, L.A. Guns su na drugom »COCKED&LOADED« malo stišali pojačala. Materijal se i dalje mogao podvesti pod kuvajući hard-rock, ali ovoga puta u igru su bili i melodičniji refreni. Prvi singl sa tog albuma »RIP&TEAR« nije postigao uspeh koji su L.A. Guns očekivali. Čak im je i prodor na listu bio kratkog veka, sve do turneje i realizacije singla »THE BALLAD OF JANE«, koji ih je definitivno uvrstio u američke HM zvezde.

Uspeh tog singla momci su potvrdili velikom turnejom po klubovima, koja je trajala do maja meseca ove godine. L.A. Guns nisu ništa hteli da prepuste slučaju. *»Znali smo, ako otkažemo koncerte, kompanija prekida promociju albuma i sve ide u. . . Ostali smo na turneji i kada je Kelly imao operaciju na nozi, tada je Mick svirao bas. Svirali smo i kada su Steve i Mick imali grip. . . Sve je bilo podređeno bendu i ostvarenju naših želja.«* — govori Phil. Takav herojski stav im je i doneo toliki uspeh, a L.A. Guns su, na žalost, dva puta otkazali turneju po Evropi. Ipak svi smo mogli da ih gledamo na njihovoj drugoj video kaseti »LOVE, PEACE&GEASE«, objavljenoj ove godine u predahu između dve ploče.

Otac L.A. Gunsa, TRACII GUNS nije mogao da miruje, pa se sa prijateljima iz drugih bendova upustio u dva projekta: »PARTNERS IN CRIME« i »CONTRABAND«. »Partners In Crime« je napravljen samo zbog dobrotvornih akcija i da bi se ljudi malo zabavili, dok je »Contraband« projekat širih razmera. Pre turneje L.A. Guns sa AC/DC (od 17. maja do 23. juna) po Americi, Tracii je sa prijateljima iz RATT, MSG, VIXEN I SHARK ISLAND snimio ploču prepunu rock obrada i na njegovo insistiranje grupa je dobila naziv »Contraband«.

L. A. Guns diskografija:

1. »L.A. Guns« (1988)
2. »Cocked&Loaded« (1989)
3. »Hollywood Vampires« (1991)

Videografija:

1. »One More Reason« (1989)
2. »Love,Peace&Gease« (1991)

u pripremi »Hollywod Vampires«

Album nije dostigao neki veći tiraž, objektivno to ni ne zaslužuje, ali je sasvim fino održao pažnju javosti na nekim bendovima, pogotovu na L.A. Guns koji su kada je ploča izašla krstarili Amerikom, ostavljajući pustoš za sobom. Uz neizbežnu MTV promociju, svi su znali da »puške« spremaju novi album, koji je uskoro, kako su oni najavljivali na koncertima, »trabalo da se pojavi u prodaji«.

Prvo niotkuda, uz čuvenu uzrečicu DILANA DOGA koja glasi: »Stotinu mi vampira«, »HOLLYWOOD VAMPIRES« je uleteo na 42. mesto na Billboard listi. Promotivni video »KISS MY LOVE GOODBYE« je ukazao na ponovnu promenu u zvuku L.A. Gunsa, i ona je ovde najprimerenija njihovom imidžu i načinu razmišljanja još od početka karijere. Oni konačno sviraju »pravi« glam-rock u najboljoj tradiciji nekadašnjih glam veličinatipa MOTT THE HOOPLE i MARC BOLANA. Opet je velika pažnja pridata vizuelnoj (dizajn) strani njihovog albuma i sve to zajedno sa muzikom čini izvanrednu i dobro osmišljenu celinu.

Tvorci velikog dela materijala Tracii i Lewis nisu mnogo odmakli od svojih omiljenih tema: ljubavi i sexa, s tim što oni, za razliku od mnogih drugih, nemaju banalne fraze već poseduju lirske kvalitete. Ovo se posebno odnosi na »I FOUND YOU« i »HERE IT COMES«, balade koje će sasvim sigurno uvećati njihov uspeh. »Stari« L.A. Guns je prepoznatljiv u pesmama kao što su »DIRTY LUV«, »SOME LIE 4 LOVE«, »MY KOO KA CHO«, ali opet je vidljiv pomak u aranžerskim, pogotovo gitaroškim rešenjima koja su na ovoj ploči izvanredno smišljena.

»Na prvom albumu smo imali pesme poput 'Down In The City' i 'The Bitch Is Back' koje su posedovale 'punk-fuck you' poruku, bile su, jednostavno rečeno, besne. Danas smo mnogo više mirni i pričamo priče, nismo više đubrad iz šahta, mada i nove pesme imaju dovoljnu dozu cinizma i naših poznatih stavova koji se nisu mnogo promenili za sve ove godine«. — priča Phil. *Dok je album »L.A. Guns« imao stav, na »Cocked&Loaded« smo pronašli strukturu pesama kakve želimo da pravimo. Na ovoj ploči smo to sve, nadam se uspešno, pomešali. 'Hollywood Vapires' ima i »pumpajuće« rockerske stvari, a ima i balada i pesama srednjeg tempa. Sve je tu«* — nastavlja Phil.

Po svemu sudeći pred nama je budući najuspešniji, a sasvim sigurno kreativno najkvalitetniji L.A. Guns album do sada. Ovome ide u prilog i njihova rastuća pozicija na Billboard listi. Ako je verovati MTV-u njihova prva (samo da bude održana) evropska turneja počinje 23. septembra, ako ih negde na starom kontinentu ne presretnu nadaleko čuveni »transilvanijski vampiri« ili »istraživač natprirodnih pojava D. Dog«. Ipak verujem da će L.A. Guns sve to preživeti i doći da protresu Evropu dobrom muzikom.

»Sve je i dalje u dugačkoj, crnoj (u slučaju Micka Crippsa crvenoj) kosi, namazanoj želatinom, starim kožnim jaknama i kaubojskim čizmama sa izbušenim đonovima« — smejući se priča Phil — *»Ništa se nije promenilo po tom pitanju i celokupni 'Road Warrior' stil i vajb i dan danas izbija iz nas kada uđemo u tour-bas. To je fantastični-cirkuski-rick i rodeo osećaj koji je uvek isti i koji se nikada neće promeniti. To je L.A. Guns«.*

F A N M A I L

Pozdrav redakciji i svim obožavaocima dobrog HM zvuka!

Volim stari »klasični« heavy: IRON MAIDEN, JUDAS PRIEST, AC/DC, ACCEPT, MOTORHEAD, SAXON, TYGERS OF PAN TANG... Od njihovih ... METALLICU, RUNNING WILD, VENOM... obožavam MANOWAR!

Predlažem da napišete članak o 1984. godini, po mom skromnom mišljenju, »zlatnoj godini HM-a« jer ... 1991. g., obeležena mnogim dobrim grupama i pločama, mnogo podseća na nju. Predlažem da više pažnje obratite JUDAS PRIEST-u...

Molim redakciju da što manje pišete o sweet (shit) »metalu«. Pohvalno je što pišete o našim mladim grupama, ali je zabrinjavajuće što su to uglavnom trash bendovi...

Samo nastavite kako ste počeli, uz male korisne promene (manje sweet »metala«).

ALEX, Benkovac

Hay HARD METAL-u!

Hard Metal je najbolja stvar u našoj zemlji. Sadržaj i papir su vam super, a posteri fantastični. Bilo bi strava kada biste izdali video kasetu »HARD METAL« na kojoj bi se našli najbolji spotovi naravno najboljih grupa: GUNS N'ROSES, SKID ROW, AEROSMITH, POISON, MOTLEY CRUE, TESLA... i kad bi se ta kaseta mogla nabaviti preko Hard Metala...

Imam nekoliko predloga za postere, a to su: L.A. GUNS, AEROSMITH, G N'R, EVERY MOTHERS NIGHTMARE, FAITH NO MORE, TRIXTER itd.

Samo nastavite ovako. Primite puno pozdrava od

Metalke

Zdravno najbolji!!

Zovem se Dragoslav, zovu me Teša, imam 18 godina i živim u Kladovu. Slušam sve vrste metala. Omiljene grupe su mi: EXTREME, IRON MAIDEN, METALLICA, SKID ROW, SLAUGHTER. Ovakvom listu sam se najmanje nadao u ovako malom mestu kao što je Kladovo. Već je i bilo vreme da ovakav list izađe. Nadam se da ćete češće izlaziti. Želim da znate da ste najbolji i da ste »krivi« što sam u ova zadnja tri-četiri meseca koliko izlazite još više zavoleo Heavy Metal. Nadam se gigantskim posterima koje ste najavili. Toliko od mene. Nastavite i dalje takvim tempom.

Teša

Cenjenoj redakciji,

Napravili ste odličan magazin. Mnovo Vam hvala na tome!!!

Puno pozdrava i sreće,
šalje i želi Vam Darko iz N.S.

Konačno da se nešto pametno pojavi i u ovoj glupoj zemlji. Super ste! Nastavite tako i budite još bolji. Na koncertu HARD METAL je bilo fantastično. Pozdravljam sve koje sam upoznala tamo: Deju Nikolića iz Puzle, Dacu iz Pančeva, Miljanu i Sašu iz Sarajeva, Vuka iz Bačke Palanke, grupe SANATORIUM i LUDILO.
Posebno pozdravljam Koleta, Aleksandra, Jadranku, Bobu i Gorana. Trebalo bi da bude češće takvih koncerata.

Danijela, Novi Sad

Hey!
Sve je suer. Volela bih da pročitam jedan dobar, po mogućstvu ekskluzivan intervju sa EXTREME. Znam da vam svako predlaže neke grupe ali ja sam sigurna da ćete sve želje ispuniti samo vam treba više vremena i više prostora. Nemam baš nikakvih zamerki. Puno pozdrava od

Jelice, Bgd

Aaaaarghhhh!!!
BLOODBATH, BLOODBATH i samo BLOODBATH! Oni su za mene najbolji bend na svetu. Želeo bih puno da ih pozdravim a vama da kažem da objavite njihov najveći poster. Oni su genijalci! Kole, organizuj im što više svirki da ljudi vide šta vredi! HARD METAL je izvrstan.

Suicidal Petar zvani Death

HARD METAL je odličan. Bilo bi dobro kada bi nam u jednom od sledećih brojeva priredili tekstove tj. biografije najpoznatijih nemačkih bendova — KREATOR, RUNNING WILD. Verujem da ima puno ljudi koji bi želeli da čitaju o njima.

Puno pozdrava iz metalskog Sarajeva

Dear »Hard metal«
Javlja vam se Olja iz Zrenjanina sa željom da vas pohvali i kaže da ste najbolji. Dugo sam kupovala »Ćao« zbog ono bede od metala što ima u njemu. Onda ste došli vi i rešili sve moje probleme podarivši nam »Hard metal«. Dosta je bilo pohvala, pa da čujete i moje želje. Želela bih da napišete nešto o grupi TIGERTAILTZ, jako mi se svidela njihova pesma »Heaven«. Ako je moguće ubacite i jedan njihov poster. Moja druga želja su reči pesme GUNS N'ROSES u prevodu »Mogla bi da budeš moja«. Treću želju čuvam za neki drugi put.
Pozdrav svima u redakciji!

Olja

Zdravo svima!
Evo prvi put pišemo i nadamo se da ovo pismo neće leteti u THRASH. Obožavamo: TESTAMENT, METALLICU, SEPULTURU, DEATH i OBITUARY. Mi smo iz Omoljice i želeli bi smo pozdraviti sve metal fanove širom Yuge.

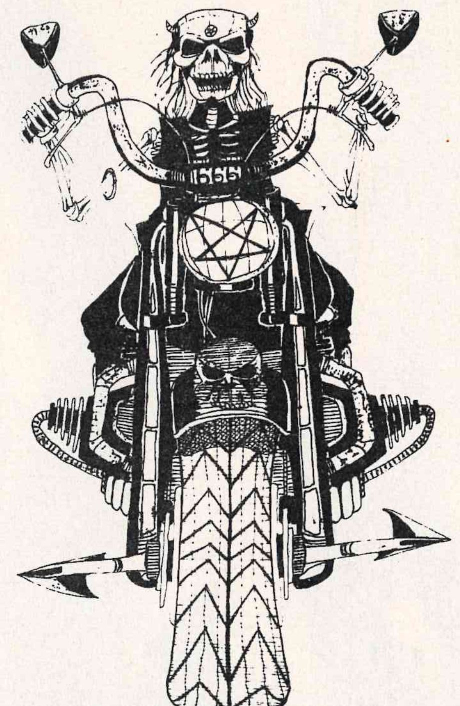
Tenche & Doro W.

HAUGH!!!
Primite puno metalskih pozdrava iz najjužnijeg kraja Juge...
Voleli bi da u idućim brojevima čitamo o bendovima kao što su: KREATOR, SODOM, TANKARD, D.R.I., DEATH...
Inače pored stranih, obožavamo i domaće bendove: BLOODBATH, SANATORIUM, ANNATHEMU, SARCASM i sve što iole vredi da se sluša.
Samo tako nastavite i u buduće, a mi ćemo uvek biti uz vas.

Nase, Đole i Toni, Gevgelija

Zdravo!
Lepo je to što bar neko misli na želje mladih. U ovom slučaju to ste Vi! Posle, najčešće, groznog dana punog razočarenja društvo u krevetu mi pravi »Hard Metal«. Ne bih ga dala niti menjala ni za šta na svetu. Želela bih samo malo više postera.

Voli Vas Vesna iz Laćarka!!!

Pozdrav svima u Hard Metalu!!!
Prvi put imam čast u životu da čitam tako super novine i to na našem jeziku. Pa to je super!! Inače ja obožavam METALLICU, GUNS N'ROSES, SKID ROW... pa bih volela da se u vašim, a i našim novinama pojavi malo više postera posvećenih njima. Imam još jednu molbu da li biste u jednom od sledećih brojeva Hard Metala mogli objaviti riječi pesme SKID ROWa »Slave to the grind«. Unapred hvala!!
Puno pozdrava i sreće svima od

Tatjane iz Poreča

Zdravo svim metalcima!
Posebno pozdravljamo redakciju lista. Smatramo da ste veoma dobri i drago nam je da i u Jugoslaviji postoji stalni heavy časopis. Želeli bismo da objavite nešto više o grupama SODOM i EXODUS!
Pozdravljaju vas metalci iz Modriče

Jasko, Damir i Dinko

Vi ste genijalci!
Svaki put kad uzmem »Hard Metal« u ruke ja odlepim. Pre sam čitala »Ćao« ali od kada je otišla Jadranka on je čisto sranje. Međutim imate jedan veliki minus. Niste napisali ni reč o naj, naj, naj tipu na svetu (a tu podrazumevam i stas i glas) Davidu Coverdaleu. Pa čoveče, on je u samom vrhu hard n heavy sceni već 17-18 godina a vi ništa. Ne bi vas ništa koštalo da objavite Davidovu i WHITESNAKE biografiju i ako može adresu. Inače... You Fuckers Are So Good!

Lady Snake From Hell!

Zdravo redakcijo Hard Metala!!!
Redovno kupujem Hard Metal i zahvalna sam vam za svako slovo o grupi GUNS N:ROSES. Ako može objavite reči pesme »Don't Cry«, koja je za mene najbolja na svetu i adresu grupe DEMONIAC. Želim Vam još puno novih i još boljih brojeva!

Metalka iz Pančeva

Ćao redakcijo Hard Metala!
Pišu vam dve sestre, metalke. List vam je super!!! Ipak nam fali jedna stvar. Volele bi, da postere objavljujete na super-plakatima. Slušamo AC/DC, GUNS N ROSES, METALICU, SLAYER, KREATOR, IRON MAIDEN itd, i želele bi da što više pišete o grupama koje smo nabrojale. Veliki pozdrav svima u redakciji! Samo tako nastavite!

Angela i Valerija iz Srbobrana

Poštovana redakcijo Hard Metala,
Ne želim da Vas hvalim jer pretpostavljam da znate da ste najbolji. Imate svaku podršku beogradskog metalnog naroda. Možete da se merite i sa Metal Hammerom što je velika čast. U brojevima do sad bilo je dosta intervjua sa našim grupama ali od naše najbolje grupe ni traga. Naravno, ovo se odnosi na ANNATHEMU (Duleta pogotovu). Verujem da bi istina o Francuzu (zašto je napustio bend) interesovala mnogo ljudi (čitaj devojaka). Pa ako vam nije teško...

Srdačno Vaša, Nataša iz Beograda

Vozdrav svima!
O vašem listu nemam šta mnogo da kažem osim sve najbolje. Jednostavno, nisam verovao da će se u našoj zemlji pojaviti ovako nešto u narednih 50 godina. Kao što ništa nije savršeno, tako i HM ima nekih propusta. ali oni su za sada zanemarljivi, jer svima je jasno da je ovo sam početak. Na primer, mislim da bi trebalo više pisati o legendama, posebno o ZEPPELINIMA. Osim toga, nije mi jasno kako to da se do sada u Hard Metalu nije našlo mesta za najboljeg gitaristu na svetu, za Yngwie Malmsteena. Osim ove dve sitnice, zaista nemam nikakvih zamerki i želim Vam mnogo uspeha u budućem radu.

Ban , Novi Sad

NEW FACES

BLACKEYED SUSAN

»U muzici ne bi trebalo da bude nikakvih pravila« kaže DEAN DAVIDSON, pevač, kompozitor i šef filadelfijske grupe BLACKEYED SUSAN. »Ona dolazi iz srca, i ako jednom počnete ljudima da govorite kako da se oblače i šta da snimaju, verujte više nije zabavno«.

Jeste li čuli za grupu BRITNY FOX? Ako jeste, znate (a ako niste ne znate) da je taj bend, posle relativno uspešno započete karijere, neočekivano brzo ostao bez frontmena DIZZY DEAN DAVIDSONA. Posle dve ploče »BRITNY FOX« (1989) i »BOYS IN HEAT« (1990), zbog nesuglasica sa ostatkom benda, pevač Dizzy napušta BRITNY FOX.

Iako se izvanredno snašao, jer mu takav bend (a la CINDERELLA), u kome njegove pevačke i kompozitorske sposobnosti u potpunosti dolaze do izražaja, što mu svakako odgovara, na zaprepašćenje svih stigla je vest da se grupa raspala. Naravno, odlaskom pevača grupa nije rasformirana. Ostatak benda je nastavio sa radom i traže novog pevača a ni Dizzy nije dugo živeo na račun stare slave.

Posle nepunih godinu dana, Dean Davidson (sada bez nadimka DIZZY) osvanuo je u sosptvenom bendu, malo neobičnog naziva, BLACKEYED SUSAN. U bendu su, uz šefa Davidsona (koji peva i svira usnu harmoniku), i basista ERIK LEVY, koji je naučio da svira nedavno i to specijalno zbog toga da bi bio u bendu, a čovek je inače umetnik (dizejner) i uredio je omot za debi-album kao i logo benda, zatim RICK CRINITI — gitarista koji jako dobro svira i indijski narodni instrument sitar a bio je nepotpisani član i »tajno oružije« CINDERELLE, svirajući klavijature na njihovim pločama i koncertima, drugi gitarista je Tony Santoro a bubnjar koji je ušao u bend a da šef pre toga ni čuo kako svira je CHRIS BRANCO.

Kako je sve počelo?

Posle odlaska iz BRITNY FOX, početkom 1990 godine, Devidson je, nezadovoljan svojim do tadašnjim radom a imajući u glavi viziju svog novog benda, nove pesme snimljene u demo-verziji ponudio je Levyu, Crinitiu, Santorou, Brancou. Posle zajedničkog preslušavanja snimljenih stvari, složili su se da im se ideje poklapaju. Tako je kvintet BLACKEYED SUSAN postao stvarnost. Posle demo-snimaka, naravno, na red dolaze i oni pravi, studijski. Međutim, bend je bio bez para, bez ugovora sa nekom diskografskom kućom, bez menidžmenta.

Iako takvi kakvi su, vlasnicima filadelfijskog studija FOUR bili su interesantni. Čuvši za bend i njihov demo na poverenje su im pružili mogućnost da snimaju. I nisu se prevarili. Kasnije im se to višestruko isplatilo, a članovi BLACKEYED SUSAN su to nanajbolji način iskoristili. Za pet meseci, u toku leta i jeseni 1990. godine, snimili su trinaest naslova za svoj debi-album. Uskoro stiže i »record deal« sa disko-kućom Phonogram i ploča »ELECTRIC RATTLEBONE« može da se pojavi na i onako prenatrpanom tržištu muzike. Tako je i urađeno.

Ploča sadrži materijal koji je sve pomalo, a najviše »miriše« na hard-rock ranih sedamdesetih, očigledno rađen uz geslo »treba se vratiti korenima«. O tome zašto je to tako, Dean ima objašnjenje: *»To je kao kad kuvate nešto i tu nema nikakvih pravila, to je eksperiment. Ti samo ubaciš sve te različite stvari uz neke začine, i gledaš šta će se desiti — tako se dobijaju pravi recepti«.* U to uopšte ne treba sumnjati jer stvarno su svašta snimili. Glavni kuvar Dean i njegovi pomoćnnici dobro se snalaze sa honky-tonk klavirom u pesmi »SATISFACTION« ili sa neobičnim sitarom u »NONE OF IT MATTERS« i »INDICA«.

Sve to veoma liči na CINDERELLU, naročito na poslednji album »HARTBREACK STATION«, što upućene ne treba da čudi jer Davidson važi za vatrenog fana TOM KEIFEROVOG benda. Međutim, iako je i sam toga svestan kao i činjenice da takvih bendova sad ima napretek, u vezi s tim Dean kaže: *»Neću pominjati nikakva imena, ali puno bendova danas zvuči tako mehanički. Svi su oni slatki, imaju svoje pop-pesmice i uvek devojčice koje ih u stopu prate, ali rock 'n' roll traži povratak njegovim počecima. Naše pesme nam mnogo znače, ali mi njima ne želimo da dokazujemo bilo šta, tu nema poruke. Mi samo želimo da se dobro zabavljamo«.* Dean Devidsonu ovo je drugi početak. Nadam se da za njega neće važiti ona poznata »treća — sreća«.

Goran Nikolov

Blackeyed Susan — PolyGram Records

Sleeze Beez — Atlantic Records

SLEEZE BEEZ

Ovom prilikom predstavljamo bend koji ne dolazi iz nekog većeg centra heavy-metala. Reč je o SLEEZE BEEZ, bendu iz Holandije. To je bend koji je trebalo da bude jedna od većih atrakcija na EBU-festivalu, održanom polovinom septembra 1989. godine u Novom Sadu. Međutim, umesto njih, nastupio je drugi holandski bend, heavy usmerenja — EAST COAST, koji ni u kom pogledu nije mogao zameniti odlične SLEEZE BEEZ. Razlog otkazivanja nastupa u Novom Sadu upravo je bio uspeh Sleazy Holanđana na svetskoj sceni. Negde u to vreme SLEEZE BEEZ potpisuju povoljan ugovor sa »Atlantic Records« i na svetsku scenu ulaze na velika vrata.

Oformljeni početkom 1987. godine, bend su okupili bubnjar **Jan Koster** i gitarista **Chris van Jaarsveld,** a uz njih su u prvoj postavi bili i pevač **Tiger**, gitarista **Don van Spall** i basista **Ed Jongsma.** Ubrzo su, za nepunih godinu dana, teškim radom sebe proizveli u bend sa visokom reputacijom i uz ugovor sa lokalnom diskografskom kućom »Red Bullet« objavili debi-album.

Ploča **»Look Like Hell«**, koja je prvo izašla u Holandiji i Belgiji, ubrzo se našla i u prodavnicama Velike Britanije, Francuske, Nemačke, a pojavila se i na skandinavskom tržištu. Video-spot za pesmu **»Girls, Girls, Nasty, Nasty«** se vrteo na mnogim satelitskim programima (Sky, Music Box, MTV), što je samo ubrzalo njihov proboj do potencijalnih fanova. Tome je kasnije doprineo i novi član benda, pevač **Andrew Elt** (inače Englez, što je veoma bitno zbog jezika) koji je zamenio Tigera.

Novi pevač se bendu priključio u maju '88. a leta '89. snimaju svoj drugi LP. Ploču **»Screwed, Blued And Tatooed«** snimili su i prvo objavili u Holandiji, a nešto kasnije će je reizdati velika diskografska kuća »Atlantic« (na cd verziji se nalazi i remiksovana stvar sa prvog albuma, hit »Girls, Girls, Nasty, Nasty«). Naravno, čim su prste umešali i ljudi iz tako velike disko-kuće, kvalitet je neosporan, a drugim albumom su od lokalne atrakcije definitivno prerasli u bend koji se može porediti sa mnogo popularnijim kolegama.

Pesme sa »Screwed, Blued And Tattooed« su pravljene u sleazy-rock varijanti. Ovom prilikom izdvojićemo za nijansu uspešnije od ostalih **»Stranger Than Paradise«, »House Is On Fire«** i baladu **»This Time«** a sve dosta podseća na DEF LEPPARD iz **»Pyromania«** perioda.

U talasu bendova slične orjentacije, SLEEZE BEEZ su se nakratko utopili, ali očekujući njihov sledeći album (koji će nadam se biti bolji od prethodnih), svakako će uskoro isplivati.

GORAN

Type o negative

Kao što ste do sada imali prilike već da uočite, u ovoj rubrici se trudimo da vam predstavimo neke bendove koje baš niste imali prilike da vidite u drugim novinama i medijima uopšte. Činjenica je da ima puno odličnih mladih grupa koje snimaju vrlo dobre albume, ali i nama nije lako da dođemo do pouzdanih podataka o njima. Danas kada je heavy metal produkcija toliko bogata i raznovrsna, kada se novi sastavi svakodnevno oglašavaju spotovima i albumima, stvarno je teško odabrati interesantne bendove, a još je teže informisati se o njima.

Thrash i speed scena je u nezadrživoj ekspanziji već godinama a, što je veoma zanimljivo, pojavio se veći broj izvođača koji su i maksimalno proširili sam termin speed/thrash.

Novu dimenziju ovoj oblasti, moguće je, daće i bend TYPEO NEGATIVE. Njujorški sastav, predvođen basistom / pevačem **Peterom Stteleom,** nedavno je objavio debi-album pod nazivom »**Slow, Deep And Hard**«. Pažljiviji pratioci ranijih početaka speed i thrash metala, malopre pomenutog sigurno će se setiti kao vođe sastava **CARNIVORE,** koji je egzistirao pre par godina i kao trag ostavio dva solidna albuma (»**Carnivore**« — '85 i »**Retaliaton**« — '87). Ondašnje sfere interesovanja Petera Steela bile su ortodoksna arogancija i agresivnost uz tada popularnu veoma brzu, ali ne naročito kvalitetnu svirku. No, vreme je prolazilo, moda se u međuvremenu dosta promenila, pa je Peter odlučio malo da eksperimentiše.

Album grupe TYPE O NEGATIVE ima sedam pesama, a traje skoro čitavih šezdeset minuta. U biti je i dalje zadržana osnovna CARNIVORE koncepcija, ali je sve drugo potpuno drugačije zapakovano. Produkcija je veoma neobična, čak vrlo čudna, sve je ofarbano ogromnom dozom morbidnosti sa gomilom raznoraznih efekata. Vokal je hrapav, pevanje je uglavnom recitovanje i urlikanje. Na materijalu ima dosta instrumentalnih delova, puno horskih pratećih glasova i ženskih vokala.

Inače, TYPE O NEGATIVE sačinjavaju: **Peter** — bas i glavni vokal, **Kenny** — gitara, **Sal** — bubnjevi i **Josh** — klavijature. Produkciju albuma su uradili sami. Po njihovim izjavama, muzika koju sviraju okarakterisana je baš kao i naziv debija — »Slow, Deep And Hard«. Interesantno je još da vam nabrojimo neke pesme, a evo i naziva: »**Unsuccessfully coping with the natural beauty of infidelty**«, zatim »**The Misinterpretation Of Silence And Its Disastrous Conquences**« i sve u tom stilu. Mnogi će se zapitati ima li ovo sve uopšte smisla? Moj odgovor bi otprilike bio: danas, kada se već heavy metal razvio u toliko podvrsta i grupacija i još kada su sve te podvrste postale toliko snažne da sami izvođači unutar tih »mladih« pravaca prodaju solidne tiraže, a koncerti su im odlično posećeni, normalno je da se i dalje stvaraju novi pravci, to jest njihovi počeci ovakvim eksperimentima tipa TYPE O NEGATIVE.

Bilo bi dobro kada bi se pojavila još gomila bendova sa sličnim tematikama i muzikom, tada bi se videlo koliko je to interesantno ili nije, to jest da li i koliko su TYPE O NEGATIVE postavili neke okvire i da li će se njihovog početnog pravca još neko držati. U ovoj fazi sve je još uvek možda previše nabacano i teme su pomalo nerazrađene, ali ipak mislim da će vreme najbolje pokazati dalji razvoj situacije. I da li će Slow, Deep And Hard postati popularan pravac jednog dana kao što je to danas, npr, thrash metal. Do tada, ko ima živaca i želje da se baci u koštac sa nečim novim i neispitanim neka obavezno sluša TYPE O NEGATIVE.

Konstantin Polzović

EKSTRA EKSKLUZIVNO!

Bog je na neki čudan način vezao sudbine Bon Jovia i Jadranke Janković, jer kad god su ovi momci izdavali bilo bendovu, bilo svoju ploču, ona je uvek bila tu, spremna da nam prenese još jednu njihovu priču. Ovog puta, gitarista Richie Sambora je krenuo stazama solo-karijere i u ekskluzivnom intervjuu za »Hard Metal«, bez dlake na jeziku govorio o svim (ne)slaganjima sa Bon Jovijem, ljubavnoj idili sa Cher, saradnji sa Ericom Claptonom, seksu kao hobiju... Sem toga, Richie je otkrio i ko je bila fatalna »Rosie« u njegovom životu, zašto nije postao profesionalni košarkaš, zbog čega se oseća strancem u svakom gradu... Jednom rečju, Richie Sambora skida sve svoje maske i to samo za vas!

Richie Sambora

MR. BLUESMAN

Kad' smo odradili i ispratili sve **Doningtovske** bendove, **Raša** i ja samo rešili da proslavimo rođenje njegove kćerkice **Milene,** koja nam je učinila uslugu došavši na svet nedelju dana pre čuvenog festivala i strpljivo čekala da joj poželimo dobrodošlicu kako **Bog** zapoveda. **Raša** je otvorio rakiju koju je, specijalno za tu priliku, čuvao deset godina, kad' je telefon zazvonio i dama iz **»PolyGrama«** nas je obavestila da je **Richie Sambora** u gradu i da je voljan za fotografisanje i priču. Uspela sam samo da kažem: »Nek' je živa i zdrava!« i već sledećeg momenta smo trčali kroz zagušen londonski saobraćaj ka luksuznim apartmanima u kojima članovi **Bon Jovija** (skoro) uvek odsedaju. Izvinusmo se **Richieju** na mamurluku, mada su i njegovi podočnjaci bili za pohvalu, što je i potvrdio rečima: »Ne budite ludi, pa ni ja oka nisam sklopio! **Davao sam intervjue po američkim radio stanicama punih sedam dana, onda sam se vratio u New York, pa odleteo u Los Angeles da snimim spot i onda iste noći otiš'o u Pariz, da bih jutros sleteo u London!** Duša mi spava!«

Sa zanimanjem je pregledao **»Hard Metal«,** zabrinuto pitao za situaciju u **Jugi,** ponosno nam pokazao svoj novi **»Stranger In This Town«** album, a onda se konačno skrasio u fotelji i intervju je mogao da počne:

★ Koliko znam, već par godina si se spremao da izdaš solo-album...

Richie — Čoveče, otkad' znam za sebe, maštam o snimanju solo-albuma! Iako sam dostigao veliki uspeh sa **Bon Jovijem,** ipak je snimanje solo-albuma bilo neka **vlastita** satisfakcija, nešto što sam oduvek želeo! **Deset godina svog života posvetio sam Bon Joviju kao bendu i došlo je vreme da se suočim sa samim sobom, svojim strahovima i emocijama. A jedan od mojih strahova, ujedno i emocija, bio je taj da utvrdim da li i koliko sam ja sposoban da živim i van benda i jesam li ja uopšte muzičar u pravom smislu te reči, jesam li ja umetnik ili samo dobar gitarista čuvenog benda?**

Sa svoje **trideset i dve godine** došao sam u fazu punog sazrevanja i moje emocije, izražene u mojim pesmama, **morale** su da nađu svoje mesto u svetu i time mi pomognu da **konačno odrastem...** Tako sam stigao i do ovog albuma.

★ Da li te je veliki uspeh Jonovog »Blaze Of Glory« albuma ohrabrio da izdaš svoj?

Richie — Nije, jer **Jon** i ja smo, pred sâm kraj **Bon Jovi** turneje, pričali o svojim budućim planovima i ja sam mu već tada saopštio da imam nameru da snimam **»Stranger In This Town«.**

Ja sam već bio »testirao« tržište **Hendrixovom** obradom **»The Wind Cries Mary«** — hteo sam da vidim da li sam ja uopšte **sposoban** da sviram takve stvari.

★ Otkud' tolika nesigurnost?

Richie — Pazi: kada provedeš toliko dugo vremena na turneji, tačnije: šesnaest i po meseci, dolaziš do faze kad se totalno izoluješ od stvarnog sveta i kada ti se život svede na put od gardarobe do bine i nazad. Dođe do izvesnog zaglupljivanja, jer ja napr. sviram istih dvadeset pesama pune četiri gorine! Automatski time i potpuno gubim osećaj koje su to pesme koje meni odgovaraju.

S umetničke strane, morao sam sebe malo da obnovim i da dovoljno **usporim** život da bih postao tekstopisac, bolji autor muzika, bolji producent i da se, **u svemu tome,** oproban u različitim vrstama muzike. Želeo sam da budem siguran da svaka pesma na ovom albumu pripada **različitom** muzičkom žanru i da **nije jednostrana.**

Nadam se da sam ovom pločom uspeo da ubedim slušaoce da računaju na mene kao na muzičara koji uvek istražuje, eksperimentiše, pokušava nešto novo... To je dobro i za slušaoca, jer nije ograničen samo na jednu vrstu muzike i za svirača, jer mu daje mogućnost da pronađe svoje granice.

Still got the blues (for you)

★ Ono što će verovatno iznenaditi tvoje fanove je činjenica da »Stranger In This Town« zvuči više kao blues album nego...

Richie — Da, nekako je **tužan i melanholičan...** Oduvek sam maštao da zvučim kao **crnački** pevač, kao **Otis Reading** i **Stevie Wonder.** A uvek sam želeo da sviram gitaru kao **Eric Clapton, Jimmy Page, Jimi Hendrix** i **Johnny Winter** i verovatno tu leže razlozi za snimanje blueserskog albuma.

Ja inače ne volim da kategorizujem muziku, jer sam veoma svestran slušalac, a trudim se da budem i takav svirač i pevač. Ovaj album nikako nisam mogao da izdam pre osam godina, jer sam tek sada dovoljno muzički zreo da ga napišem i odsviram!

★ Ono što se meni najviše sviđa na ovom albumu je to da uopšte ne zvuči kao Bon Jovi!

Richie (vrišti): — Hvala, hvala, hvala na komplimentu! Bože, što volim ovu devojku! (smeh)

★ Sem pesme »Rosie«, koja je baš Bon Jovijevska!

Richie — Naravno da je Bon Jovijevska, kad smo je pisali **Jon, Desmond Child** i ja! (smeh) **»Rosie«** je bila neka vrsta džokera, jer priznajem da sam bio malo nesiguran po pitanju reakcije ljudi na anti **Bon Jovi** zvuk... **»Rosie«** je bila neka vrsta mosta između **Bon Jovija** i moje solo karijere.

★ Čini mi se da prepoznajem određenu žensku osobu u ovoj pesmi...

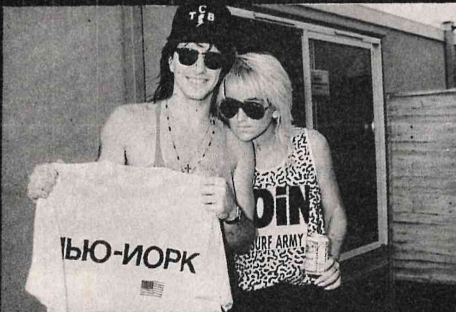
Richie — Ja sam izuzetno emotivno vezan za ovu pesmu, jer je bazirana na **istinitom** liku, samo što sam ime te devojke promenio u **Rosie,** da bih je zaštitio od znatiželjaka. **Rosie** je duboko u mom srcu...

★ Da li još uvek viđaš Cher?

Richie — Da, viđam je... Izlazimo, zezamo se... Oboje smo jako zauzeti... (**Richieju** je očigledno teško da priča o ovome, al' ipak nastavlja) Pre godinu, godinu i mesec dana krenuli smo **odvojenim putevima, jer ona nije imala vremena da bude moja devojka, niti sam ja imao vremena da budem njen frajer...** I tako... Ali, **ja je još uvek volim — ona je dobra žena...**

★ Jebi ga, sve velike ljubavi imaju tužan kraj... Al' posle njih, čovek lakše napiše blues!

Richie — Emocionalno sam totalno ispražnjen s ovom pločom... Ono što mi je najteže padalo prilikom snimanja je da se, zajedno sa svima koji su svirali na albumu, vratim u emocionalno stanje u kojem sam bio kada sam pisao određenu pesmu. Teši me da, ako ni-

šta drugo, »**Stranger In This Town**« ima dosta **emocija** i **života** u sebi, što se ne može baš reći za većinu ploča na današnjem tržištu!

Ponekad verujem da sam najveći deo vremena na ovoj ploči proveo »**bojeći**« je zvucima. . . Prvi put sam koristio tehniku digitalnog snimanja i shvatio koliku dubinu i širinu ti ona daje za razliku od analognog snimanja. Ja još uvek tragam za novim zvucima, koristim nove instrumente — kupio sam **trideset** različitih instrumenata, tako da dobijem zvuke koje nisam ranije imao. Takođe, stalno eksperimentišem s pojačalima i pokušavam da pronađem idealne kombinacije njih i nekih gitara.

Dosta toga sam naučio kad' sam radio kao sešn svirač na filmskoj muzici — do tada nisam znao da **svako doba dana ima svoj zvuk.** Mislim da se to moje eksperimentisanje zvucima pokazalo više nego uspešno na **Jovijevoj** pesmi »**Winted Dead Or Alive**« — čim čuješ onaj vetar i zvona, odmah dobiješ sliku situacije o kojoj pevamo!

★ Kad' već govorimo o dubini i eksperimetisanju zvukova, »Father Time« je emocionalno najjača pesma na albumu, čemu posebno doprinose one divne violine na početku. . .

Richie — Da, zbog te pesme sam »izvukao iz ormara« svu onu **muzičku teoriju** koju sam učio u srednjoj školi i na koledžu! Ja tu teoriju još uvek ne razumem, pa nisam baš bio u stanju da aranžiram violine i čela za orkestar — umesto toga, pozvao sam prave stručnjake i m[illegible]ke za klasiku, svog klavijaturistu **Davida Bryana** i **Vale Bee Beeja,** otpevao im to što hoću, a oni su onda to lepo aranžirali i ubacili u kompjuter. I sam' mogu da se hvalim da sam **ozbiljan** svirač! (smeh)

Veseo, veran i večiti optimista

★ Da li ti je bilo teško da nakon desetogodišnje uloge pozadinskog vokala isfuraš sebe kao pevača?

Richie — Priznajem, bio sam **užasno nesiguran** po pitanju svog vokala! Ja sam pre **Bon Jovija** pevao u bendovima, ali sam kroz **Bon Jovi** totalno zakržlj'o! Tehnika pevanja me nije toliko brinula, koliko činjenica da možda neću biti u stanju da isfuram sve **svoje emocije** kroz glas. Zato sam i uzeo učiteljicu pevanja po imenu **Katie Agresta**, koje je jedna potpuno otkačena žena — terala me je da radim jogu i da spoznam samog sebe (smeh) i izgleda sam kroz tu »**spoznaju**« stigao nekako i do glasa! (smeh)

Znaš, da sam sve do sebe na ovoj ploči, jer sam pokušao da napravim album koji će te uvek pratiti, jedan od onih čiju kaseteu uvek nosiš sa sobom.

Kad' sam bio klinac, muzika mi je bila **najbolji prijatelj** — uvek sam mogao da računam na nju i sa njom nikada nisam bio usamljen! Zato sam i »**Stranger In This Town**« napravio u **prijateljskom** fazonu.

★ Prijateljskom?

Richie — Pa da! Pošto nisam u mogućnosti da stanem ispred svakog čoveka i kažem: »Zdravo, ja sam **Richie Sambora.** Kako si?«, ja sam napravio ovu ploču, pa svako ko želi da me upozna može jednostavno da sasluša ovu ploču i ukapiraće kakav sam čovek. **I što dublje ulazi u ploču, dublje će me poznavati!** Jer ovo je **vrlo iskrena** ploča, zaista vrlo iskrena. . .

★ Kako je došlo do saradnje tebe i Erica Claptona u pesmi »Mr. Bluesman«?

Richie — Svake godine u određeno vreme u **Los Angelesu** se održava manifestacija »**Međunarodne Rock Nagrade**« i ona se prenosi putem televizije širom sveta. Ja sam bio pozvan da, u okviru te manifestacije, dodelim **Ericu Claptonu** nagradu i titulu »**Gitaroški Bog ovog veka**«. Bio sam užasno počašćen ovakvim pozivom, jer je **Eric** celog života bio moj **gitaroški idol!**

Par dana pred koncert, ljudi iz organizacije su me nazvali i pitali želim li da sviram **sešn** sa njim na tom istom šou i ja sam **pao u nesvest od sreće!** Proba za taj sešn bila je dan pre dodele i kad sam ušao u halu, imao sam šta da vidim — **Buddy Guy, Eric Clapton, Bo Didley i Lou Reed** su se zagrevali i čekali na mene! Momentalno sam postao manji od makovog zrna, jer su oko mene bile **žive legende** — sem toga, godinama sam imitirao **Claptona** i postao i pevač, i gitarista i autor muzike/tekstopisac samo da bih što više ličio na njega!

Nisam znao kako da mu priđem i šta da kažem, a onda sam skupio hrabrost, popeo se na binu i jednostavno priznao: »**Eric, ja sam klinac iz New Jerseya, a ti si veliki čovek u mom životu i razlog zbog kojeg sam počeo da sviram gitaru. Koristim ovu priliku da ti se zahvalim za sve što si učinio za mene svojom muzikom!**» **Eric** je samo klimnuo glavom, a onda smo sva petorica stali u krug i počeli s svirkom.

★ Baš me interesuje kako je to zvučalo!Richie — Čoveče, zvučalo je **božanski!** To osećanje ti ne mogu opisati; teško da ćeš ikada sresti **dvojicu** solo-gitarista na jednoj bini i da sviraju, a da poštuju jedan drugog! E, možeš onda da zamisliš kako je to izgledalo i zvučalo sa **petoricom!** (smeh) Svi smo uživali, smejali se i zezali i ja sam se malo zbližio s Ericom, pričajući o klasičnim gitaroškim stvarima. Sledeće večeri smo svirali taj sešn, ja sam mu predao nagradu i tako se ispunio moj dečački san.

Special thanx to: Richie Sambora, Jo Bailey, Gail Inkpen and DocMc Ghee. God bless you all!

Onda sam krenuo da pišem stvari za album i pošto sam se emocionalno vratio u prošlost, napisao sam pesmu »**Mr. Bluesman**« koja govori o klincu koji želi da postane gitarista tj. o meni koji želim da postanem **Clapton.** Svidelo mi se kako pesma zvuči, pa sam je snimio na kasetu i poslao **Ericu,** uz propratnu poruku: »Ćao, ja sam **Richie Sambora** i upravo snimam svoj prvi solo-album. Jako bi mi značilo kada bi mogao da mi odsviraš solo u ovoj pesmi!« Pošteno da ti kažem, nisam ni očekivao da će mi se javiti, a kamoli da će **pristati** na to! Međutim, mesec i po dana kasnije, on se samo pojavio, uzeo gitaru u ruke i mojoj sreći nije bilo kraja!

TOGETHER FOREVER

Znaš, mislim da je zdravo svirati sa što više ljudi — uvek nešto novo naučiš od nekoga!

U ovom momentu, najpametnije što smo Jon i ja mogli da uradimo je to što smo pobegli jedan od rugog i od benda! Jer, mi smo užasno stagnirali — deset godina smo svirali u istoj postavi i sve se vrtelo u krug! Ono čega sam se uvek grozio je svrstavanje u određeni muzički fah, a **Bon Jovi** je upravo to radio i svojim pločama i svojim nastupima!

Nije da se pravdam, ali između »**Slippery When Wet**« i »**New Jersey**« albuma je bila užasno mala pauza i mi za to vreme nismo mogli da sazremo **ni kao umetnici, ni kao ljudi!** Kad' svemu tome dodaš i onih šesnaest i po meseci turneje, dobiješ napetost, frustraciju i međusobne svađe. **Ja se čudim kako nisam sludeo od tog tempa!** Ozbiljno ti kažem!

U to vreme sam se viđao sa **Cher** i kad'me zamolila da joj pomognem oko ploče, ja sam plakao od sreće, jer sam **jedva dočekao** da pobegnem od »**Born To Be My Baby**« i ostalih **Jovi** pesama! Koristio sam svaku priliku da eksperimentišem sa zvukom i uživao u sviranju sa ljudima **van benda,** jer je to budilo kreativnost u meni i davalo mi dragoceno novo iskustvo. . .

★ Tada je otprilike i krenula priča da se ti i Jon žestoko svađate i da se bend, u stvari, raspada. . .

Richie — Pa mi smo iz **New Jerseya**, a ljudi tamo vole da se svađaju i tuku, pogotovo muškarci! (smeh)

I sama znaš da smo Jon i ja dve potpuno različite osobe — ja sam dosta otvoren, on dosta zatvoren, ali mi smo defitinitivno crno-bela kombinacija, vatra i voda i kad' smo zajedno, dobro funkcionišemo! Pa stara je istina da se suprotnosti privlače!

Dosta hit-pesama je nastalo kao rezultat naših svađa — sećam se kad' smo, samo u jednom danu, napisali »**Wanted Dead Or Alive**« i »**Never Say Goodbye**« i to jedan drugom **iz inata!** (smeh)

Sve do nedavno sam živeo s kevom i ćaletom i pošto su oboje radili, **Jonu** sam dao ključ od gajbe ne bi li me budio svakog dana. Jer ja obično provedem celu noć u baru cirkajući i svirajući, dođem kući u šest sati ujutro (baš kad mi matorci odu na posao!) i onda **nema ustajanja po tri dana!**

Siroti **Jon** nije znao da ja imam užasno tvrd san, pa je im'o silnih muka da me probudi, sve dok nije ukapirao da je jedini način da me digne iz kreveta — da mi donese klopu i gurne mi je pod nos! I dok bih ja žmirkao i onako bunovan jeo. **Jon** bi pizdeo i vrištao: »Ustaj **Rich,** probudi se čoveče — pa vidi kol'ko je sati!« **I svakog dana ista pesma. . .**

Ono što je Jonu dan, meni je noć, ono što je njemu zabavno, meni je bezveze, on je sve ono što ja nisam, ali baš u tome leži tajna našeg uspeha — mi se savršeno dopunjujemo!

★ Sva ova priča i dalje nije odgovor na pitanje: hoće li Bon Jovi nastaviti sa radom u dosadašnjoj postavi?

Richie — S obzirom da sam nepopravljivi optimista, osećam da će naredna **Bon Jovi** ploča biti isto toliko dobra kao i prethodna, ako ne i bolja!

★ Znači: i dalje ćete biti zajedno?

Richie — Zajedno smo prodali 28 miliona ploča, svirali ispred miliona ljudi i sve to nas zove i tera da opet radimo jedan sa drugim uprkos uspesima u solo-karijerama! Mi ne možemo da ignorišemo obećanje koje smo dali sebi, fanovima, diskografskoj kući, menadžeru. . .

Ja znam da **Jon nije baš oduševljen** ovim što sada radim i iskreno se nadam da ima strpljenja da me čeka ili da može da se zaokupi nečim dok ja ovo isfuram!

★ A šta ako ne bude imao strpljenja?

Richie — Jebi ga, **niko ne zna kol'ko će Bon Jovi trajati** — ja sam siguran za još jedan album, al' posle toga **ko zna?!** Sudbina benda nije samo u mojim rukama, već i u rukama **četvorice** ostalih, ravnopravnih članova. . .

Ova ploča bi, između ostalog, trebala da nosi poruku: »**Richie je profesionalni muzičar koji želi da snima ploče i bude deo muzičkog biznisa bez obzira na ono što se dešava sa Bon Jovijem!**« **Ja nikada nisam bio onaj ko je rekao da bend više neće postojati — ja sam uvek tvrdio da hoće i to još uvek mislim, jer sam nepopravljivi opštimista! Ali, niko ne zna šta nam donosi budućnost i stoga sam želeo da se osiguram da imam vlastitu karijeru.**

Jon i ja bi trebali da se nađemo polovinom ovog meseca i počnemo s pisanjem materijala za novi album. **Videćemo šta će od toga ispasti. . .**

STRANGER IN THE STRANGE LAND

★ S obzirom da si pobegao od Bon Jovi klišea i otplovio u druge vode, može vrlo lako da se desi da ova ploča i ne prođe baš uspešno. . .

Richie — Zavisi **šta** smatraš pod **uspehom. . . Uspeh je, po meni, kada umetnik uspe da ostvari sve svoje snove i kada svu svoju ecomiconalnost, naravno uz veliku odgovornost, uspe da prebaci na publiku.**

Uspeh ove ploče je za mene došao još onog momenta kada sam završio njeno snimanje — **trideset i dve godine** sam nosio te pesme u sebi i morao sam da ih »**porodim**«, i zbog sebe i zbog drugih. . .

»Stranger In This Town« je bio moj sve ove godine, a sad' je vaš i sve što želim je da vam se svidi, da vam postane »prijatelj«. Zadovoljan sam njime i ponosan na njega, a prodaja me baš i ne interesuje. . .

★ Hoćeš li ga promovisati uživo?

Richie — Mislim da hoću. . . Ukoliko ljudi budu želeli da me vide i čuju uživo, ja ću im i svirati! To neće biti prava turneja, već neka mini verzija — sverovatno ću svirati po klubovima u većim gradovima širom **Evrope.**

»Stranger In This Town« je ploča na kojoj grupa profesionalnih muzičara slavi muziku svirajući je na najspotaniji i najbolji mogući način. Isto važi i za koncerte — **David Bryan** (klavijature), **Tony Levin** (bas) i **Tico Torres** (bubnjevi) su pravi virtuozi na svojim instrumentima, pa očekujem da će naši koncerti bivi prava mala slavlja — furaćemo fazon jumminga, svirati neke akustične stvari, biće tu i mojih omiljenih **Bon Jovi** pesama. . . Nadam se da će nam se i **Clapton** pridružiti, a verovatno ću uzeti još jednog gitaristu, jer ne mogu baš **sve** da radim sam. . . U svakom slučaju, ako čujete da sam u vašem gradu ili u blizini, nemojte nas propustiti!

★ Pesma »The Answer« (»Odgovor«) zatvara album i navodi nas na zaključak da, u suštini, nema odgovora. . .

Richie — Pa i nema ga. . . **Za mene, odgovor svemu je vreme Smisao života leži u tome kako provodiš svoje vreme, da l'ga koristiš il'ga puštat da protiče. Svi ostali odgovori su relativni u odnosu na vreme. . .**

Ja sam pobornik teorije da ne treba žaliti za onim što se desilo u prošlosti — što se desilo, desilo se i to tako treba prihvatiti i samo **furati napred!** Mnogi ljudi uludo troše vreme, a da nisu ni svesni kol'ko je ono dragoceno i koliko je život, u stvari, **kratak!**

Mislim da je »**The Answer**« moja najpoetskija pesma u karijeri, iako je davno napisana. . . Ja čak godinama nisam mogao da je završim, jer nisam znao odgovor na »Odgovor«! (smeh)

★ Šta Richie Sambora radi u slobodno vreme?

Richie — Seks je moj najveći hobi! (smeh) Pošto živim pored reke u **New Jerseyu,** volim da se zezam oko čamca, da veslam, pecam. . . Takođe, intenzivno se bavim sportom i to basketom, fudbalom, bezbolom, skijanjem na vodi. . .

★ Jednom si mi rekao da si imao ambicije da postaneš profesionalni košarkaš. . .

Richie — Maštao sam o tome, ali sam ukapirao da sam suviše nizak i suviše spor za profesionalca! (smeh). Kad' god bih igrao basket sa višima od sebe, vraćao bih se kući modar! (smeh)

Moje sadašnje ambicije su da i dalje sviram, snimam ploče i idem na turneje. Možda ću se jednog dana oženiti i imati decu, al' za sad' još uvek nisam spreman na takvu vrstu života! Gre'ota bi bila da zanemarim toliko lepih žena! (smeh)

★ Nakon što si obišao svet šest puta, zar još uvek možeš da se osećaš kao »Stranac u gradu« (»Stranger In This Town«)?

Richie — Ja sam definitivno stranac u svakom gradu, jer nisam čestito ni stigao u njega, a već sam otiš'o odatle! Ta pesma govori o tome da sam ja stranac u odnosu na ljude, jer ljudi me znaju **samo** kao gitaristu **Bon Jovija** i imaju barijeru da se druže sa mnom kao sa ostalim ljudima koji nisu toliko eksponirani. Biti neka »zvezda« uopšte nije lako, jer si stalno **izolovan** od normalnih ljudskih kontakata. . .

Dok sam pisao tu pesmu, bilo mi je teško da se ufuram u tužan trip, jer sam bio mlad, uspešan, zadovoljan samim sobom. . . Zato sam naterao sebe da šetam ulicama **New Yorka** i srećem beskućnike, siromašne ljude i klošare. . . **Video sam frajere mojih godina koji izgledaju kao starci, ljude i decu koji se bore za koru hleba i to me je nateralo da se osećam krivim, jer živim lagodnim životom. . .** Posle toga sam se napio i eto bluesa! (smeh).

★ Za kraj?

Richie — Muzika je moj medijum, kroz nju govorim s ljudima. I ova ploča nije možda savršena, al' je **iskrena,** otrgnuta od srca — u njoj je sadržan ceo moj život, sve moje emocije i svo moje znanje. Ako je neko shvatii i prihvati, pomoćiće mi da se manje osećam strancem i ja ću mu biti zahvalan. Ako ne. . . staviću gitaru oko vrata i krenuti svojim putem, nadajući se da ćemo se jednog dana sresti. **Pa makar na raskršću. . .**

Ekskluzivno: Jadranka Janković

Richie Sambora — PolyGram Records

KREATOR

NAJEKSTREMNIJA AGRESIJA

Svakodnevno dobijamo veliki broj vaših pisama sa najrazličitijim željama i predlozima o sastavima koji vas interesuju. Evidentno je da je thrash/speed metal i kod nas vrlo popularan s obzirom da se dosta vas zanima za grupe takvih opredeljenja. Jedan od najpopularnijih svetskih trash bendova je i nesumljivo, nemačka formacija KREATOR.

Najagresivnija varijanta speed metala, thrash, definitivno je uobličen 1984., kada su u San Francisku svetlost dana ugledali debi albumi POSSESSED — »7 Churches« i EXODUS — »Bonded By Blood«. Od tog vremena, San Francisco predstavlja sinonim za grupe takvog tipa, još pogotovo zahvaljujući činjenici da odatle potiču i TESTAMENT, HEATHEN, DEATH ANGEL, FORBBIDDEN, NUCLEAR ASSAULT. . . i još mnogi drugi.

Evropa u to vreme nije imala uopšte puno sastava, afirmisanijih thrash postava. Velika stvar značila je tada, pokretanje velikog heavy metal magazina u Dortmundu /radi se naravno o METAL HAMMER-u, vrlo brzo posle toga i zvanično najjačem HM magazinu na svetu/. Ovo je veoma bitan momenat, jer je to ključni razlog za izuzetnu ekspanziju nemačke scene sledećih godina. Te, 1984 u Essenu je egzistirao demo bend TORMENTOR čiji su prvi demo snimci bili veoma zapaženi od strane /tada još/ malog nemačkog izdavača NOISE RECORDS. Šef benda je Mille Petroza, navodno, čovek našeg porekla. Pošto je u to vreme postojao u Nemačkoj još jedan sastav sa takvim imenom, TORMENTOR neposredno pre snimanja svog debi albuma menjaju ime u KREATOR. Brutalna i krajnje žestoka svirka kakvu su izvodili KREATOR u početku je tretirana kao Death Hate Metal. Prvi album su snimili u Berlinskom CAT studiju leta '85. Tadašnju postavu su sačinjavali Ventor — bubnjevi i glas, Mille — gitara i vokal i Rob Fioretti — bas. Debi nazvan »Endless Pain« otpevali su Ventor i Mille, svako po par pesama. Vrlo brzo su stekli solidnu popularnost, iza sebe su imali METAL HAMMER i još nekoliko jakih evropskih magazina. Nemačka scena je u to vreme »podizala« svoje prve thrash bendove, SODOM, DESTRUCTION /koji su u to vreme i imali najviše internacionalnog uspeha/, ASSASIN, RUNNING WILD, HELLOWEEN.

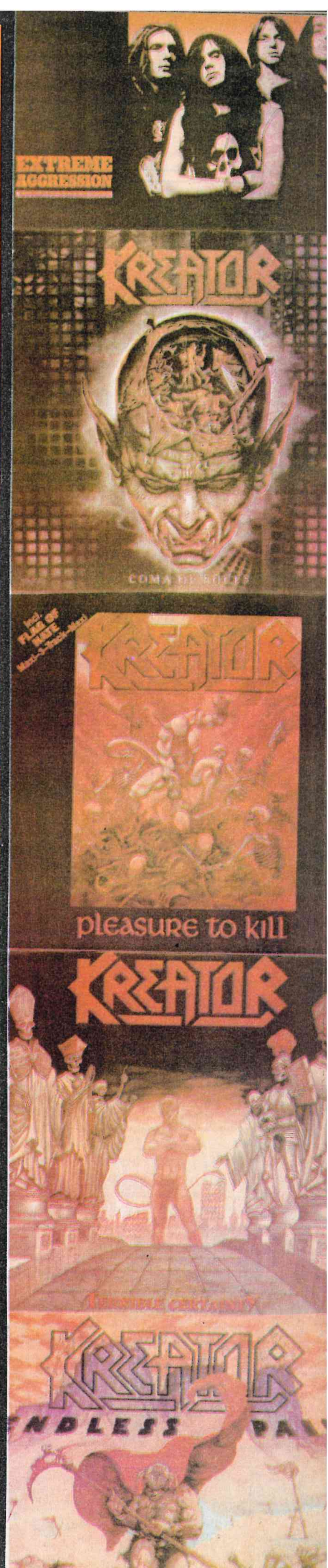
[illegible] KREATOR objavljuju svoj drugi LP pod nazivom »Pleasure [illegible]. Tada su ih svi upoređivali sa METALLICOM, smatrajući da su KREATOR evropski [illegible] na njih. U okviru tadašnje promocionalne turneje KREATOR su svirali i u Ljubljani. [illegible] su i nastupali u Americi i to kao gosti na turneji VOIVOD i [illegible]. Zaboravio sam [illegible] da su u to vreme dobili i pojačanje u vidu drugog [illegible] Tritze-a. Relativno brzo »Pleasure To Kill« se [illegible] 100.000 primeraka što je za grupu takvog kalibra i više nego odlično.

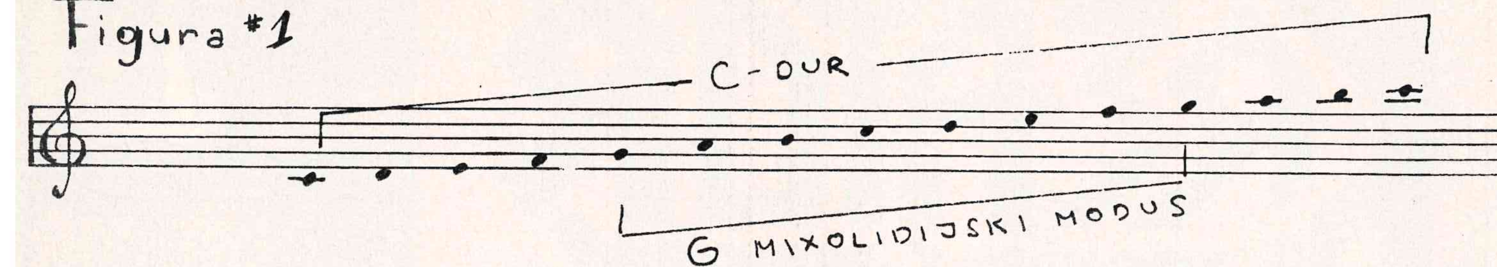
1987. u Hanoveru snimaju svoj treći LP pod nazivom »Terrible Certainty«. Postava se ustalila a prvi put KREATOR snimaju i video spot za petominutnu stvar »Toxic Trace«. U to vreme nije bilo puno spotova thrash sastava pa je i to jedan od razloga za njegovo često emitovanje, pogotovo na evropskim satelitskim programima. Album se solidno prodavao a propagandna kampanja pojačana je izbacivanjem uživo mini Lp-ija »Out Of The Dark«, na Evropsko tržište, kao i obično posredstvom NOISE INTERNATIONAL, njihove matične firme koja je u međuvremenu prerasla u veliku kompaniju.

Sledi izuzetno veliki broj živih nastupa, po celoj Evropi i delu Amerike, i po prvi put bend se ozbiljnije kotira i u američkim heavy metal magazinima. 1989. je presudna godina u karijeri KREATOR. Svoj četvrti studiski album snimaju u Holivudu u čuvenim Cherokee studijima. Produkciju je radio Randy Burns, između ostalog poznat i po radu sa POSSESSED, koji je celom materijalu dao izuzetnu žestinu, čvrstinu i agresivnost. Legendarni album »Extreme Aggression« ulazi brzo u anale thrash produkcije kao jedno od najznačajnijih izdanja te vrste. Pojavljuju se na naslovnim stranama svih značajnijih metal časopisa a na Evropsku turneju kao predgrupu vode RAVEN. Snimaju spot za pesmu »Betrayer« a nešto kasnije izdaju i video sa veoma uspešnog nastupa u istočnom Berlinu. Neposredno pre tog nastupa, grupu napušta gitarista Tritze, a na njegovo mesto dolazi Frank Blackfire, dugogodišnji član nemačkih kolega iz sastava SODOM. KREATOR svoj za sada zadnji, album snimaju opet u Americi, produkciju je takođe radio Burns. »Coma Of Souls« je kao što se i očekivalo, logičan nastavak »Extrem Aggression« materijala, [illegible] brutalniji i brži. KREATOR sebe učvršćuju na [illegible] evropskog thrash metal sastava, što i [illegible] odličnih nastupa [illegible] svetskim thrash [illegible] i to da [illegible] predgrupa pojavljuje [illegible] što može biti [illegible] merilo njihove popularnosti [illegible] na tržištu se [illegible] najnovija KREATOR vid[illegible] iz stra[illegible] Šef sastava Mille Pet[illegible] je producirao [illegible] PROTECTOR album, pos[illegible] pripremanju [illegible] KREATOR materijala [illegible] očekuju početkom sledeće godine. Do tada [illegible] vam da ćemo se maksimalno potruditi da vam [illegible] KREATOR priču predstavimo i kroz ekskluzivni intervju sa jednim od članova sastava. O tome više u jednom od narednih brojeva.

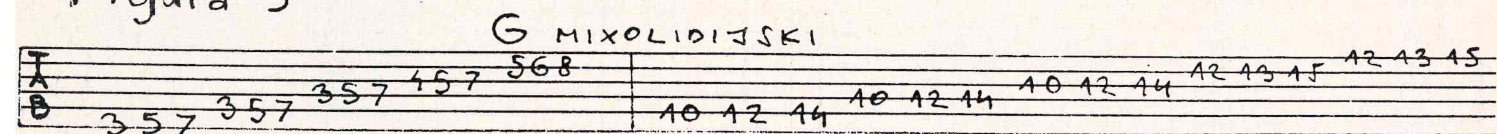
Aleksandar Polzović

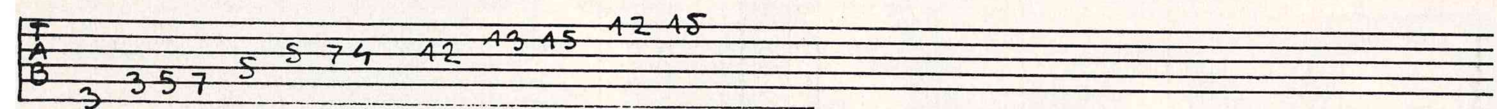

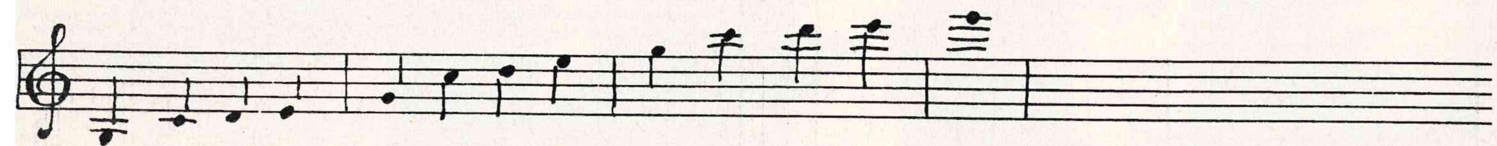

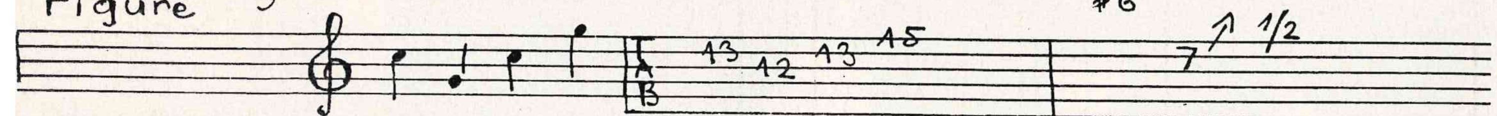

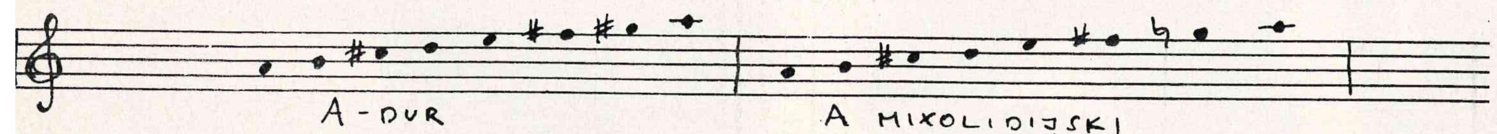

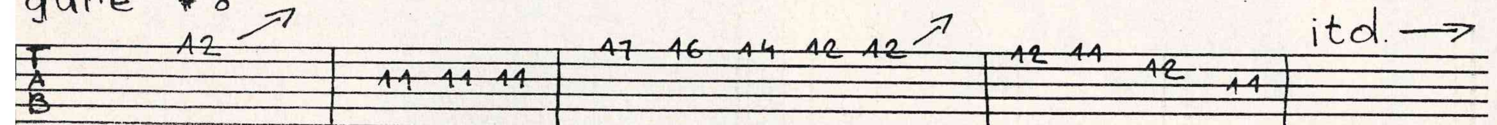

SVIRAJTE I UČITE SA NAMA!

GUITAR SCHOOL

by AL PITRELLI

Zdravo svima! Nadam se da vam je sve bilo jasno i da ste sve dobro savladali tokom prošlog meseca. Ako imate bilo kakvih pitanja ili niste razumeli pojedine primere, SLOBODNO MI PIŠITE! (Ukoliko ne znate engleski, pošaljite nam pitanja/pisma na srpskom jeziku na adresu: »HARD METAL«, P.P. 90, 11001 BEOGRAD i mi ćemo ih proslediti ALU — prim. D. J.).

Ovog meseca radićemo lekciju o MIKSOLIDIJSKOM modusu. Postoji nekoliko različitih načina da se on objasni, ali najpre, kao i obično, da kažemo njegovu definiciju. MIKSOLIJSKI MODUS JE PETI PO REDU I POČINJE NA PETOM STEPENU DURSKE SKALE. U C-DURU on počinje od note G i traje u njegovoj OKTAVI (VIDI FIGURU BR. 1). Drugačije rečeno, MIKSOLIDIJSKI modus je DURSKA SKALA sa SNIŽENIM SEDMIM STUPNjEM (FIGURA BR. 2). SEDMI STUPANJ u MIKSOLIDIJSKOM MODUSU je za POLUSTEPEN ili za JEDAN PRAG NIŽI od onog u OBIČNOM DURU. To znači da su miksolidijski (u ovom slučaju G MIKSOLIDIJSKI) o G-DUR potpuno isti osim sedme note. Da bi svirali MIKSOLIDIJSKI MODUS možemo upotrebiti prstored za dursku skalu i sniziti SEDMU NOTU za JEDAN PRAG u svakoj oktavi (VIDI FIGURU BR. 3).

Prvi primer o kojem bih želeo da vam pričam je DIJATONIKA, POVEZANOST TONALITETA. To bi bio G MIKSOLIDIJSKI MODUS sviran preko C-DURA ili A-MOLLA. Koristeći elemente G MIKSOLIDIJSKOG preko C-DUR AKORDA, vaša melodija će se kretati oko PETOG stupnja. FIGURA BR. 4 je primer kako miksolidijski modus može zvučati, pa ga svirajte preko C-DUR akorda.

Još jedan primer takvog zvuka je JEFF BECKOVA i ROD STEWARTOVA verzija pesme »PEOPLE GET READY«. Ponovljeni motiv se nalazi oko PETOG STUPNJA (FIGURA BR. 5). Ista nota svirana preko molskog tonaliteta ima sasvim drugačiji zvuk. Nota G svirana preko A-MOLL AKORDA stvara interval MALE SEPTIME. Ona nije akordski ton (A-MOLL AKORD SADRŽI TONOVE: A, C i E — prim. D. J.), ali zvuk takođe prijatan. Moj omiljeni primer je gitarski solo u pesmi »MEAN STREETS« sa »FAIR WARNING« albuma grupe VAN HALEN. Prva nota soloa je FIS koji »KLIZI« za polustepen naviše u G (VIDI FIGURU BR. 6) To je veoma jednostavno, ali istovremeno i veoma efektno.

Postoji još jedno objašnjenje MIKSOLIDIJSKOG MODUSA koje nije vezano za dijatoniku. To znači da ćemo izgraditi Miksolidijski modus od PETOG STUPNJA A-DURA, bez pravila o povezanosti tonaliteta. Ovo možemo smatrati veoma lakim i očiglednim, ali i sam sam veoma iznenađen brojem svirača koji NE ZNA ovakav pristup. Ako smo u A-DURU nota G se NE NALAZI u lestvici. Upotrebom A-DUR skale pri stvaranju sola, SEDMI STUPANJ (NOTA GIS) će zvučati veoma čudno (tj. falš — prim. D. J.) preko G-DUR akorda. Ne kažem da to ne bi moglo da se odsvira, ali daje zvuk koji nije baš prijatan. Da bi to uradili kako valja, pretvorićemo notu GIS u G i stvoriti SNIŽEN SEDMI STUPANJ DURSKE SKALE kojeg nazivamo miksolidijskim (VIDI FIGURU BR. 7).

Snimite ova dva akorda na kasetu u VEOMA SPOROM tempu. Svirajte A MIKSOLIDIJSKI MODUS preko A-DUR i G-DUR akorda. Slušajte kako se nova melodija »ponaša«.

Naravno, opet pominjem GARYJA MOOREA. Njegov solo u pesmi »SHAPES OF THINGS« je savršen primer. Solo je u H MIKSOLIDIJSKOM i sviran je preko H i A-DUR akorda (FIGURA BR. 8).

Još jedan sjajan gitarista koji upotrebljava Miksolidijski modus zove se REB BEACH (WINGER). Poslušajte njegov solo sa kraja pesme »SEVENTEEN«! REB koristi E MIKSOLIDIJSKI modus i stvara ubitačno dobru melodiju.

Na kraju ove lekcije, želeo bih da odgovorim na neka od vaših pitanja koja ste mi poslali:

Prvo, nadam se da oni kojima su ove lekcije TEŠKE za sviranje nisu pomislili da su LOŠI GITARISTI. Teškoće možda nastaju zato što vam fale OSNOVNE MUZIČKE TEORIJE i ako je ne znate, biće vam teško da unapredite svoje sviranje i podignete ga na VIŠI nivo.

Drugo, više volim ELEKTRIČNU GITARU, ali i akustična je dobra zbog svog karakterističnog zvuka — ona daje drugačiju boju vašem sviranju.

TREĆE, DA, LJUDI SA KRATKIM PRSTIMA MOGU SVIRATI »HAMMERINGE« — TO JE SAMO STVAR VEŽBANJA I PRAKTIČNE PRIMENE!

Konačno, JA NE KUVAM ŽICE DA BIH IH OČISTIO OD PRLJAVŠTINE, jer bi vremenom zarđale i od stalnog skidanja i vraćanja, na kraju popucale. Dovoljno je da nađete mekanu i čistu krpu za prašinu i njome obrišete vrata i žice posle svakog sviranja.

To je sve za ovaj mesec! Sledećeg puta ćemo povezati SVE MODUSE, zato vežbajte i pripremite se, ne zaboravljajući da UVEK BUDETE MELODIČNI. Srećno i vidimo se sledećeg meseca!

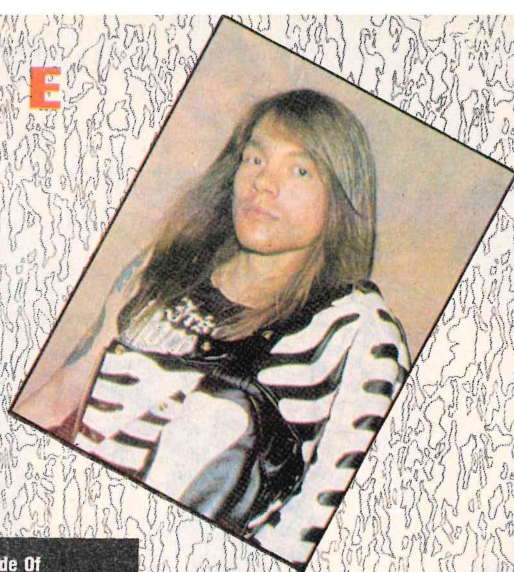
VOLI VAS AL

PIŠITE AL PITRELLIJU NA ADRESU: C/O JESSE'S GANG PRODUCTIONS
P.O. BOX 1064

East Northport, N. Y. 11731-0543
U.S.A.

Al Pitrelli — photo: Dule Van Gogh

Najprodavaniji CD albumi u Americi

1. METALLICA — Metallica
2. RUSH — Roll The Bones
3. VAN HALEN — For Unlawful Carnal Knowledge
4. TESLA — Psychotic Supper
5. EXTREME — Extreme II: Pornograffitti
6. QUEENSRŸCHE — Empire
7. THE BLACK CROWES — Shake Your Money Maker
8. SKID ROW — Slave To The Grind
9. DAN REED NETWORK — The Heat
10. MOTLEY CRUE — Decade Of Decadence

Najbolji noviteti, po izboru redakcije magazina ROCK HARD

1. FATES WARNING — Parallels
2. SLAYER — Decade Of Aggression
3. VOIVOD — Ange Rat
4. SOUNDGARDEN — Badmotorfinger
5. D.A.D. — Riskin' It All
6. PUNGENT STENCH — Been Caught Buttering
7. CEREBRAL FIX — Bastards
8. RAVEN — Heads Up
9. LITA FORD — Dangerous Curves
10. GUNS N ROSES — Use Your Illusion I + II

Najprodavaniji albumi u Nemačkoj, Novembar '91

1. METALLICA — Metallica
2. GUNS N'ROSES — Use Your Illusion II
3. GUNS N'ROSES — Use Your Illusion I
4. SCORPIONS — Crazy World
5. ALICE COOPER — Hey Stoopid
6. AC/DC — The Razors Edge
7. EXTREME — Pornograffitti
8. VAN HALEN — F.U.C.K.
9. RUSH — Roll The Bones
10. BAD ENGLISH — Backlash
11. DORO — True At Heart
12. SKID ROW — Slave To The Grind
13. OZZY OSBOURNE — No More Tears
14. THE CULT — Ceremony
15. BONFIRE — Knock Out
16. RICHIE SAMBORA — Stranger In This Town
17. MOTLEY CRUE — Decade Of Decadence
18. SAVATAGE — Streets — A Rock Opera
19. TESLA — Psychotic Supper
20. GAMMA RAY — Sigh No More

Najprodavaniji albumi u Engleskoj:

1. GUNS N ROSES — Use Your Illusion I + II
2. METALLICA — Metallica
3. MEAT LOAF — Bat Out Of Hell
4. EXTREME — Extreme II: Pornograffitti
5. RUSH — Roll The Bones
6. RICHIE SAMBORA — Stranger In This Town
7. THE BLACK CROWES — Shake Your Money Maker
8. BIG COUNTRY — No Place Like Home
9. SKID ROW — Slave To The Grind
10. DARE — Blood From Stone
11. MAGNUM — The Spirit
12. ALICE COOPER — Hey Stoopid
13. DOG'S D'AMOUR — Dog's Hits & Bootleg Album
14. TESLA — Psychotic Supper
15. HEART — Rock The House — LIVE
16. AC/DC — Razor's Edge
17. DAN REED NETWORK — The Heat
18. MR BUNGLE — Mr Bungle
19. VAN HALEN — For Unlawful Carnal Knowledge
20. ANTHRAX — Attack Of The Killer B's

HARD METAL TOP — izbor redakcije

1. SLAYER — Decade Of Aggression
2. METALLICA — Metallica
3. GUNS N ROSES — Use Your Illusion I + II
4. DAN REED NETWORK — The Heat
5. OZZY OSBOURNE — No More Tears
6. RUSH — Roll The Bones
7. EXTREME — Pornograffitti
8. VAN HALEN — F.U.C.K.
9. MOTLEY CRUE — Decade Of Decadence
10. RICHIE SAMBORA — Stranger In This Town

UDOWICA

NA PUTU ZA RAJSKI GRAD

Udowica je heavy band iz Dubrovnika. Pomni pratioci zbivanja na domaćoj heavy sceni vrlo ih dobro poznaju, no pošto ih izvjesno vrijeme nije bilo, pravi je čas da ih predstavimo novoj publici, ali i staroj koja ih, nadamo se, nije zaboravila. Nekadašnja CRNA UDOVICA odbacila je epitet crna i ostala samo UDOWICA i sa novom postavom završila je materijal za svoj drugi album »Na putu za rajski grad« koji bi se vrlo brzo trebao pojaviti u prodavaonicama. Sa UDOWICOM smo se sreli ovog ljeta na plaži u Dubrovniku, kojom prilikom je i napravljen ovaj interview. Sugovornici su sadašnji članovi banda Zvonko Kaitner — Doka — gitara, Enes Omerčahić — klavijature, Željko Lale — bas i Velibor Rajačić — Bobo — bubnjevi. Nedostajao nam je samo pjevač Karan Goran, koji je bio kod kuće, u Splitu.

HM: Doka, ti si jedini originalni član banda od samog početka, pa nam reci kako je sve to počelo!

UDOWICA: Počeli smo davno, ne znam točno kada, ali prvi koncert svirali smo davne 1983. Dosta ljudi se promijenilo u bandu, ali npr. Lale, sadašnji basista, jer naš dugogodišnji suradnik, a evo sada i član banda. Najduže smo svirali u postavi koja je i snimila prvu ploču, gdje su pored mene svirali Mirović Željko — Miš — bas, Baule Pero — bubnjevi i Davor Erceg (legenda-op. aut.) — vokal.

HM: Vaš debi album zvao se »Sudbina«, i pojavio se 4. 9. 1987. Reci nam nešto o njemu!

UDOWICA: Razlog što se na ploču čekalo toliko dugo je zato što smo mi iz Dubrovnika, koji je sa strane od centara muzičke industrije. Mi smo puno svirali i imali materijal spreman davno prije no što je ploča izašla. Na albumu se nalazi devet pjesama, od kojih su se najviše izvrtjele »Obala tuge«, »Kad ona plače« i »Gladijatori«, no zbog slabe propagande taj album nije prošao kao što je trebao. U to vrijeme Enes je već svirao sa nama, kao gost na klavijaturama. Imali smo exclusivni četverogodišnji ugovor sa PGP RTB-om, no on nam nije baš puno pomogao.

HM: Sada ste promijenili disco kuću!

UDOWICA: Da, sada smo na »Jugoton« etiketi. To je počelo od naše suradnje sa Husom (Parni Valjak), koji je i producent novog materijala. On nam je stvarno puno pomogao, izvukao je maksimum od nas, i stvarno smo zadovoljni njim i »Jugotonom«.

HM: Gdje je snimana nova ploča?

UDOWICA: Ploča je snimana kod Truloga u Zagrebu. Snimanje je trajalo trideset dana i mi smo od 12.-tog mjeseca prošle godine, do 3.-ćeg mjeseca ove godine, u par navrata putovali na relaciji Dubrovnik — Zagreb. Trebalo se pojaviti u prodaji tokom devetog mjeseca, no zbog situacije u zemlji izlazak je odgođen. Ploča će se zvati »Na putu za rajski grad«, što je i naziv jedne od pjesama koja se pojavljuje na maxi singlu. Maxi singl izlazi prije ploče, da malo pripremimo tržište, a pod naslovne pjesme na singlu će se naći još »Vještice«, »Priznaj mi« i bonus za singl »Laku noć Suzana«. Ostale stvari sa LP-a su »Princeza«, »Parabrodom«, »Bubnjevi me bude«, »Samo za tebe«, »Djevojke sa juga«, »London — Amsterdam« i »Ulični as«. Tih jedanaest pjesama izabrali smo sa dema od trideset stvari koje smo snimili u Sarajevu tokom prošle godine.

HM: Nova postava, novo ime, nova ploča i novi stil — otkuda sve to?

UDOWICA: Pa, ime smo promijenili zbog praznovjerja, kao da nam je ono CRNA donosilo samo nesreću, a ovako je kraće i pamtljivije. Baš zato što nam je muzika promijenjena, okrenuli smo skroz novi list. Sada se i pišemo sa W u sredini, jer je to i WIDOW, engleski za udovicu, ali nećemo više skraćivati ime da nebi spali na dva slova. (smijeh).

HM: Kakva je nova muzika UDOWICE? Meni zvuči puno melodičnije i pjevljivije.

UDOWICA: Da, išli smo malo na modernizaciju i melodičniji heavy zvuk, kakav je u svijetu vrlo popularan, mi ga volimo i uvijek smo htjeli tako zvučati, naravno sa prepoznatljivim stihom što ga UDOWICA ima. Na ovoj ploči možda ima malo više laganih pjesama, ali ima još dosta pravih, žestokih heavy riffova. Novom stilu pridonijela je i nova postava — novi ljudi sa novim idejama. Većinu stvari, ipak, napravio je Doka, dok su za textove zaduženi Lale i Karan, a svi zajedno smo to uobličili u nove pjesme.

HM: Da li je uz sve te promjene UDOWICA promijenila i image?

UDOWICA: Da, malo smo se dotjerali (smijeh). Image sami smišljamo, nemamo nikakvog menagera ili nekog da nam to određuje, a izgleda kao mješavina glam metal imagea i srednjevjekovnog Dubrovnika.

HM: Kako je došlo do promjene postave? Je li bilo kakvih svađa i otkuda Karan (pjevač) iz Splita?

UDOWICA: ne, nismo se svađali. Svi mi iz nove i stare postave UDOWICE smo prijatelji. Dubrovnik je mali grad i svi zajedno feštamo i viđamo se stalno. Miš i Pero su 89-te otišli u vojsku, a band je morao dalje. Tako je za bubnjeve sjeo Bobo, naš stari prijatelj koji je prije svirao u VATRENOM POLJUPCU, a bas je neko vrijeme svirao sjajni muzičar Davor Bušić, da bi ga kasnije zamjenio Lale, koji je i prije pisao tekstove za band i stalno bio tu sa nama. Davor (pjevač) imao je nekih svojih planova za solo karijeru, a mi smo Karana znali sa zajedničkih svirki još dok je on pjevao u ZIPPU. Svidjelo nam se kako pjeva, jer on je pjevač velikih glasovnih mogućnosti, i u trenutku kada nam je trebao pjevač mi smo se sjetili njega. Kroz koji dan smo se slučajno sreli na kolodvoru, sreća ili sudbina tko zna, i od tada je on član banda. Puno je pridonio i na pisanju novog materijala. Malo je bilo problema zbog toga što on živi u Splitu, a mi smo tu u Dubrovniku, no mi to uspijevamo uskladiti i Goran je uvijek tu kad treba.

HM: Kada ste spomenuli englesku verziju imena, znači li to da imate neke planove za proboj i sviranje u inozemstvu?

UDOWICA: Da, baš sutra ja (Doka) i Lale idemo u Austriju vidjeti za neke svirke, pa ko zna šta će od toga biti. UDOWICA svira svugdje, bez obzira na granice. Počeli smo raditi i nešto na engleskom, no još nemamo nikakvih konkretnih planova.

HM: Je li UDOWICA puno svirala?

UDOWICA: U ovoj postavi smo od prošle godine, tako da smo najviše radili na pripremi, usviravanju i snimanju novog materijala, a svirke su nekako pale u drugi plan. Svirali smo samo u Dubrovniku, Sarajevu i Splitu. No UDOWICA je poznata po tome da puno svira. Svirali smo po cijeloj zemlji i uvijek smo dobro prolazili. Najviše smo svirali po Bosni i Srbiji. U Beogradu smo za 25. maj 1988. svirali pred 12.000 ljudi. Sada trebamo početi sa svirkama po Sloveniji, tako da sviramo stvarno svugdje. »Države se mogu razdruživati, ali se pravi rockeri od svoje publike ne razdružuju« (Lale).

HM: Vi ste jedan od prvih bandova koji je preuzeo iugrani običaj stranih bandova — uzeli ste sponzore!

UDOWICA: Da, i imali smo sreću da su naši sponzori iz muzičke industrije. Poduzeće »Radojević za vanjsku trgovinu i uvoz glazbenih instrumenata«, sa sjedištem u Dubrovniku, pribavilo nam je nekoliko sponzora i dobili smo i neke instrumente, kako se to radi i vani. Ekskluzivni sponzori su nam firma »Kramer« na čijim gitarama sviramo, firme »D'addario«, »Ernin ball« i »Roto sound« koji nas opskrbljuju žicama, »Art«, »Rockman« i »Messa boogie« oprema koju koristi Doka za gitaru i firma »Pearl«, čiji najbolji model bubnja CZX Custom svira Bobo.

HM: I za kraj šta bi poručili čitaocima HARD METAL magazina?

UDOWICA: Nadamo se da će se situacija smiriti i da će naša druga ploča »Na putu za rajski grad« naći mjesta na vašim gramofonima. Čekajte dok vam ne dođemo svirati i LONG LIVE ROCK N ROLL!

Dok vi čitate ovaj interview rađen ovog ljeta, UDOWICA svira po Austriji. Mi se toplo nadamo da će njihova nova ploča uskoro izaći i da će se pojaviti i na ovogodišnjem HM festivalu u Sarajevu, jer predhodna četiri nisu propustili. Vidimo se svi »Na putu za rajski grad«.

Pišta '91.

HARD METAL POLL '91

ajmetalniji bend ______

ajmetalniji pevač ______

ajmetalniji gitarista ______

ajmetalniji basista ______

ajmetalniji klavijaturista ______

ajmetalniji bubnjar ______

bum godine ______

bum godine domaće produkcije ______

upa godine domaće produkcije ______

deo spot godine ______

oducent godine ______

enadžer godine ______

jmetalnija diskografska kuća ______

jmetalnija pevačica ______

jmetalniji koncert ______

jmetalniji magazin ______

avac godine ______

ntmen godine ______

jseksipilniji metalac ______

jseksipilnija metalka ______

jmetalniji demo bend ______

omašaj godine ______

Najkosatiji metalac ______

Najćelaviji metalac ______

Najukusnije obučen metalac ______

Nalošije obučen metalac ______

Najmetalniji scenski nastup ______

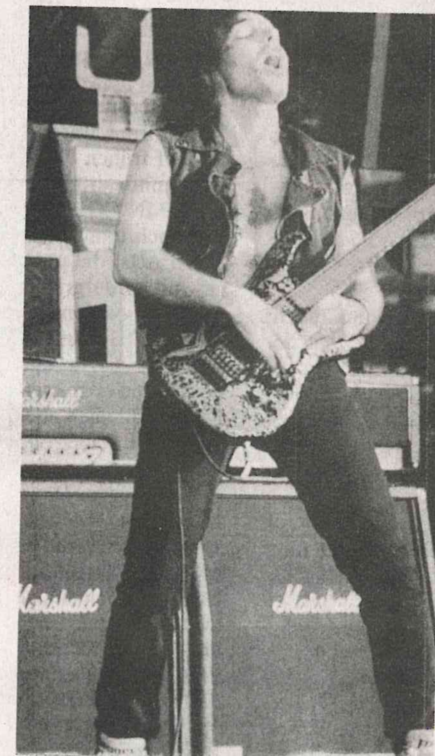
Najoriginalniji metal bend ______

Najneoriginalniji metal bend ______

Najomiljenije heavy metal piće ______

U HARD METAL-u bih želeo da čitam o ______

i gledam postere grupa: ______

Evo nas opet!

Ponovo objavljujemo kupon za naj izbor 1991. godine. Sve ono što volite, najomiljenije pesme, grupe, albumi i spotovi imaju svoje zasebne rubrike, u koje ih upisujete i dajete glas za to. Normalno, kao što smo vam već napomenuli, veliki broj učesnika ovog našeg HARD METAL izbora biće nagrađeni najraznovrsnijim nagradama — original tour majicama, compact discovima, gomilama ploča, trzalica, video kaseta, palica, prišivača i svih ostalih lepih i raritetnih stvari koje ne možete nigde drugde nabaviti. Kao što već sigurno znate, ni ovog puta nije potrebno odgovarati na nikakva pitanja, već je dovoljno ispuniti ovaj kupon kako mislite da je najbolje. U produžetku rubrike za vaš izbor možete slobodno upisati i naj predlog sa domaće scene, ukoliko mislite da imate svoje favorite za taj fah.

Nije neophodno da ispunite baš sve rubrike, mada bi bilo poželjno da date što više glasova kako bi dobili što realniju sliku o vašem aktuelnom ukusu. Podrazumeva se da što više kupona pošaljete, veća je mogućnost da dobijete neku od nagrada. I pristigli kuponi iz prethodnog broja takođe su u igri, tako da oni koji ih još nisu poslali mogu to sad da učine. Za sve nejasnoće, na raspolaganju vam stojimo, naravno zovite nas telefonom ili šaljite pisma na adresu, specijalno za ovu priliku: HARD METAL, p.p. 90, 11000 Beograd.

KUPON:

Ime i prezime: ______

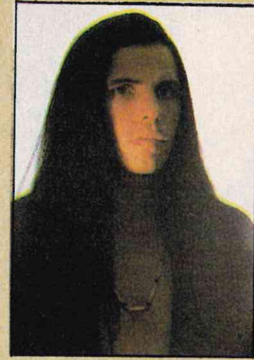
Ulica i broj: ______

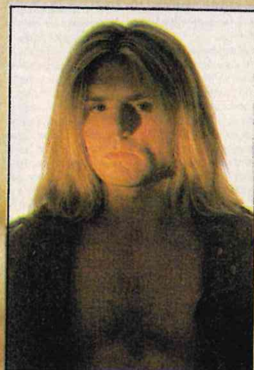
Mesto: ______

Imam ______ godina

THE Cult

»SAMO Rock Band. . .«

To su The Cult po rečima gitariste Billy Duffyja koji diskutuje o novim dostignućima benda i razlozima za 'Ceremony'. Tihi susret sa Sašom Stojanovićem.

U svetu gde je uniformnost karta ka legendarnost, THE CULT nikada nisu bili bend koji je pratio propisanu stazu što ih nije omelo u prodaji 3 miliona kopija prethodnog albuma, 'SONIC TEMPLE'. I, nastavljaju da prate sopstvenu putanju sa ovim izdanjem, albumom 'CEREMONY'.

Naslovna pesma je bila inspirisana IAN ASTBURYJEM organizovanjem THE TRIBES FESTIVAL u Californiji kada je uspeo da sakupi ljude s raznih muzičkih polarnosti da sviraju zajedno: Iggy Pop, Ice T, The Charlatans (UK) and Queen Latifah. I kako je očekivati, 'CEREMONY' (pesma i album) je napredak a ne keširanje na utvrđenoj formuli.

Moguće da je promena nastala koliko zbog odlaska basiste JAMIE STEWARTA iz postave, toliko i zbog inspiracije, koja čudom ne potiče iz Californijskog (LOS ANGELES je bendova oficijelna baza) načina života, već iz internih IANOVIH panorama. Uprkos životu u 'Državi sunca', bend je internacionalna grupa.

Pomoćnici na ovoj ploči su bili MICKEY CURREY (na bubnjevima) i CHARLEY DRAYTON (na basu), s RICHIE ZITOM u ko-producentskoj stolici. BILLY mi je rekao da je MICK JONES trebao da bude producent, ali je bio prezaposlen s FOREIGNEROM. Peti CULT album ih predstavlja u svetlu sazrevanja s gitarskim radom BILLYJA koji razvlači granice šestožičanog instrumenta koji je dugo bio u stanju status quo prema definicijama (prosečnih) američkih Heavy gitarista.

BILLY je došao u EVROPU da razgovara sa novinarima, dok je IAN ostao u Americi. (Dodatni razlog je da Ian ima novu devojku koju nije mogao da ostavi samu!) Bili je sedeo u ekskluzivnom Londonskom hotelu čiji su panoramski pogledi pretili da odvuku pažnju s razgovora. Ipak. . .

● **ŠTA JE IZAZVALO PROMENU U POSTAVI?**

Billy — »Za vreme poslednje turneje, koja je trajala 11 meseci širom sveta, JAMIE je počeo da bude nezadovoljan životom i dužnostima u bendu. Privatni život mu je postajao mnogo važniji i žudeo je da krene sopstvenim putem. Rekao sam mu da pravi grešku, jer nakon te turneje je trebalo da budemo neaktivni godinu dana. Ispalo je da ništa nismo radili čitavih godinu i po.«

»Jednostavno nije želeo da sluša razloge i ništa nije moglo da promeni njegovu odluku. Uvek je bio najtiši član i skoro se nije primećivao u bendu. Međutim, njegov odlazak me je dugo vremena tištio. Ipak, ispalo je da je to možda bio dobar potez, jer je time završeno jedno poglavlje u našoj karijeri. . . Smatram da je ovo novi početak. . .«

● **TA PROMENA NIJE NIMALO UTICALA NA BEND, MOGUĆE DA JE GURNULA VAŠU KREATIVNOST PREKO NEKIH NOVIH GRANICA?**

Billy — »U pravu su; IAN i ja smo bili prijatelji pre nego što smo osnovali bend; prijateljstvo je baza našeg benda. . . I, šta god da se dogodi u budućnosti, prijateljstvo nikada neće izumreti. . . Kada poznaješ nekoga 9 godina, uvek će biti razlika i nesuglasica ali je to ono što nas vuče i gura napred. Svi mi smo egoisti, svi mi imamo problema ali je temelj naše saradnje — prijateljstvo. . .«

● **ODLASKOM JAMIEJA STE IZGUBILI ODLUČUJUĆI GLAS U SLUČAJU RAZLIČITIH MIŠLJENJA?**

Billy — »Istina je i to me je brinulo međutim, i to nam je išlo u korist. Stvarno nam je pokazalo da možemo da radimo sami iako nam je treći par ušiju bio dobrodošao. Producent je ispunio tu ulogu i rekao nam kada bi preterali. . . Verujem da je IAN uložio mnogo više u ovu ploču što je i mene poguralo da eksperimentišem. . . Pretpostavljam da se ranije ne bih usudio. . .«

● **IAKO ŽIVITE U LA TO SE NE VIDI U MUZICI — NEMA PESAMA O DEVOJKAMA, SUNCU, SURFINGU, CRUISINGU. . .**

Billy — »Ne, to nismo mi, nije to naša scena. . . Šta nalazim kontradiktornim je da ovaj album zvuči više kao da mi živimo u BRITANIJI a ne da je snimljen u AMERICI. Zatim, IAN se vratio nekim temama koje je zapostavio od vremena albuma. 'LOVE'. Smatram da je ovo najspiritualniji album koji smo ikada snimili. . .«

»Nakon objavljivanja albuma 'LOVE', britanska štampa je masakrirala IANA. Napadali su ga kao hipika, dok je u drugim zemljama bio mnogo više poštovan. 'CEREMONY' je album koji priča o savremenim temama, čak i teme o INDIJANCIMA (Crvenokožcima) su moderne, nisu kao u vreme ADAMA ANTA! Ovo je stvarno naša savremena ploča. . .«

»'ELECTRIC' je bio album potezanja — pištolja — i — pucanje — s — kuka Rock'n'Roll, 'Sonic Temple' je gledao na stvari s malo zbunjenim stanovištima. . . Do ovoga puta je krug zatvoren. . . Mogu ti reći da smo bili Rock band '80-tih godina iako je to bila najgora decenija za Rock bandove! Stvarno smo izabrali deceniju da budemo Rock band!? Ipak, oduzeli smo se svim stereotipima. . .«

»Vožnja motociklima je zabavna, i mi smo se poigravali tim imidžima. . . Imao sam Harley Davidsona i bilo je cool. . . To više ne radim jer je — klise. Ljudima je potrebno da prolongiraju mitove što nas više ne interesuje. . .«

● **ZAŠTO SMATRAŠ DA JE OVO »TAMNI ALBUM«?**

Billy — »Tamniji je album i time ne mislim na neku crnu magiju, verujem u Isusa, već tamnija strana ljudske prirode. Ovo je ploča s zle strane duše. . . I, introvertniji je album. Kada kažem — taman, ne mislim da je mizeran; za razliku of 'Sonic Temple' koji je bio mnogo više Rock'n'Roll i divlji, ovo je pod većom kontrolom, i moćnije!«

● **ZNAM DA JE TO OVO HIPOTETIČNO PITANJE ALI, DA LI BI THE CULT ZVUČALI DRUGAČIJE DA STE OSTALI DA ŽIVITE U BRITANIJI?**

Billy — »Verujem da bi muzika bila drugačija. . . Rođen sam ovde, odrastao sam u Britaniji i video sam uticaj koje društvo može da ima na bend; zatim, medija, šta drugi bendovi rade. . .«

»I to je bio jedan od razloga da smo pobegli, pored raskida s devojkama i problema sa menadžerima. Smatrali smo da je najbolje da sve veze prekinemo i krenemo u budućnost.«

● **NE ZNAJUĆI KOLIKO ČESTO DOLAZIŠ U BRITANIJU, DA LI ZAPAŽAŠ PROMENE?**

Billy — »Ne, ne vidim da se išta menja. Sumnjam da se stvari menjaju u Britaniji jer sve promene su lagane, skoro neprimetne. . . Ako me pitaš o muzici, još uvek je isto, iako kablovska televizija omogućava ljudima da se upoznaju s drugim vrstama muzike. . . Pored dance muzike imaš Rock i sve ostalo. . .«

»Za vreme boravka u Evropi gledam MTV i nalazim da je bolja od Američke verzije. Jedan od razloga je da se ovde pravi razlika između Rocka i Heavy Metala, što u Americi nije slučaj. ne smatram da živim u Americi, već delim svoje vreme između Londona i LA. . .«

»Ian se kreće između tri zemlje: u Californiji, Canadi, gde mu žive roditelji, i ovde; u Britaniji ima tri rezidencije: u Londonu, Škotskoj i Liverpoolu. Dobro je to jer nam otvara nove horizonte. . .«

● **TO ŠIRENJE VIDIKOVCA NE IZGLEDA DA SE DOGAĐA U AMERICI JER SE DIŽE PREVELIKA BUKA PROTIV HEAVY METALA; KAKO TI GLEDAŠ NA TO?**

Billy — »Nalazim da je sve to smešno jer HM je postao pitom i sva buka oko toga je besmislena. Ne razumem zašto je takva pobuna. . . Rekao sam ovo ranije i ponoviću: Heavy Metal je eskapistička muzika. Nije izazivajuća već je predvidljiva i zadovoljava izvesne potrebe 14-godišnjih dečaka iako ne stimuliše glave. . . Što više ga ljudi pobijaju to mu pružaju veću kredibilnost. . . Sav kriticizam ga čini važnijim nego li što jeste.«

● **NALAZIŠ LI DA IMA NEČEGA VREDNOG SLUŠANJA U TOM POLJU?**

Billy — »Postoje izvesne stvari iako je više. . . Ne volim da pljujem po ljudima. . . Da, ima bendova koje volim da slušam iako tu nema ni malo opasnosti. . . Nalazim da se Guns N'Roses prerasli sve granice tako da bilo šta urade je izvan svih proporcija i poprima mega-dimenzije. . . Znam tačno šta se događa u redovima benda jer imam dobar izvor informacija, unutar samog kampa!«.

»Puno je bendova koji imaju stanovišta, kao Metallica i Megadeth ali je mnogo više bendova koji su tu samo radi para i slave. Ne želim da prozivam imena. . .«

● **VI ĆETE USKORO BITI PROZVANI NA JOŠ JEDNU TURNEJU?**

Billy — »Uskoro dolazimo u Europu i sviraćemo puno datuma; trenutno organizujemo bend i zabavljaćemo sve u najboljoj Rock tradiciji. Mi smo Rock bend a ne Heavy Metal postava. Mi smo jednostavno Rock bend!«

Naslov 'Ceremony' je upotrebljen ranije od strane New Order i od Spooky Tootha pre nekih 20 godina. Tu zapadnemo u razgovor o bubnjaru Spookija koji je kasnije svirao sa odličnim (ali nikada prepoznatim) bendom The Only Ones; pređemo na Micka Jonesa koji je svirao sa Toothom u 1973 na dva albuma. . .

Rock istorija je jedan krug, kako je Billy primetio.

Sasha Stojanović

SKID ROW

ROB AFFUSO

SLAVE TO THE GRIND

EKSKLUZIVNO!

Neposredno pred nastup na Wembley Stadiumu kao specijalni gosti grupe Guns N'Roses, momci iz SKID ROW benda su se okupili oko našeg Branislava Rašića i pozirali mu i pričali ekskluzivno za »Hard Metal«.

Od svih je najglasniji bio bubnjar ROB AFFUSO, koji je otkrio Raši Sebastijanov privatan život (čitaj: devojku Mariju i sina Parisa), objasnio nastajanje albuma »Slave To The Grind«, ispričao dogodovštine sa Guns N'Roses turneje, želju da svira u Jugoslaviji.

Skid Row fanovi, zagrizite ovu poslasticu od intervjua!

Photo: Branislav Rasic

RADILI STE NEDAVNO TURNEJU SA G'N'R. MOŽE SE REĆI DA STE VI NAJVEĆA PREDGRUPA NA SVETU.

ROB: Mi ne želimo da budemo najveća predgrupa na svetu, već najveća grupa. Kada idemo na turneju sa GUNSIMA mi smo skoro podjednaki, tj., mi nismo predgrupa, već specijalni gosti. Kada smo radili tu turneju uopšte nismo igrali na kartu takmičenja i dokazivanja; želeli smo da svaki bend pokaže svoj kvalitet. VELIKA JE ČAST SVIRATI SA GUNSIMA, ALI I VELIKI IZAZOV. Uvek ima ljudi koji ne vole Skid Row, koji su došli zbog GUNSA. Nikad se ne zna kako će ljudi reagovati.

● KAKO JE PUBLIKA REAGOVALA NA VAS?

ROB: Na turneji smo proveravali kako publika reaguje. Iznenadilo nas je kako su ljudi u EVROPI spremni za nas. Sada možemo samostalno u EVROPU s obzirom da smo u AMERICI dovoljno jaki. Uopšte, mi kao bend imamo jako puno energije i malo bendova se može nositi sa nama. NAŠA MUZIKA JE IDEALNA ZA KLINCE. Mi se trudimo da svakim albumom zvučimo sve bolje i želja nam je da budemo najbolji i publici pružimo pravi koncert.

● VI STE RADILI TURNEJU SA MNOGIM BENDOVIMA. KAKVI SU VAŠI LIČNI UTISCI?

ROB: Kad smo krenuli na turneju sa G N'R, ja sam bio uplašen kako će oni reagovati na nas, da li će AXL praviti svoje čuvene lomove. . . Međutim, kad smo počeli da se družimo sa njima, da idemo na žurke, pričamo, shvatio sam da su sasvim normalni i totalno OK. Što se tiče ostalih, sa BON JOVIEM smo odavno bili u dobrom fazonu, naročito što su oni iz New JERSEYA. Kad smo bili predgrupa AEROSMITHU, osećali smo se čudno: Oni su nas jako dobro primili, ali u suštini, oni su isuviše veliki da bismo se osećali ravnopravni sa njima. MOTLEY CRE su nas takođe dobro primili, bili su strašno OK, ali su oni u to vreme ostavljali drogu i alkohol tako da su se distancirali od nas, jer im u tom trenutku nije odgovarao neko ko radi sve ono što su oni tada pokušavali da ostave. Tako smo stigli do GUNSA. Oni su nas par puta pozivali da letimo njihovim privatnim avionom, i oni vole da idu na žurke i da se zezaju, ali su ipak pod velikim pritiskom javnosti, jer su NAJVEĆI NA SVETU. Ali, bez obzira na celu tu medijsku frku, oni su jako cool i strašno OK. Nadam se da ćemo se idućeg leta opet sresti sa njima jer mi idemo na samostalnu turneju, i nadamo se da ćemo zajedno moći da zakupimo najveće hale u AMERICI i da nastupimo pred najvećim brojem ljudi.

● GDE POČINJETE TURNEJU?

ROB: U ISLANDU. Zatim idemo u JAPAN, AUSTRALIJU, onda se vraćamo u novembru u EVROPU i radimo koncerte tri — četiri meseca, onda se opet vraćamo u AMERIKU.

● ČESTO SE DEŠAVA DA GLAVNI BEND »MINIRA« ZVUK PREDGRUPE. DA LI VAM SE TO DEŠAVALO?

ROB: Ne, jer su se G N'R potrudili da dođu LIČNO na mix pult i srede da imamo isti zvuk.

● SLASH JE U JEDNOM INTERVJUU IZJAVIO DA JE INTERESANTNO KAKO ŠTO SE MANJE G N'R TRUDE DA UČINE NEŠTO, ŠTO MANjE DAJU PUBLICI, LJUDI IH SVE VIŠE VOLE. ŠTA TI MISLIŠ O TOME?

ROB: Slušaj, G N'R su jedan od onih bendova koji se, i kad upadnu u govno izvade tako što namirišu na ruže! (Smeh)

● RECI MI NEŠTO O ALBUMU. ČINI MI SE DA IMA MNOGO VIŠE ČVRŠĆIH STVARI NEGO NA PRVOM ALBUMU. ČAK I BALADE NA »SLAVE TOHE GRIND« NISU KLASIČNE BALADE.

ROB: Mi volimo da sviramo brze, energične stvari ali i sporije, emocionalne pesme. Što si progresivniji muzičar to su i tvoje pesme raznovrsnije. Mi nevolimo da budemo ukalupljeni, suzbijeni u neke okvire pa da zvučimo kao npr. u baladi »I REMEMBER YOU«. Evo, »I NA DARKENED ROOM« je jedna od najboljih stvari na albumu a to je sporija pesma. Mi tu pesmu kao i sve druge nismo napravili NAMERNO. Ponekad stavimo na album pesmu za koju znamo da je komercijalna ali to ne radimo po principu: napravićemo takvu i takvu pesmu i zgrnućemo toliko i toliko love. Na primer, mi nismo napravili pesmu »18 AND LIFE« »sa tendencijom da ona zaludi gomilu klinki i da postigne toliki tiraž. Mi radimo na sebi, svojim pesmama, koncertima i trudimo se da budemo ŠTO ORIGINALNIJI, iako nam mnogi to osporavaju, zbog SEBASTIJANOVOG DOBROG IZGLEDA I ZBOG VELIKOG USPEHA.

● Kako ste snimili drugi album?

ROB: »MONKEY BUISNESS«, i »GET THE FUC KUT« su napisane na turneji. Ostale pesme su nastale kod kuće. Imali smo probe u mom podrumu, što nam se jako svidelo, jer moja kuća je napravljena od blokova, tako da je podrum potpuno različit od skupih studija gde se obično kreću zvezde. A MI SMO SE BAŠ SUPER OSEĆALI! Doneli smo gajbe piva, cigare i sve što nam je potrebno i opet smo se osećali kao u ona stara vremena kad smo tek počinjali. Onda smo samo pravili pesme i kad smo skupili DESET pesama, stalno smo ih vežbali pre nego što smo ušli u studio. Napravili smo ŠESNAEST pesama koje smo uvežbali do savršenstva i onda smo odabrali DVANAEST koje idu na ploču.

● KOLIKO VREMENA VAM JE TREBALO DA SNIMITE PLOČU?

ROB: Samo snimanje je trajalo dva i po meseca. Mi ne provodimo toliko vremena za produkciju i tome ne pridajemo veliki značaj, jer mi želimo da zvučimo kakvi smo stvarno. Mi smo rock bend i kada bi želeli da to ispoliramo, ne bismo zvučali onako dobro kao što zvučimo. Sa druge strane, besmisleno je davati veliku lovu na produkciju.

● KAKO STE SE ODLUČILI ZA PRODUCENTA MAJKLA VEGNERA?

ROB: Znali smo mnogo ljudi, ali naravno, na kraju smo se odlučili za pravog.

● DA LI SU LjUDI IZ DISKOGRAFSKE KUĆE VRŠILI PRITISAK NA VAS?

ROB: Kada su prvi put čuli demo, ništa im nije bilo jasno, jer im je delovao mnogo čvršće u odnosu na onaj Skid row imidž koji smo već izgradili. Brinulo ih je to što »Slave To The GRIND« nema mnogo komercijalnih radijskih hitova. Ako se neka od ovih dvanaest pesama nađe na radio stanicama kao hit, to je dobro, ali mi nikada nismo pisali pesme da bi one bile radijski hitovi. Album je ionako brzo skočio na prvo mesto u AMERICI, tako da nemaju prava više da se žale.

● NA KOM STE MESTU U EVROPI?

ROB: Na četvrtom ili petom. Na internacionalnim listama u JAPANU smo na prvom mestu. Sve zavisi od zemlje. Svaka zemlja shvata i prihvata pesmu na svoj način. Nama je vrlo čudno da je »SLAVE. . .« dobro prošao u MALEZIJI i INDONEZIJI.

● DA LI BISTE SVIRALI TAMO?

ROB: Da, ali kad bi bili sigurni da nas neće ujesti neka cc-muva, i da nećemo dobiti malariju ili neku drugu bolest.

● DA LI SI NEKAD BIO U MALEZIJI PRIVATNO?

ROB: Ne, nisam nikad.

● DA LI BISTE SVIRALI U JUGOSLAVIJI?

ROB: Naravno, svirao bih svuda gde nisam bio, jer je to jedan poseban izazov susretati se sa novim ljudima, novom sredinom i običajima.

● ŠTA MISLIŠ O KONCEPTU G'N'R?

ROB: Oni sviraju uglavnom stvari sa novog albuma kojeg dosta ljudi ni ne zna (U VREME DOK SE RADIO INTERVJU ALBUM G'N'R još nije izašao), ali kada zasviraju stare stvari publika postaje histerična. Možda će zvučati glupo, ali i ja sam presrećan što mogu da ih gledam uživo svaku večer. SLASH JE NAJBOLJI GITARISTA KOGA SAM VIDEO.

● RECI MI KOJA SU DVA NAJBOLJA KONCERTA KOJE STE IMALI U EVROPI, PO TVOM MIŠLJENJU.

ROB: Jedan je bio na MILTON KEYNESU pre dve godine kada smo svirali sa BOIN JOVIEM ('89 kada je MILTON KEYNES bio festival umesto DONINGTONA). Drugi je bio u MAJNHAJMU 24.8. 'al kad smo svirali sa G'N'R. Publika nas je jako dobro primila. Oba koncerta su bila na otvorenom i čini mi se da je upravo publika tim svojim aplauzom i pozitivnim vibracijama govorila da ćemo mi jednog dana biti jedan od najboljih bendova na svetu.

● KO ĆE VAM BITI PREDGRUPA NA SLEDEĆOJ EVROPSKOJ TURNEJI?

ROB: U igri je mnogo bendova i mi se još nismo odlučili. Kada budemo odabrali, na vreme ćemo objaviti.

● ŠTA SLUŠAŠ PRIVATNO?

ROB: Slušam različitu muziku: ROXY MUSIC, DAVIDA BOWIEA. Ne slušam mnogo HM. Ponekad AC/DC i AEROSMITH, nekad QUEEUSRYCHE, PANTERU. Volim bend SAJGON KICU i JANE'S ADDICTION. Sve u svemu, slušam različite stilove da bih odatle crpio svoj uticaj.

● ŠTA RADIŠ KADA NISI ZAUZET MUZIKOM?

ROB: Imam džip i volim da ga vozim okolo, uglavnom po planinama, zatim vozim motocikl, ali kako nemam svoj motor, SNAKE ima dva pa mi je pozajmio jedan da vozim. Uopšte, VOLIM SVE BRZE STVARI: KLUBOVE, ZEZANJE, ŽURKE. S druge strane, uživam da sâm šetampo šumi i sređujem travnjak u svojoj bašti i jašem. To mi dobro dođe da se malo odmorim od ludog tempa; ne razmišljam i ne opterećujem se.

● DA LI JE TAČNO DA JE SEBASTIJAN OŽENJEN DEVOJKOM PO IMENU MARIJA I DA IMA TROGODIŠNJEG SINA KOJI SE ZOVE PARIS?

ROB: Sebastijan se nikad nije ženio, ali je tačno da se njegova devojka zove Marija. Ona je iz Toronta i Sebastijan sa njom ima sina koji se zove Paris. Oni su zajedno još iz vremena kada Sebastijan nije bio u bendu. Ja mislim da to ne smeta Sebastijanu, kao ni drugim muzičarima, da bude sex simbol.

● NA JEDNOM KONCERTU, SEBASTIJAN JE POGODIO JEDNU DEVOJKU FLAŠOM U GLAVU. KAKO SE TO DOGODILO?

ROB: Cela frka je počela zbog organizatora koji su dozvolili da se unose flaše. Ispostavilo se da su se dva klinca kladila koji će pogoditi SEBASTIJANA u glavu. Gađali su ga i pogodili PRAVO U LICE. Posle je nosio PETNAEST KOPČI na glavi. Naravno, SEBASTIJAN je pohisterisao kada su ga pogodili, a gađao je tog klinca ali je promašio pa je razbio glavu klinki koja je bila iza. Tad je nastala cela frka i zamalo da nam zbog toga zabrane nastupe po AMERICI; SEBASTIJAN JE ČAK TREBAO DA IDE U ZATVOR ZBOG TOGA! Sve u svemu, iz toga smo izvukli lekciju da publici nikad ne vraćamo. Kada bi počeli da vraćamo sve što nam bace na binu, to ne bi izašlo na dobro po nas, jer mi smo ti koji možemo da budemo tuženi. Zato sada ako nam bace nešto na binu, mi se samo povučemo sa scene i to je to. JA NE ŽELIM DA BRANIM SEBASTIJANA ALI GA KAPIRAM, jer njemu je prvom razvijena glava. Bez obzira, na bolan način je iz cele priče izvukao pouku da ne može da reaguje tako impulsivno, ma ko ga, i ma kako vređao.

● KAKVA SE TO FRKA DOGODILA NEDAVNO NA KONCERTU GUNS'N'ROSES?

ROB: Neki klinac je sve vreme slikao AXL-A sa onim malim aparatom koji ima blic. AXL je MOLIO ljude iz obezbeđenja da mu oduzmu aparat, jer ga flash dekoncentriše. Kada ljudi iz obezbeđenja nisu to uradili, on je jednostavno, skočio, uzeo klincu aparat i razbio ga. Posle toga je normalno, odbio da nastavi koncert. Publika je ionako već bila pijana, i nastalo je opšte ludilo i tulum i tako se sve završilo.

● ŠTA IMAŠ DA PORUČIŠ ČITAOCIMA »HARD METALA«?

ROB: Slušajte »SLAVE TO THE GRIND« i dođite na naš koncert!

Ekskluzivno: Branislav Rašić
Prevod: Sandra Rančić

QUEENSRŸCHE — photo: Ross Halfin

DUFF Mc KAGAN — Geffen Records

HARD METAL

QUEENSRYCHE

DAN REED NETWORK

»HEAT MAKERS«

DAN REED NETWORK začetnici, sada opšte prihvaćenog, Funk-Rock-Metala, nedavno su objavili svoju treću dugosvirajuću ploču. Novi album, pod nazivom »The Heat«, predstavlja zbirku malih remek dela a verovatno i prekretnicu u karijeri Dana Reeda i njegovog benda.

Svi koji slušaju i koje interesuje ovaj »teži« zvuk znaju da je u toj muzici sve relativno, odnosno da baš i nema nekih pravila, pa nije ni čudo da nekada jedan pravac (mada muziku treba deliti na dobru i lošu, a ne na razne vrste, pravce itd.) ima toliko podvrsta kao što je to slučaj sa heavy-metalom.

Jedna od podvrsta koja se u poslednje vreme iskristalisala je i Funk-Rock-Metal, u kojoj se spojilo ono što je i najvažnije za dobru svirku. A to je dobar ritam, filovan neobičnim gitarama i bas-linijama i neretko duvačima, a sve to uz melodiju koja se lako pamti a teško zaboravlja. To je nemali razlog da dosta bendova iskoristi sve prednosti te mešavine zvuka, a ovom prilikom pomenimo samo one koji su svojom muzikom dokazali da to dobro rade: LOVE/HATE, ELECTRIC BOYS, EXTREME, FAITH NO MORE, LIVING COLOR, DAN REED NETWORK...

Sa spiska se ovom prilikom izdvajaju pioniri funk-rocka, Ameri DAN REED NETWORK, bend koji bez preterivanja zaslužuje sve epitete (u pozitivnom smislu) koji počinju sa NAJ. Muziku koju svira Dan Reed sa svojim bendom čuo sam prvi put sasvim slučajno, sa radija, negde početkom '88. i istog trenutka se zainteresovao za grupu. Tada, i ne sluteći da se radi o počecima novog stila svirke, u štampi je ta mešavina okarakterisana kao muzika i image koji su nešto između veoma popularnih BON JOVI i PRINCA, što je Danu i kompaniji moglo samo da imponuje.

Bend je u Portlandu pre sedam godina osnovao Dan Reed (pevač, multiinstrumentalista, kompozitor, pesnik...) a uz njega DAN REED NETWORK čine odlični muzičari: gitarista BRION JAMES, basista MELVIN BRANNON, klavijaturista BLAKE SAKAMOTO i bubnjar DAN PRED. Sa svojim muzičkim idejama pred sud potencijalne publike izašli su krajem 1987. godine prvim vinilom istog naziva kao i bend »DAN REED NETWORK«.

Uz tada aktuelan singl »GET TO YOU«, debi je prošao više nego uspešno. Podstaknuti uspehom, a imajući dosta neiskorišćenog materijala, posle nepunih godinu dana ulaze u studio i snimaju svoj drugi album »SLAM«. I na toj ploči stil je ostao isti (jer što je dobro i ne treba menjati) uz maksimalno korišćenje umeća klavijaturiste Sakamota. Sa te ploče skinuto je tri singl (»TIGER IN A DRESS«, »RAINBOW CHILD« i »COME BACK BABY«) što znači samo jedno da su napravili još jedan kvalitetan album. Novi album urađen je posle nešto duže pauze, ali čekanje se isplatilo. Ploča »THE HEAT« dobila je izvanredne kritike od strane svetske muzičke štampe, čemu se ne treba čuditi jer svaka njihova ploča (pa i ova) predstavlja, a može se opisati i kao puno dobre muzike na jednom mestu.

Zašto baš »The Heat«?

»Naslov podrazumeva nekoliko stvari istovremeno, ali u prvom redu mislili smo na vrelinu u političkom smislu, jer za vreme snimanja se vodio, odnosno počeo i završio rat u Zalivu i to vreme je bilo puno emotivnog naboja, a meni je izgledalo kao živi pakao. Na sreću, sve to se brzo završilo, ali utisci su ostali«, objašnjava pevač/gitarista Dan Reed.

Zvuk sa ploče je nešto čvršći u odnosu na prethodne, verovatno i zbog jednog od boljih producenata u ovoj branši BRUCA FAIRBAIRNA (radio sa BON JOVI, AEROSMITH, AC/DC), čoveka koji to zaista dobro radi i uz Bob Rocka predstavlja elitu u tom poslu. U početku rada na novoj ploči, dvoumeći se da li da tako važan, treći album producira sam, Dan se odlučio za bolje rešenje, dao je poverenje Fairbairnu.

»Bruce me tada nazvao i rekao mi da je imao nameru da uzme malo slobodnog vremena i da se odmori. Međutim, odlučio se da radije radi sa nama umesto da se odmara pre snimanja sledećeg, novog albuma AEROSMITHA. Dosta dobro je to izgledalo sa Bruceom i Mikeom (Fraserom, snimateljem) na našem prvom albumu, pa sam mislio da bi bila dobra ideja da ponovo radimo zajedno. Uostalom, nemam predrasuda što se toga tiče« kaže Dan.

I pored sličnosti u stilu odsviranog i snimljenog materijala i tema kojima se bave na svojim pločama razlike svakako da postoje. O tome Dan kaže:

»Razlika između novog i prva dva albuma je u tome što je sad zvuk bubnja i basa mnogo bolji i time smo svi zadovoljniji. Što se tekstova tiče, takođe smo pokušali da nešto promenimo i proširimo teme

u više pravaca. Koliko god su tekstovi na temu seksa i ljubavi imali dobru prođu, ovom prilikom smo pokušali da senzualnost iskoristimo na malo drugačiji način. Osim toga, tu su i neke ozbiljnije teme, ne baš političke, ali i stvari koje ukazuju na neke probleme. Uostalom, to je album urađen iz besa i mislim da je žešći od prethodna dva zajedno. Tu ima mnogo Brionove gitare i to mi se sviđa«.

Ploča koja ima petnaest naslova i tempo koji ne dozvoljava da predahnete, a ipak nema pesme koja se izdvaja od ostalih kao hit (jer sve su odlične) ipak je dobila svoj prvi singl. Za prvi hit-singl odabrana je »MIX IT UP«. O njoj a i o nekim drugim stvarima Dan kaže:

»Pesma koju smo nazvali Mix It Up je, u stvari, himna svega onoga što smo propovedali. Sa ovim i ovakvim okruženjem svako je više okrenut ka materijalnim stvarima, ka ratovanju. Hteli smo da kažemo da su naš najveći problem na ovoj planeti u stvari — države. Zašto se svi brinu za religiju i granice, te stvari jednog dana neće biti uopšte važne. Naime radi se o pogledu u budućnost i gledanju sa optimizmom na rešavanje problema. To je poruka. Pesma »THE LONELY SUN« govori o tome kako druženje sa devojkom ili sa roditeljima može ponekad da ti ulepša dan.

Life Is Sex?

»Tu stvar smo tako nazvali po jednom pismu koje smo dobili od naše obožavateljke iz Holandije. Između ostalog ona je napisala i ovo 'Life is sex, sex is sin, let's begin' a meni se učinilo da u tome ima nečeg poetskog. Našao sam njen broj, nazvao je i pitao da li bi mogao to da iskoristim za moju pesmu...«

Posle svega nameće se utisak da je Dan Reed po svom imageu i onome za šta se zalaže u svojim pesmama u stvari jedan stari Hippy?!

»Daaa«, kaže on, »čak sam i kosu pustio ponovo da raste« (Posle objavljivanja albuma »Slam« Dan je jednostavno obrijao glavu, op.a). *»I razumem ljude koji misle da sam Hippy, jer pored svih ovih problema u današnje vreme, nikad nisi siguran da li da ih ignorišeš ili da pišeš o njima. Mislim da smo ovom pločom uspeli da uradimo dobru stvar, jer znati balansirati je ime ove igre«. Uostalom, ideali Hippy pokreta su ponovo aktuelni, pa budimo u toku. Peace And Justice For All.*

Goran Nikolov

dan reed network ■ photo: branislav rasic

HARD METAL POSTER SPECIAL

Na vaše veliko insistiranje, odlučili smo da vas obradujemo na pravi način. Tokom marta 1992. u prodaji će se naći prvo vanredno izdanje HARD METAL magazina i to u vidu specijalnog broja sadržanom u 15 velikih postera!

Veliko interesovanje vlada za velike HARD METAL postere. Zbog nemogućnosti da ih uvrstimo u redovni sadržaj svakog broja, jer bi se to puno odrazilo na cenu primeraka, svakih par meseci obradovaćemo vas sa specijalnim HARD METAL izdanjem, sačinjenim od gomile veoma lepih, kvalitetnih, vrlo velikih i na najboljoj hartiji štampanih postera naj bendova.

Prvo ovakvo naše specijalno izdanje u prodaji će se naći tokom marta ili početkom aprila 1992. Najsigurniji način da bi ste na vreme obezbedili svoj primerak HARD METAL POSTER SPECIJAL magazina je da se pretplatite na ovaj broj. Sve što treba da uradite je da kupite uplatnicu na pošti i ispunite je na sledeći način: Upišite svoje ime, prezime i najtačniju adresu, sa naznakom »za HARD METAL POSTER SPECIJAL« Primalac je naravno »NIŠJP Dnevnik, Novi Sad« a broj žiro računa 65700-603-7711. Cena za ovaj jedinstveni komplet od 16 džinovskih postera je svega 800 dinara. Toliko naravno, uplaćujete. Moguće je da će prodajna cena na kioscima biti nešto viša, zbog troškova distribucije. To naravno ne treba da brine one koji se pretplate, jer broj dobijaju po gore navedenoj ceni. Pošto je ovaj specijalni broj HARD METALA upravo u pripremi, još nije kasno da svojim sugestijama promenite neke od postera.

Sve u svemu, svi koji vole da lepe postere, neka budu u pripravnosti jer će uskoro dobiti ono pravo. . . Moguće je da ćemo vas iznenaditi sa još nekim posterima, u ovom prvom specijalcu, zavisi koliko bude bilo pretplatnika. I još jedanput: Obratite pažnju, u pripremi su HARD METAL posteri — i to one grupe koje najviše volimo!!!!!

P. S. Kopije uplatnica naravno, šaljite na našu adresu: HARD METAL (za postere), P. P. 70, 21000 Novi Sad, i HARD METAL POSTER SPECIJAL stiže za par dana poštom.

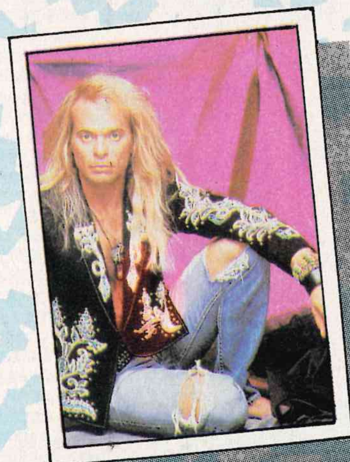

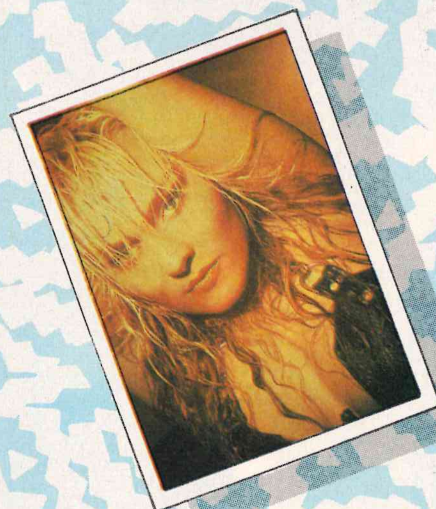

PRVO IZDANJE »HARD METAL POSTER SPECIJALA« SADRŽI OVIH PETNAEST POSTERA (NA SLIKAMA)

QUEENSRŸCHE

PHOTO: BRANISLAV RAŠIĆ

EKSKLUZIVNO!

SILENT LUCIDITY

Nastup na Castle Doningtonu, deset godina postojanja i platinasti, hiper-komercijalni album »Empire« bili su razlozi za Jadrankin susret sa momcima iz grupe QUEENSRYCHE.

U ekskluzivnom intervjuu za »Hard Metal«, CHRIS DE GARMO i GEOFF TATE, uz malu pomoć ostalih članova benda, objašnjavaju zašto su drugačiji od ostalih metalaca, kako im je bilo na turneji sa Metallicom, šta su sve izgubili, a šta dobili odličnom prodajom novog vinila, čime se bave u slobodno vreme. . .

Ryche fanovi, dobrodošli u »Carstvo«!

I remember now. . . Iremember how it started. . . A počelo je još **septembra '83,** kada sam prvi put čula album tj. **EP »Queen Of The Reich«.** Bili su mi smešni, onako zalizani, našminkani i u svetlucavoj odeći, ali sam otkinula na njihovu muziku. Zvučali su mi kao mešavina **Floyda** i **Priesta** i znala sam da će biti veliki jednog dana. To sam i rekla jednoj HM zvezdi, a on je umr'o od smeha i konstatovao da sam gluplja od njih ako mogu da volim njihove pesme. Ja sam onda uzela **Rÿche** kasetu i izašla iz kola i njegovog života. . .

I can't remember yesterday. . . I just remember what they told me, told me, told me. . . A bili su stvarno raspoloženi za priču! **Sva petorica** su sedela preko puta mene, komentarišući svoj poster u **»Hard Metalu«** broj dva i iskreno žaleći što ne mogu da sviraju u Jugi. »Čoveče, baš smo se radovali što ćemo svirati u zemlji u kojoj nikada nismo bili!« počeo je bubnjar **Scott Rockenfield.** **»Zagreb je** definitivno bio uključen u evropsku **»Monsters Of Rock«** turneju i hteli smo da, tim povodom, izdamo **»Empire«** u **Jugoslaviji,** jer si nam ti prošlog puta rekla da ni jedna od naših ploča nije izdata kod vas. Interesovalo nas je kako će jugo-fanovi reagovati na našu svirku, al' onda. . . Ko je mogao da pretpostavi da će doći do tog jebenog rata! Promoter nije mogao da nam garantuje sigurnost, naš menadžer nije baš bio oduševljen idejom da idemo u krizna područja i tako je sve propalo! Ima li **Jugoslovena** među **Doningtonskom** publikom?«

● **Ja sam sigurna da ima, ali će veći deo publike doći na vaš koncert u Budimpešti!**

Scott— E fino, onda će ipak moći da nas gledaju! **Baš ne volim kada politika pravi barijere među ljudima!** Biće nam drago ako sretnemo nekog iz tvoje zemlje! (Po slikama i pismima koje smo dobili, **Rÿche** i njihovi fanovi su se našli u Budimpešti, na obostrano zadovoljstvo! — **prim. J.J.)**

● **Vidim da ste jako srećni što svirate na Doningtonu!**

Chris — Naravno da smo srećni, kada punih **deset godina** kol'ko postojimo, maštamo o sviranju na najvećem heavy metal festivalu na svetu! Pravo da ti kažem, već smo bili i izgubili svaku nadu da ćemo učestvovati i kad' nas je **AC/DC** pozvao, spakovali smo instrumente i kofere u roku od **pet** minuta! (smeh)

Geoff — Za nas je sviranje na otvorenom i pred velikom publikom potpuno novo iskustvo, jer najveći broj ljudi pred kojim smo svirali bio je **20.000.**

Chris — Januara ove godine svirali smo na festivalu **Rock In Rio«** to pred **130.000.** Ljudi, al' jasno ti je da je većina došla ssamo zbog **Guns N'Roses** i da je ta cifra moguća samo u **Južnoj Americi,**

Geoff — Interesantno je da nam je bilo lakše da sviramo pred punom **Marakanom** nego u nekoj manjoj hali, jer »normalnu« publiku moraš stalno da motivišeš i komuniciraš s njom, dok sa velikom publikom ma kol'ko se trudio, ne možeš da uspostaviš bliski kontakt, već samo prašiš svirku, pa šta ti **Bog** da!

● **Većina novinara vas naziva »intelektualnim«, a ponekad i »aterilnim heavy metal bendom«. Da li i koliko vam je turneja sa Metallicom pomogla da pobegnete od te etikete?**

Geoff — Na ovoj turneji se trudimo da budemo **što gluplji,** pa nas niko više ne naziva intelektualcima! (opšti smeh)

Chris — Mi smo najpre svirali kao predgrupa Def Leppardu, pa tek onda **Metallici** i svi su mislili da nam, zbog vrste muzike koju sviramo, više odgovaraju **Leppardi** i da će nam **Metallicini** thrash fanovi doći glave. Međutim, mi smo se na samom početku dogovorili da ćemo svirati isti sat i pred jednom i pred drugom publikom tj. nipošto nećemo svirati tvrde i glasnije pred **Metallicinim** fanovima, da bi zadobili njihovu naklonost!

Michael — U suštini, obe publike su bile fenomenalne i odlično nas prihvatale, s tom razlikom što je u Leppardovoj bilo mnogo više riba, pa je vrištanje između pesama bilo u višem tonalitetu.

Geoff — Ako bih baš morao da budem pristrasan, rekao bih da mi se **više** svidela turneja s **Metallicom,** jer imamo dosta sličnosti s tim bendom.

U početku, nit' smo mi puno znali o njima, nit' oni o nama, al' što je vreme više prolazilo, sve više smo se sviđali jedni drugima. I oni i mi se borimo protiv klišea, i oni i mi se trudimo da budemo originalni i invetivni, i mi i oni smo dobri uživo. . . I evo na opet zajedno (na **Doningtonu),** kao u dobra, stara vremena!

● **Kad' već pričamo o živim nastupima. . . Nijedan od vaših koncerata ne traje manje od dva sata!**

Geoff — Naš šou je veoma **Naporan,** pogotovo za mene. . . Normalno je da traje dva sata, kad' jedan sat otpadne na **»Mindcrime«** materijal, a drugi na mešavinu starih i **»Empire«** hitova. . .

Chris — Ono što Geoff pokušava diplomatski da ti kaže je da smo potrošili toliku lovu na produkciju (binu, lajt, ozvučenje), da moramo da sviramo pet koncerata nedeljno po dva sata, ne bi li nekako povratili lovu! (smeh)

Michael — Mi, u stvari, volimo da maltretiramo sami sebe i svoje instrumente, pa sviramo dok ne pocrkamo! (opšti smeh)

Geoff — Najinteresantnije mi je da posmatram one ljude koji su došli na naš koncert samo da bi čuli baladu **»Silent Lucidity«.** Mučenici slušaju **»Operation. . .«** pesme i pitaju se: »Šta se ovde, dođavola, dešava?! a kad koncert premaši devedeset minuta, već počnu da se tresu i psuju mi majku. (smeh)

Njima u inat, sviramo **»Silent Lucidity« na samom kraju koncerta,** a nekad je čak ni ne otpevam, već nateram publiku da peva! Zašto sam tako surov? Zato što onaj ko sluša muziku ne bi trebao da ima pedrasude, niti da gleda bend samo kroz prizmu **jedne** pesme. Ja zato i volim **heavy metal** publiku, jer je verna bendu i prati ga godinama, dok pop publika »skače« od benda do benda, u zavisnosti od mode i hit-singla.

BEST THEY CAN

● **Već sa »Rage For Order« ste bili uspešan bend, koji je išao na turneje sa Ozzyjem Osbourneom, AC/DC i Bon Jovijem. Odakle ste onda crpeli tugu, melanholiju i bes za pisanje albuma »Operation: Mindcrime«?**

Geoff — U to vreme smo imali frku s menidžmentom, lovom, karijerom i privatnim životom i zato je album bio **ljut, frustrirajući** i **melanholičan.** Ja sam u ponekim stihovima bio užasno ciničan, ali tako sam se u to vreme osećao!

Bio sam ubeđen da će **»Mindcrime«** biti jedan od onih albuma koji su dobri, ali nedostupni tj. nerazumljivi širokim masama i možeš zamisliti moje iznenađenje kad' sam saznao da je dostigao zlatni tiraž!

Chris — Jao, kad' mi pomeneš **»Operation: Mindcrime«,** kosa mi se digne na glavi! **Taj album je morao da uspe, jer je bio isplaniran do bola!** Ali ne onako komercijalno isplaniran, već umetnički, kvalitetno, s preciznošću koja je i nas same začudila!

Geoff je, skoro sam, napravio koncept i »oživeo« likove: **Nikkija, sister Mary i Doktora X** i cela priča je zahtevala mnogo zvučnih efekata. Pošto nam je osnovna namera bila da **svaka** pesma izazove određenu **sliku** u glavi slušaoca, počeli smo da crtamo sobe te

QUEENSRŸCHE — photo: Robert John

imaginarne bolnice i na osnovu crteža, određujemo zvuke.

Perfekcionisti kakvi jesmo, išli smo do najsitnijih detalja — da li mi veruješ da smo po celu noć lupali glavu ovakvim pitanjima: »Ako sestra **Mary** otvori vrata, sa koje strane bi trebalo da se čuje njen glas da bi se slušalac osećao kao **Nikki?«;** »Ako **Nikki** prilazi krevetu, gde se u stvari nalazi krevet u odnosu na ostali nameštaj?«; »Hoće li slušalac ukapirati da je **Nikki** slomio ogledalo il' će misliti da je razbio čašu?« i sl.

I da nismo snimili **»Video Mindcrime«** u kojem smo lepo prikazali sve ono što smo imali u glavi, verovatno bi totalno sludeli s tim albumom! **Ali, vredelo je. . .**

● **Mnogi su očekivali da ćete, nakon velikog uspeha albuma, napraviti »brata blizanca« »Mindcrimeu«. . .**

Geoff — To je ono što većina bendova i radi — ide na sigurno i stalno pravi ploče na **isti kalup.** Međutim, **Queensrÿche** je totalno drugačiji — mi izdajemo ploče svake dve godine i nikada ne žurimo sa snimanjem; **osnovno pravilo je da idemo napred i da se nikad ne ponavljamo.**

Chris — Biti progresivan i stalno se menjati je ponekad veoma bolno i rizično, ali jedino tako možeš da održiš umetnika u sebi! Mi jesmo perfekcionisti, ali smo svesni da ništa nije savršeno i zato stalno idemo napred, stalno pokušavamo **nešto novo!**

Zvuči prepotentno, al' ja mislim da mi svojom muzikom idemo **ispred svog vremena!**

Scott — Jednostavno, mi nikada nismo zadovoljni sobom, niti svojom svirkom i dok je tako, dobro je! Isto tako, nikada nismo želeli da budemo vođeni, već da budemo **vođe** — da vodimo ljude u **novu, progresivnu** muziku! Dokaz da smo u pravu je činjenica da su se već pojavili bendovi koji nas imitiraju.

Eddie — Volimo da stalno iznenađujemo ljude i dobro je dok imamo čime! **I sve dok mi verujemo u ono što radimo, ljudi će verovati u nas!**

THEY'RE BUILDING EMPIRE

● **»Empire« je potpuno drugačiji od »Operation. . .« albuma i čini mi se, mnogo komercijalniji. . .**

Scott — Svaki album je novo poglavlje **Queensrÿche** knjige, pa tako i **»Empire«.** Činjenica je da je mnogo topliji od **»Mindcrimea«,** ali zato ne može da te osvoji na prvo slušanje — treba ti dosta vremena da prodreš u svaku pesmu. . .

Geoff — »Empire« je užasno **iskren** album, jer je većina pesama bazirana na ličnim iskustvima. Do sada smo pisali uglavnom o fantazijama i imaginarnim likovima, a sada smo stekli dovoljno samoupouzdanja da zavirimo u same sebe i pišemo o onome što razmišljamo i što nam se događa.

Da budem iskren, nadao sam se da će se **»Empire«** dobro prodavati, ali nikada nisam očekivao **platinaste** tiraže i ovoliki uspeh **»Silent Lucidity«** singla!

Chris — Iako smo, samo u **Americi,** prodali više od **dva miliona »Empire«** albuma, ne bih baš rekao da je

to komercijalna ploča! Radije bih rekao da je opuštenija, prijemčljivija ploča od **»Operationa«,** jer smo ovoga puta užasno insistirali na melodiji.

»Zlatno pravilo« prilikom snimanja svih jedanaest pesama bilo je da moramo da budemo u stanju da uživo otpevamo **sve** vokalne delove, uključujući i **gitaroške solaže!** Ozbiljno ti kažem!

Sa sviračkim znanjem koje posedujemo, mogli smo da napravimo super-komplikovanu i hiper-produciranu ploču, al' šta bi onda s njom?! Ovako, snimili smo album na kojem svaka pesma može da se sluša odvojeno i da se lako zapamti. I po reakciji i broju publike vidimo da nismo pogrešili!

● **Šta za vas znači pojam »Empire« (»Carstvo«)?**

Geoff — Sve što vidiš oko sebe, pogotovo u razvijenim zemljama, neka je vrsta carstva — trulog ili uspešnog. Sama pesma **»Empire«** govori o sve većem problemu droge u **Americi,** koja potpuno razara društvo i uništava život mnogih mladih ljudi.

Ja nikada nisam verovao da je naša publika glupa i da joj treba servirati teme kao što su seks, piće i žurke. Uvek sam se trudio da iskoristim tu mogućnost da me čuje više hiljada ljudi i da im saopštim i ukažem na greške koje prave u svom životu.

Nažalost, današnji svet je jako materijalizovan i prave vrednosti se gube u moru gluposti i primitivizma. Za većinu ljudi **uspeti u životu** ne znači naći **blagostanje** i **sreću** u onome što radiš i svojim prijateljima i porodici, već maznuti što više riba »u letu«, kupiti najnoviji **BMW** i imati svoj sto u pomodnom restoranu. **Novac je postao uslov za svačiju sreću i ljudi rade apsolutno sve da bi ga zgrnuli u što većim količinama — čak ubijaju i diluju drogu. . .**

Mislim, ja ne želim da se furam na fazon propovednika i revolucionara, ali isto tako ne želim da zatvaram oči pred svakodnevnim životom, pa ma kol'ko on bio surov! I uvek ću da kažem ono što mislim, pa kome se svidi — svidi, kome se ne svidi, ne mora ni da nas Isuša. . .

● **»Best I Can« je vrlo emotivna pesma. . .**

Geoff — Da, ona govori o dečaku kome je zalutali metak pogodio noge i **trajno** ga paralizovao. Umesto da očajava nad svojom sudbinom, on mašta o tome da jednog dana prohoda i ta vera i nada mu pomažu da bude najjači na svetu!

Chris — Verovatno si primetila da se na svim rock koncertima, deca u invalidskim kolicima puštaju u prvi red. Sa većinom od njih se i upoznamo posle koncerta i ja se zaista divim njihovoj volji, inteligenciji i snazi! Oni ne traže sažaljenje, već razumevanje i poštovanje i mi u **Rÿcheu** ih tretiramo kao i svu ostalu decu.

● **Geoff, koja je tvoja omiljena pesma na ovom albumu tj. na koju se najviše naježiš dok je pevaš?**

Geoff — Mislim da je to **»Della Brown«. . .** Ona govori o životu žene koja je imala sve — lepotu, pamet i uspeh. Nažalost, sudbina se surovo poigrala s njom i ona je izgubila sve, završivši bukvalno na ulici, među skitnicama. Ona je živa, al' kao da je mrtva — nema ni

ljubavi, ni prijatelja, ni hleba. . . (krajnje zamišljena faca).

● **Kako si došao na ideju da napišeš »Della Brown«?**

Stalno srećem skitnice na ulicama **Seattlea.** Jednom prilikom, **Chris** i ja smo se vraćali s probe i zaglavili se u saobraćaju. Kola su nam bila tačno preko puta parka gde se okupljaju beskućnici i posmatrali smo ih više od sat vremena. **Koja je to tužna slika bila!**

Ima tu i mladih i starih ljudi — u stvari, teško da ikome možeš provaliti godine, jer su od gladi, mraza i prljavštine svi izborani, bledi i izmučeni. Većina njih živi u haustorima i pokriva se kartonskim kutijama. . .

Chris — I posle nek' nas neko pita što ne pišemo vesele pesme!

RŸCHE AND ROLL

● **Prošlog puta kad' sam vas srela, rekli ste mi da je »Operation Mindcrime« album kojeg vidiš, »Empire« album kojeg čuješ. . . Kakav će onda biti sledeći album?**

Geoff — Album uz kojeg igraš! (smeh)

Michael — Bolje nek' bude album kojeg **kupuješ!** (opšti smeh)

Chris — Zvuči neverovatno, ali nikada ne znamo šta će se desiti sa našim pesmama sve dok ne uđemo u studio. Napisali smo već neke pesme za novi album, ali njegov konačan zvuk i fazon znaćemo tek kad' budemo počeli da ga snimamo. . .

● **Hoćete li uskoro izdati video-kasetu »Empire«?**

Geoff — Ne vredi, provalila nas je! Da joj odamo **tajnu?**

Chris — Odaćemo joj! Poveli smo snimateljsku ekipu na turneju po **Americi** i postavili kamere gde god smo mogli. Celokupni materijal se upravo nalazi na miksovanju.

● **Da li će to biti konceptualni video kao »Video Mindcrime« ili. . . sledeće godine.**

Chris — Ne možemo ništa više da ti kažemo o tom živom albumu, jer smo obećali menidžmentu da nećemo pričati o tome sve dok ne bude vreme.

● **Onda se bar potrudite da izađe i kod nas! Sledeća pitanja koja ću vam postaviti su dobijena od Rÿche fanova, što usmenim, što pismenim putem. Šta vam znači ovaj simbol na »Empire« omotu?**

Chris — To je neki naš zaštitni znak, nešto što simbolizuje **Queensrÿche.** Mi ga zovemo **»trorog«** i ako malo bolje zagledate omote prethodnih albuma, naći ćete ga na **svakom** od njih. Ono što je Maidenima Eddie, a Guns N'Rosesu ruže i pištolji, to je nama **»trorog«.**

● **Čija je reč zadnja u Queensrÿcheu tj. ko je šef ovog benda?**

(Svi ćute, al' svi gledaju u gitaristu **Chrisa De Garma** i smejulje se — **prim. J. J.)**

Edie — Ovde vlada **totalna demokratija,** niko nema problema s egom!

Geoff — Kakva demokratija, kad' meni ne date da sviram gitaru?!

Michael — Veruj nam da imamo **jakih** razloga za to! (opšti smeh)

Chris — Svako od nas se trudi da razvije svoj individualni stil i svako od nas zna gde je dobar, a gde loš. Tu i tamo dođe do nesuglasica, ali na kraju uvek zanemarimo ego u korist ideja i dobrog zvuka.

● **Zašto se stalno švercujete k'o heavy metalci, kada vaša muzika nije ni blizu heavy metalu?**

Chris — Mi nikada nismo ni rekli da smo heavy metalci! Jednostavno, meko, pretužno. . . Ono što sviramo, to je **Rÿche'N'Roll** i tu je tačka!

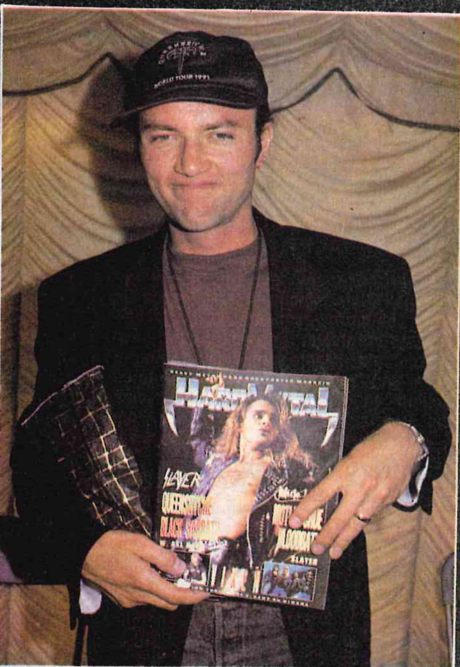
Geoff — Mislim da smo mi k'o **Pink Floyd** — ni njih, ni nas ne možeš svrstati ni u jednu muzičku kategoriju.

● **Da li mislite da ste bolji ili lošiji od običnih heavy metal bendova?**

Geoff — Mi nismo ni bolji, ni lošiji od ostalih — **mi smo samo drugačiji.**

● **Geoff, jesi li ikada uzimao časove pevanja i šta bi savetovao pevačima početnicima?**

Geoff — Ja ne volim da dajem nikakve savete, jer je pojam dobrog pevača individualan — ono što je dobar pevač **za tebe,** ne mora da bude i dobar pevač **za mene.** Ako bih baš morao da ti dam savet, rekao bih ti da najpre **veruješ u sebe** i ono što radiš, a onda da budeš **uporan** i pevaš što više koncerata, sve dok te neko »pravi« ne čuje.

Što se mog glasa tiče, on mi je dar od Boga. Moja majka dobro peva, a i tetka mi je operska pevačica, pa sam valjda nešto i nasledio od njih! Počeo sam da pevam jako rano i to u **crkvenom horu,** pa i **jazz** benvodima, da bih na kraju stigao u **Queensrÿche.** Najviše sam naučio na samim koncertima i u studiju, a od zvaničnih lekcija sam jedino vežbao pravilno disanje.

● **Čime se bavite u slobodno vreme?**

Chris — Ja pilotiram cesnama i jedrilicama.

Geoff — Ja obožavam da jedrim, pa svo slobodno vreme provodim na jezeru!

Eddie — Ja pijem pivo! (opšti smeh)

Menadžer Peter Mensch — A ja kažem da je vreme da završite s intervjuom i izađete na binu! (još veći smeh)

Geoff — Čitaoci »Hard Metala« i svi ostali jugoslovenski Rÿche fanovi — hvala vam što ste bili uz nas, što shvatate i prihvatate našu muziku i što idete na naše koncerte! Stvarno ćemo se potruditi da dođemo u Jugu kad' se sva ta situacija bude smirila! Volimo vas i »Speak The Word«!

Grupi **Queensrÿche** možete pisati na adresu:

Queensrÿche Fan Club
P. O. Box 70503
Bellevue, WA 98007
U.S.A.

Special Thanks To: Mitch Clark, Louise Veys, Geoff Tate, Chris De Garmo, Scott Rockenfield, Michael Wilton, Eddie Jackson, Peter Mensch and Q Prime. Anybody listening?

Ekskluzivno: Jadranka Janković
PHOTO: BRANISLAV RAŠIĆ

SONGS

OZZY OSBOURNE

Hellraiser
(Ozzy Osborne, Zakk Wylde, Lemmy Kilmister)

I'm living on an endless road
Around The world for rock'n roll
Sometimes it fells so tough
But I still aint had enough
I keep saying that its getting too much
But I know, I'm a liar
Feeling allright in the noise and the light
But thats light my fire

Hellraiser, in the thunder and heat
Hellraiser, rock you back in the seat
Hellraiser and I'll make it come true
Hellraiser, I'll put a spell on you

Walkin' out on another stage
Another town, another place
Sometimes I don feel right
Nerves wound up to damn tight
People keep telling me it's bad for my health
But kicking back dont make it
Out of control, I play the ultimate role
But thats what lights my fire

Hellraiser, in the thunder and heat
Hellraiser, rock you back in the seat
Hellraiser, and I'll make it come true
Hellraiser, I'll put a spell on you

I'm living on an endless road
Around the world for rock'n roll
Sometimes it feels so tough
But I still aint had enough
Feeling allright in the noise and the light
But thats what light my fire

Hellraiser. . .

TESLA

Edisons Medicine
(Lyrics: J.K., M. Barbiero, Music: F. Hannon, T. Skeoch, B. Wheat)

Youre guilty of crime in the first degree,
Second and third as well
My jurys find, youl be servin your time,
When you go straight to hell
Cause he was the Lord of lightning,
through sociality frightening
But never out to sell, their nickels and pences
Meant more that did sense, and not the sensible thing
Nor did the man out of time, man out of time, though you was crazy,
Man out of time, man out of time, all along the world was wrong,
And you was right, you most certainly was in the right, all he saw,
all he conceived, they just can not
believed, Steinmetz and Twain were friends that remained, along with nuber three, he was electromagnetic
Completely kinetic, »New Wizard of the west«, but they swlinded and whinded
That he wasnt our kind, and said Edison knew best, he was the man out of time
Man out of time, thought you was crazy,
You was one of a kind, Man out of time
Man out of time, Said you was out of your mind, You took a shot and it did you in, Edison medicine, you played your cards but you couldnt win,
Edisons medicine, I spent 12 years of hard time, more than the best years of my life, Never heard or read a single word, about the man andhis wicked mind, theyll sell you on Marconni,
Familliar but a phony, story goes, they sold their souls, and swore that youde never know, bout the man out of time
Man out of time, thoughtyou was crazy,
you was one of a kind, man out of time
Swore you was out of your mind, you took a shot and it did you in,
Edisons medicine, you played cards but you couldnt win

GUNS N' ROSES

»You Could Be Mine«
(Stradlin'/Rose)
Special Thanks to Bernie Taupin and Elton John)

I'm a cold heartbreaker
Fit ta burn and I'll rip your heart in two
An I'll leave you lyin' on the bed
I'll be out the door before ya wake
It's nuthin' new to you
'Cause I thingk 'we ve seen that movie too

'Cause you could be mine
But you're way out of line
With your cocaine tongue
You get nuthin' done
I said you could be mine

Now holidays come and then they go
It's nothin' new today
Colect another memory
When I come home late at night
Don't ask me where I've been
Just count your stars I'm home again

'Cause you could be mine
But you're way out of line
With your bitch slap rappin'
And your cocaine tongue
You get nuthin' done

I said you could be mine
You've gone sketchin' too many times
Why don't ya give it a rest
Why
Must you find
Another reason to cry

While you're breakin' down my back n'
I been rackin' out my brain
It don't matter how we make it
'Cause it always ends the same
You can push it for more mileage
But your flaps r' wearin' thin
And I coul sleep on it 'til mornin'
But thjis nightmare never ends
Don't forget to call my lawyers
With ridiculous demands

An you can take the pity so far
But it's more than I can stand
'Cause this couchtrip's gettin' older

Tell me how long has it been
'Cause 5 years is forever
An you haven't grown up yet

You could be bine
But you're way out of line
With your bitch slap rappin'
And your cocaine tongue
You get nuthin' done
I said you could be
You should be
You could be mine

YEAH!

GUNS N' ROSES

»Get In The Ring«
(Slash/Mc Kagan/Rose)

Why do you look at me when you hate me
Why should I look at you when you
Make me hate you too
I sense a smell of retribution in the air
I don't even understand why the fuck
you even care
And I don't need your jealusy yeah
Why drug me down in your misery
And when you stare you don't think I feel it
But I'm gonna deal it back to you in spades
When I'm havin fun ya know I cant conceal it
'Cause I know you'd never cut it in my game
Oh no
And when you're talkin' about a vasectomy
Yeah
I'll be writin' down your obituary
History

You got your bitches with
Teh silicone injections
Crystal meth and yest infections
bleached blond hair, collagen lip proections
Who are you to criticize my intentions
Got your subtle manipulative devices
Just like you I got my vices
I got a thought that would be nice
I'd like to crush your head tight in my vice
pain!!!
And that goes for all you punks in the press
That want to start shit bc printin' lies
Instead of the things we said
That measn you
Andy Secher at Hit Parader
Circus Magazine
Mick Wall at Kerrang
Bob Guccione Jr. at Spin
What you pissed off cuz your dad gets more
Pussy that you?
Suck my fuckin' dick

You be rippin' off the fuckin' kids
While they be payin' their hard earned
Money to read about the bands
they want to know about
Printin' lies startin' controversy
You wanta antagonize me
Antagonize me motherfucker
And I'll kick your bitchy little ass
Punk

I don't like you, I just hate you
I'm gonna kick your ass, oh yeah! oh yeah!
You may not like our integrity yeah
We built a world out of anarchy on yeah
And in this corner weighing in at 850 pounds,
Guns n' Roses
Get in the ring   Yeah
Yeah, This song is dedicated to
All the Guns n'fuckin' Roses
Fans who stuck with us through all the fucking shit
And to all those opposed. . . hmm. . .well

HELLOWEEN

Kids Of The Centurys
(Music and lyrics by M. Kiske)

We poison our hearts, we poison our seas
We burn down the paradise

We're stoppin' good waves, we're lossin our threes
The future looks bright ahead
I dont wonder we'll go under in this river of lies

We're lost in this time, we create so fine
Thje future, we already fear

Seems like no way out, seems like thre-s no doubt
The future looks bright ahead

We're the kids of the century, we-re lost in our games
No time for the memories we look in the haze
We're the kids of the century, it was'nt our fault
Everythings done mum, we fall, Lets keep on crying
But sometimes I dont wanna fall

Everytime when you look around, thigs will smile at you
Everytime when you turn around you smell the truth
But you run away from the lies you cant say
Dont run away from the lies you cant say

Ere the kids. . .

RECENZIJE

RUSH

»ROLL THE BONES« (1991)

Nazivi pesama: Dreamline (Bravado) Roll The Bones (Face Up) Where's My Thing? (The Big Wheel) Heresy (Ghost Of A Chance) Neurotica (You Bet Your Life)
Produkcija: Rupert Hine i RUSH Atlantic record

U rock & roll svetu definitivno postoji određen broj bandova koji, čini se, sve i da hoće, ne mogu da naprave lošu ploču. Ukoliko sastav pritom ima 16 (šesnaest) prethodno objavljenih albuma, a svojim sedamnaestim ne samo da potvrdi ovu tvrdnju nego je i potkrepi, znači da se radi o nečemu što zaslužuje veliku pažnju. Upravo je takva situacija sa kanadskim triom RUSH, sastavom koji je već dve decenije u samom vrhu popularnosti u Americi, dok u Evropi uživa izuzetan ugled, koji, na žalost nije adekvatno zastupljen ne toliko prodajom njihovih ploča, koliko slabom, gotovo zanemarljivom koncertnom aktivnošću RUSHA na starom kontinentu. Uz nadu da će se i to popraviti nabolje njihovim novim diskografskim ostvarenjem, pogledajmo i poslušajmo šta nam to nude RUSH na njihovom novom, kako rekosmo, sedamnaestom albumu.

LP koji nosi naziv »ROLL THE BONES« pojavio se u prodaji početkom septembra, izazvavši priličnu pozornost njihovih poštovalaca, Pre svega iz razloga što je tempo kojim izlaze ploče ove izvrsne trojke iz Toronta neuobičajen za izdavačku delatnost u rock businessu, jer malo je u današnje vreme sastava koji svakih godinu do godinu i po objavljuju nove studijske albume.

Na takav korak se smeju da odluče samo vrhunski majstori svog zanata, oni kojima su kreativnost i ljubav prema onom čime se bave ispred bojazni da će »brzo« objavljivanje nove ploče progutati prodaju prethodne. RUSH su i dalje novi, sveži, odmorni, nadahnuti i, što je najvažnije, njima izgleda kao da nikada ne nestaje inspiracije. Kombinacija sa RUPERTOM HYNEOM pod čijom producentskom palicom je nastao i prethodni album »PRESTO«, se pokazala i ovog puta kao izuzetno uspešna, te je to i jedan od glavnih razloga što »ROLL THE BONES« zvuči sa tehničke strane kao da je stigla iz 21. veka. S druge strane, sviračko umeće Neila, Geddya i Alex(andra) je na osnivou o kojem 90% drugih muzičara može samo da sanja. Tekstovi NEILA PEARTA bi (ako već nisu) mogli komotno biti objavljeni kao sabrana dela njegove poezije, pa kada svemu ovome dodamo i izuzetnu maštovitost svih dosad navedenih aktera, pogađate da se zaključak o kvalitetu albuma »ROLL THE BONES« nameće sam po sebi. Lično, veoma nestrpljivo očekujem izlazak nove ploče RUSH. Dotle ću, kao i sve prethodne, i ovaj njihov album naučiti napamet. Sa zadovoljstvom.

Boba

OZZY OSBOURNE

»No More Tears« (1991.)

Naziv pesama: Tinkertrain / I Don't Wann Change The World / Mama I'm Coming Home / Desire / No More Tears / S.I.N. / Hellraiser / Time After Time / Zombie Stomp / A.V.H. / Road To Nowhere
Produkcija: Duane Baron i John Purdell
Epic—Sony records

Na samom početku moram priznati da mi je oduvek bilo najteže u ovom lepom i zahvalnom poslu da pišem recenzije novih ploča grupa koje su mi već dugi niz godina omiljene i za koje sam i emotivno duboko vezan. Mada sam i sâm svestan nespornog kvaliteta koje ti bandovi poseduju, ipak mi je uvek tinjala mala sumnja u ličnu objektivnost, jer, ništa nije teže od priznanja da je vaš omiljeni sastav izdao lošu ploču. To mu dođe kao da je izdao i vas. Upravo sa takvim osećanjem sam (jedva) dočekao i novi OZZYJEV album: šta ako nije dobar? Ipak sam ja puno više fan nego nekakav »muzički kritičar«. Ali, posle prvog dodira sa najpre omotom CD-a, a zatim i muzikom sa »NO MORE TEARS«, sve sumnje su nestale, čak sam, priznajem, osetio kajanje: kako sam uopšte i mogao posumnjati da divan, iskren, topao i divalj čovek kao što je OZZY može da me izneveri?

OZZY OSBOURNE je uz pomoć svojih proverenih ortaka kakvi su ZAKK WYLDE, JOHN SINCLAIRE, BOB DAISLEY, RANDY CASTILLO i novog člana sastava, basiste MICHAELA INEZA (on doduše ne svira na ploči preterano) napravio album pun opojnog i zdravog hard rocka, koji u muzičkom pogledu predstavlja izuzetno srećnu kombinaciju popaljivačkih rifova (eh, mali ZAKK, kad je samo stigao da sve tako dobro pokapira) i zrelosti i iskustva istovremeno, u potpunosti prilagođenih zahteva »novog vremena«, a u svojoj suštini sasvim okrenutih duhu ranih sedamdesetih, vremenu koje je obeležio baš OZZY sa svojim tadašnjim sastavom, čije ime nije ni potrebno pominjati.

»NO MORE TEARS« je album koji predstavlja OZZYJEVU životnu priču, u neku ruku autobiografskog karaktera, a njegova odluka da u jednom broju kompozicija udruži snage sa LAMMYJEM (MOTORHEAD) je našla potpuno opravdanje kako u kvalitetu samih tekstova, tako i u muzici istih pesama, koje su životne, iskrene i jako dobre. Neprocenjiv LAMMYJEV doprinos je samo muzički nadograđen u pesmama »MAMA I'M COMINNG HOME«, »DESIRE«, »HELLRAISER« i »I DON'T WANNA CHANGE THE WORLD«. Ova ploča se može meriti sa najboljim OZZYJEVIM ostvarenjima kakva su »BLIZZARD OF OZZ«, »DIARY OF A MADMAN« ili »NO REST FOR THE WICKED«, a nije mali broj onih koji će »NO MORE TEARS« proglasiti za njegovu najbolju ploču. I, svi ćemo biti u pravu. Stoga, ovaj album opravdano, kao veliki favorit ulazi u konkurenciju za najbolju ploču godine.

BOBA

REVEREND

Play God (CHARISMA RECORDS)

Nazivi pesama: Butcher of Baghdad / Heaven On Earth / Fortunate Son / Blessings / Promised Land / Play God / Warp The Mind / What Youre Looking For / Blackened Thrive / Death of Me / Far Away
Trajanje: 39:35
Producent: Michael Rosen

Prvi i jedini put sam gledao METAL CHURCH uživo januara '87 kao predgrupu na evropskoj turneji METALLICE. Bio sam malo razočaran kada sam saznao da su oni predgrupa, jer su po prvobitnoj varijanti to trebali da budu ANTHRAX koje sam tada više voleo. Međutim, kada su METAL CHURCH izleteli na binu oduševili su me odličnim zvukom i stvarima a najviše od svega impresionirao me je glas pevača David Wayne-a. Hrapav, grub a u isto vreme moćan i razarajući. Međutim, dosta vremena je prošlo od tada, METAL CHURCH već par godina imaju novog pevača, a ja sam pre mesec dana slučajno došao do CD-a američkog sastava REVEREND. Da, pogodili ste, to je sadašnji band David Wayne-a. Ovaj albumm »Play God« je drugi po redu, izašao je pre nekoliko meseci. Produkciju je radio Michael Rosen (između ostalog producirao i zadnji LP od TESTAMENT). Klasičan Heavy metal, hard metal tačnije. Čvrsta svirka, gitare koje režu, bubnjevi štrikaju žestoko. Odličan materijal, prilično liči na stari METAL CHURCH opus. U bendu pored Vayne-a su još i nekadašnji basista grupe HERETIC, sada gitarista Brian Korban, bas svira Angelo Espino, bubnjeve Jason Ian. Mali je peh za grupu REVEREND što snimaju za relativno nepoznatog izdavača (CHARISMA REC) — pa im je delom zbog toga otežan pristup u šire svetske medije ali ja se nadam da će uz pomoć starih prijatelja David Wayne-a, uspeti bar da se ubace na turneju sa nekim većim bendom. Takva promocija bi im puno pomogla tim pre što su REVEREND odličan sastav, verujem vrlo zahvalni za žive nastupe. Ovaj album preporučujem svim pravim heavy metal fanovima.

KOLE

OVERKILL

Horrorscope (MEGAFORCE / ATLANTIC)

Nazivi pesama: Coma / Infectious / Blood Money / Thanx For Nothing / Bare Bones / Horrorscope / New Machine / Frankenstein / Live Young, Die Free / Nice Day For The Funeral / Solitude
Produkcija: Terry Date i OVERKILL

OVERKILL su njujorški bend i pripadaju generaciji starijih speed/thrash sastava. Njihovi počeci su paralelni sa prvim radovima grupa ANTHRAX, METALLICA i SLAYER. Osim idealnog vremena za start karijere, njima je izuzetno pomogla i agencija MEGAFORCE RECORDS, čiji je vlasnik John Zazula, inače prvi menadžer METALLICE, ANTHRAX i TESTAMENT. Pošto je Zazula već sebi odlično prohodao puteve uspeha zahvaljujući gore nabrojanim grupama, nije mu bilo teško da na svetsko tržište plasira još jedan svoj bend sličnog opredeljenja. No, bez obzira na to, OVERKILL su snimali odlične albume, koji su hronološki poređani stvarno bili sve bolji od boljeg. Ovaj najnoviji je peti po redu i prvi put nam predstavlja OVERKILL kao petorku, sa dva nova čoveka u sastavu. Čvrst, agresivan i prašteći zvuk su i dalje ubojito oružje benda. Produkciju je radio Terry Date, koji je producirao i prethodni LP »The Years Of Decay«. Sa sigurnošću mogu da konstatujem da je ovo do sada najbolji OVERKILL album. Ceo doživljaj albuma je nešto drugačiji, mističniji i crnji nego ranije, Bobby Blitz je puno usavršio svoje vokalne deonice, prosečna brzina ritma svih pesama je nešto pojačana. gitare režu li režu, bubanj udara direktno u glavu. Oseća se i značajan pomak u koncepciji tekstova pesama. Sav materijal su napisali i komponovali momci iz benda osim instrumentala »Frankenstein«, Ovim albumom OVERKILL i definitivno ostaju u prvoj ligi svetskog thrasha, ma šta drugi mislili. Uz još pojačanu medijsku podršku ovaj album bi lako mogao da bude jedan od ključnih ovogodišnje produkcije. Krajem godine OVERKILL će verovatno ići na evropsku turneju pa ko bude imao prilike da ih vidi lako će moći da se uveri u ovo sve što sam napisao.

KOLE

BADLANDS

»Voodoo Highway« (1991)

Nazivi pesama: The Last Time/Show Me The Way)/Shine On/Whiskey Dust/Joe's Blues/Soul Stealer/3 Day Funk/Silver Horses/Love Don't Mean A Thing/Voodoo Highway/Fire And Rain/Heaven's Train/In A Dream
Produkcija: Jake E. Lee

Evo nas opet u društvu čoveka koji je i pored svega ipak najviše na glasu kao nekadašnji gitarista MR. OZZYJA. Nije teško pogoditi da se radi o JAKE E. LEE-u i njegovoj grupi BADLANDS. Pred nama je drugi projekat ovog sastava koji je u međuvremenu zamenio jednog člana ritam sekcije. Na mesto izvrsnog bubnjara ERIC SINGERA (gledali smo ga u Beogradu sa ALICE COOPEROM), došao je isto tako dobar JEFF MARTIN, koji se kako svojom svirkom, tako i idejama aktivno uključio u koncepciju »VOODOO HIGHWAY« albuma.

Već po naslovu se da naslutiti tematska opredeljenost pesama, kao i njihova muzička koncepcija. Baš tako! U pitanju je nastavak prvog s albuma u produkciji JAKE E. LEE-a. Da li zbog nestašice materijalnih sredstava sa kojima se muzičari susreću usled slabije prođe na tržištu ili zbog onog što je oduvek hteo da radi, JAKE je napravio još jednu ploču koja neodoljivo podseća (izgleda namerno) kako muzički, tako i produkcijski na čuvene LED ZEPPELIN. Nepotrebno je trošiti reči hvale kojima bi se dočaralo pevanje REY GILLENA. On je stvarno na nivou zadatka, tako da iako ROBERT PLANT nije preterano koncertno i studijski aktivan, dobili smo čitavu plejadu talentovanih pevača kojima je on uzor, a među njima visoko mesto zauzima i ovaj vokalni solista. U odnosu na prvu BADLANDS ploču, ovde preovlađuju zanimljivije pesme koje više vuku svojom tematikom na dela već pomenutih začetnika ove vrste muzike. Produkcija je dosta izmenjena u odnosu na prvenac. Slušaoci koji su zbog svojih godina propustili razvoj hard rock muzike i sve njene značajnije aktere na ovom izdanju imaju tipičan primer kako je to nekada zvučalo i o čemu se tu radilo. Među ostalim pesmama izdvajaju se »THE LAST TIME«, »WHISKEY DUST« i »SILVER HORSES«. Album zatvara simbolična »IN A DREAM«, u »coll« fazonu. Sve u svemu, nakon ova dva BADLANDS ostvarenja, bilo bi zanimljivo čuti od samog JAKEA kako su se stvari odvijale od odlaska iz OZZYJEVOG benda (1987) i šta je uslovilo ovakav razvoj događaja, zbog kojih smo dobili ova dva produkta vredna pažnje ljubitelja pravog HARD ROCK zvuka.

IRWAS

VENOM

Temples Of Ice (UNDER ONE FLAG)

nazivi pesama: Tribles/Even In Heaven/Trinity MCMXLV 0530/In Memory Of Paul Miller/Faerie Tale/Playtime/Acid/Arachnid/Speed King/Temples Of Ice/
produkcija: Kevin Ridley i VENOM

Britanski sastav VENOM uspešno egzistira već dvanaestak godina. Pamtimo ih kao jedan od prvih bendova mlađe generacije black metala i kao sinonim za agresivnu i žestoku svirku. Imali su u početku izuzetno uspešnu karijeru, čak i odlične tiraže koji su im doneli priličnu popularnost. Ta činjenica im je puno pomogla u periodu njihove velike kreativne krize pre par godina, kada je grupa bila pred samim raspadom, kada su Mantas i Cronos (autorski tandem većine stvari) objavili solo albume i počeli da rade na sopstvenim karijerama. Povratak, u velikom stilu desio se pre 3 godina kada su u VENOM došli gitarista Al Barnes i pevač čudovišnog izgleda i vokala, tip s pseudonimom Demolition Man. Comeback s albumom »Prime Evil« bio je propraćen uspešnom turnejom na koju su išli sa SACRED REICH i ATROPHY. Nedugo posle, grupa objavljuje i mini LP »Tear You Soul Apart« što predstavlja skup nekoliko novih stvari, novih verzija starih hitova i jednu obradu. Tempom kakvim su nas nekada navikli, VENOM su pre dva meseca objavili i novi album, zaista ne znam koji je to po redu, s obzirom na popriličan broj njihovih kompilacija i poluzvaničnih live izdanja. »Temples Of Ice« predstavlja logičan nastavak »Prime Evil« opusa, što bi značilo, vrlo brze i snažne pesme, moćan i razarajući glas, sasvim solidne melodije. Za svaku pohvalu je i fantastična obrada nekadašnjeg DEEP PURPLE hita »Speed King«, koji u VENOM izvođenju stvarno urnebesno zvuči. U svakom slučaju pravi thrash obožavaoci ovo nikako ne bi trebali da propuste.

KOLE

KINGOFTHEHILL

»Kingofthehill« (SBK Records)

Naziv pesama: Party In My Pocket/Freak Show/I Do U/If I Say/Roses/Take It Or Leave It (Kingadahill)/Something 'bout you-/Place In My Heart/Big Groove/Electric Riot.
Producent: Howard Benson

KINGOFTHEHILL su jedan od onih bendova koje nemožemo svrstati ni u jedan važeći model tj. kalup HM-a. Radi se o grupi koja predstavlja potpunu mešavinu rasa i muzičkih uticaja, nedavno se pojavivši na ionako prenatrpanoj američkoj sceni što nije bio problem da svojom prvom pločom uleti na oficijalne top-liste. Njihova diskografska kuća SBK Records, koja je prvi veći posao napravil sa JESUS JONES,, se nada nekom većem komercijalnom uspehu s obzirom da je sa njihovog debija »Kingofthehill« skinuto dva hit-singla (»I Do You« i »If I Say«) koji su dospeli na američku top listu, što predstavlja kakav-takav pomak u odnosu na ostale sada dolazeće nove grupe.

KINGOFTHEHILL su osnovani u St. Louisu 1987. godine, a bend čine: pevač Frankie, gitarista Jimmy Griffin, basista George Potsos i bubnjar Vito Bono. U to vreme su u St. Louisu i okolini svirali po klubovima da bi tek prošle godine potpisali ugovor sa SBK. Njihov debi »Kingofthehill« koji nije prošao ne zapaženo je sasvim solidna ploča kad je u pitanju prvi album. Ploča je inspirisana funkcijem i u četrdesetak minuta muzike smenjuju se razni ritmovi, od brzog (u »Party In My Pocket«) do melanholičnog u baladi »Place In My Heart« koja iskreno rečeno vuče svojim zvukom ka Joviju u boljem izdanju (u ostalom bolje da liči na nešto nego ni našta). Na celom albumu zvuk gitare možda nije na najbolji način postavljen (što je stvar produkcije) ali ideje su neosporno tu, tako da to ne predstavlja veći nedostatak. Uz nešto »teži« zvuk nego

što je to uobičajeno kad je ovakav bend u pitanju, KINGOFTHEHILL su napravili ploču koja se može slušati a da Vam to i nepadne najročito teško. Inače bend je koncertno veoma aktivan, tako su do sad svirali sa više bendova koji su u usponu (LYNCH MOB i STEELHEART) a njihova iako mala disko kuća SBK records, obezbedila im je nastupe u toku jeseni na Evropskoj turneji grupe EXTREME. Gore navedeno može a i nemora ništa da znači, mada znajte da iako im se dobro plati menadžeri headline benda pažljivo biraju predgrupu.

GORAN

BONFIRE

(BMG — ARIOLA)

Naziv pesama: Streets Of Freedoom/The Stroke/Dirty Love/Rivers Of Glory/Home Baby/Shakedown/Hold You/Down And Out/Take My Heart And Run/All We Got-/Fight For Love/Tonmeister/
produkcija: MACK

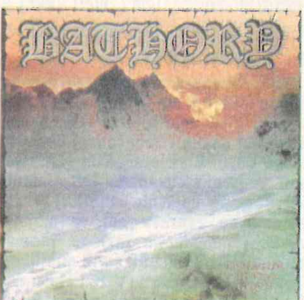
Jedan od uspešnijih nemačkih izvoznika glam heavy sastava su i BONFIRE. Grupa egzistira već više godina a ovih dana su objavili i novi, četvrti album. BONFIRE su počeli kao mali bend koji je bio samo kap u moru sastava koji su besumučno kopirali najtiražnije američke grupe sladunjavog izgleda i muzike. Vremenom, postali su interesantni i publici van matične zemlje, a njihov spretni menadžer je za treći LP »Point Blank« uspeo da obezbedi izuzetnog producenta — Michaela Wagner-a (radio između ostalih i sa SKID ROW, METALLICA, ACCEPT,. .). Tu ploču su snimili u Los Angelosu i ta činjenica im je dosta pomogla u široj afirmaciji. Mada nikad nisu »izašli« iz Evrope, za ovdašnju situaciju imali su sasvim solidne tiraže. Uz još dobru podršku nemačkog METAL HAMMER-a, pravili su posao i više nego dobro.

Novi album je rađen po jednostavnom »hit« sistemu. Nekoliko lepljivih refrena, par balada, nešto žestokih ritmova, sve perfektno dosvirano, vitruozno producirano i zapakovano u lep omot sa dopadljivo našminkanim facama dečkića iz BONFIRE.

Tipičan primer industriskog sastava, projekta koji uz odličnu reklamu koja prati »Knockout« nikako ne može da omane. Dobro, priznajem i kada sve ove konstatacije ostavimo sa strane ipak ima i nekoliko interesantnih pesama na ovom albumu. Uvodna »Streets Of Freedoom«, »Rivers Of Glory« i ubedljivo najhitoidnija »Dirty Love«. To će i biti prvi singl skinut sa ovog albuma a video spot ste već sigurno imali prilike da vidite.

Na kraju zaključujemo: »Knockout« je album urađen jpo svim svetskim standardima, ali verujem da je za BONFIRE ključni problem (ne)uspeha u Americi njihovo poreklo. Pošto su ovdašnji, evropski bend, preostaje nam samo da ih prihvatimo i podržimo.

KOLE

BATHORY

Twilight Of The Gods (BLACK MARK PRODUCTION)
trajanje: 56:54
Naziv pesama: Prologue: Twilight Of The Gods — Epilogue/Through Blood By Thunder/Blood And Iron/Under The Runes/To Enter Your Mountain/Bond Of Blood/Hammerheart.

RECENZIJ

Kralj se vratio! Posle izvanrednog albuma »Hammerheart«, Quorthon nas je obradovao svojim novim materijalom.

Bend BATHORY postoji od 1983. a kompletan autor sve muzike i tekstova je Švеđanin koji se krije pod pseudonimom Qurthon. On je čak i odsvirao sve instrumente, takođe otpevavši vokalne deonice nekoliko svojih albuma. Inače naziv, njegov projekat je dobio po ozloglašenoj princezi Bathory (istoriska ličnost, živela na teritoriji sadašnje Mađarske) koja se kupala u krvi devica verujući da će joj to omogućiti večnu mladost.

Novi album »Twilight Of The Gods« je šesti po redu a kao i sve prethodne produkciju je uradio Boss, uz asistenciju Quorthona,, naravno.

Teško je definisati muziku BATHORY ako je niste slušali ranije. Po oceni strane štampe taj žanr se karakteriše kao doom — death metal. Kompletan opus je baziran na veoma raznovrsnim zvukovima, teškoj i mračnoj produkciji, veoma dugačkim i komplikovanim aranžmanima i tekstovima čija je inspiracija u srednjevekovnim knjigama crne magije i proročanstva.

Na BATHORY albumima (i na ovom novom naravno) pojavljuju se kompletni simfoniski orkestri, prateći ženski vokali i normalno obilje raznih horor efekata. Potrebno je puno pažnje i koncentracije da bi se bar delimično shvatila ovakva muzika a pogotovo je važno razumeti tekstove pesama koji govore o mračnoj prošlosti i vizijama budućnosti.

Sami instrumentalni delovi su dobrim delom podlogu našli u klasičnoj muzici a i Quorthon se na omotu ploče zahvaljuje velikom broju najčuvenijih imena (Vivaldi, Brahms, Bach, Straus. . .)

Ovo nije muzika komercijalnih standarda, već poseban segment koji do sada nije postojao. Ovaj oblik heavy metala je izuzetno specifičan a preporučujem ga svima koji imaju sklonosti ka bendovima tipa CELTIC FROST (stari) i CORONER.

KOLE

LIVING COLOUR

»Biscuits« (1991.)

Nazivi pesama: Talkin' Loud & Sayin' Nothing/Desperate People (live) Love & Happiness/Memories Can't Wait (live)/Burning Of The Midnight Lamp/Money Talks Epic — Sony records

Nakon izvanrednog albuma prvenca i drugog studijskog ostvarenja nazvanog »TIME'S UP«, koje nije ni izbliza uspelo da ponovi uspeh i zapaženost debi ploče, LIVING COLOUR se ove godine oglašavaju mini LP-jem sa potpuno besmislenim i neizražajnim nazivom »BISCUITS«. O čemu se ovde, zapravo radi? Iz (mojoj malenkosti) nepoznatih razloga, momci iz sastava LIVING COLOUR su ili mislili da je, ukoliko žele da ostanu u žiži zbivanja nephodno svake godine objavljivati bar jedan album, pa kakav je da je, ili je posredi čista pomama za novcem, koji je nesumnjivo postao njihova opsesija. Kad su bili bez para objavili su odličnu i poletnu ploču, a kako je lova počela da »kaplje«, njihov muzički kvalitet je krenuo strmoglavo nadole.

Konkretno: na ovih novih 30 minuta su ubačene dve (veoma neubedljive) žive verzije stvari sa prve ploče, jedna (na brzinu sklepana) obrada klasičke JIMI HENDRIXA i tri otpatka, tri pesme za koje nije bilo mesta zbog slabijeg kvaliteta na ionako lošem prethodnom albumu »TIME'S UP«. Šta se ovim želelo postići, to verujem nije jasno ni njima samima. Zato je sasvim izvesno ono što su uspeli: da gotovo u potpunosti ponište zasluženu slavu i takoreći kult status i kod publike i kod kritike. Ukoliko sledeća njihova ploča ne bude po kvalitetu i muzičkom nadahnuću najmanje u ravni sa albumom prvencem, postoji realna opasnost da LIVING COLOUR, najviše zahvaljujući njima samima izgubi debi albumom zaslužene visoke pozicije, pa čak i da nestanu sa scene. To bi bio veliki gubitak za svetsku rock pozornicu, kojoj je sastav LIVING COLOUR, kada je u »formi«, neophodan.

BOBA

LYNYRD SKYNYRD

»1991« (1991.)

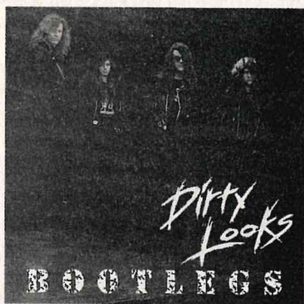
Nazivi pesama: Smokestack Lightning-/KeepingThe Faith/Southern Women/Pure & Simple/I'v e Seen Enough/Good Thing/Money Man/Backstreet Crawler-/It's A Killer/Mama (A fraid To Say Goodbye)/End Of The Road
Producent: Tom Dowd
Atlantic recored

Nekada popularan i, bez sumnje veoma uticajan stil američkog juga u rock muzici kao da u poslednjih nekoliko godina doživljava svoj »revival«. Jedni od najpoznatijih predstavnika — ovog muzičkog pravca sredinom sedamdesetih su bili i LYNYRD SKYNYRD, sastav koji je zahvaljujući svojoj zloj sreći (bolje rečeno nesreći) 1977. posle avionske katastrofe ostao bez frontmena Ronnyja Van Zanta, gitariste Steva Gainesa i pevačice Cassie Gaines, pratćeg vokala i Steveove sestre, koji su tragično izgubili živote u vreme kada je bend bio na vrhuncu slave. Dvojica preostalih gitarista osnivaju grupu ROSSINGTON — COLLINS BAND, no posle samo tri objavljene ploče, ALLAN COLLINS doživljava saobraćajnu nesreću i ostaje zauvek vezan za invalidska kolica. Zaista, šta su ovi ljudi Bogu skrivili da ovako drastično budu kažnjeni?

Pre četiri godine, na desetogodišnjicu pogibije troje malopre pomenutih, preostali (živi članovi LYNYRDA odlučuju da uz pomoć Ronnyjeve braće Donnyja (»38 SPECIAL«) i Johnyja (»VAN ZANT«) naprave zajedničku turneju, koja je ostala zabeležena na dvostrukom »live« albumu nazvanom »SOUTHERN BY THE CRACE OF GOD«. Nakon toga, muzičke aktivnosti sastava LYNYRD SKYNYRD su utihnule, ali interesovanje javnosti, naročito američke, nije jenjavalo. I, ove godine, na opšte zadovoljstvo, svi preostali članovi slavne i nezaboravne postave LYNYRDA rešavaju da se ponovo okupe. Uz pomoć Johnny Van Zanta kao vokalnog soliste, okupljanje je obeleženo pločom koja je pred nama, pod naslovom »1991«.

Bez sumnji u namere objavljivanja albuma iz nekih nižih pobuda, jer ovi ljudi su ionako uvek svirali prvenstvo ono što vole (za svoju dušu, što naš narod kaže), dobili smo dobru i iskrenu muziku, upravo ono što je nedostajalo da popuni praznínu svih ovih godina. Muzika odsvirana u najboljoj tradiciji »SOUTHERN ROCKA«, duhovno na tragu starih, dobrih vremena, a produkcijski odlično ukompovana tako da zadovoljava i one čije je uho odveć priviknuto na zvuke devedesetih. Iako album »1991« nema nijedan izrazit hit (niko od njih više ne očekuje neku novu »SWEET HOME ALABAMA«) možemo slobodno tvrditi da baš svaka pesma pleni svojom neposrednošću i lepotom. Pedeset minuta nostalgije i uživanja za sve njihove starije poštovaoce, ili novog saznanja i isksutva za »neke nove klince«. Ja sam negde između, ali istinski uživam. I pomalo sam tužan.

BOBA

DIRTY LOOKS

»Bootlegs« (Roadrunner Records)

Nazivi pesama: Speed Queen/Dude, Where's The Money/Fade Awey/In Black & White/Loveless/Only Tomorrow/The Last Forever/Fool For You/Fang And The Love Pig

Producent: M. Ostergaard

Bend DIRTY LOOKS dolazi iz San Franciska (Kalifornija), regije koja je poznata po veoma dobro organizovanoj i uspešnoj heavy-metal sceni a naročito po thrash-speed sastavima. Ako ste pomislili da se pojavio još jedan dobar bend tog usmerenja iz tog dela sveta, prevarili ste se. Iako izgledaju kao thrasheri, DIRTY LOOKS

sviraju neku blažu varijantu sweet-metala. Zamislite kako bi to bilo da bend koji izgledom podseća, recimo, na MORBID ANGEL, zvuči kao loša kopija FASTER PUSSYCAT. Uostalom, možda se ta kombinacija, odnosno ono što se može čuti sa njihovog novog albuma »BOOTLEGS« nekom i svidi, ali. . .

Bend je kvartet a čine ga: HENRIK OSTERGAARD (pevač/gitarista), JACK PYERS (basista), PAUL LIDEL (gitarista) i GENE BARNETT (bubnjar). Uz »Bootlegs«, album imaju još dve ploče »COOL FROM THE WIRE« i »TURN OF THE SCREW«. I pored najbolje namere da se na ploči »Bootlegs« izdvoji i nešto što nije tako loše, sa kako-tako solidnom produkcijom DIRTY LOOKS zvuče, najblaže rečeno, nezanimljivo. Jer, zaista, nema ničega što bi vas zainteresovalo i nateralo da kad već stavite ploču na gramofon da je do kraja i preslušate.

Na svu sreću, album traje tridesetak minuta, pa »mučenje« nije dugo. Za DIRTY LOOKS bi spas, eventualno, bilo to da promene način svirke, ako već znaju da sviraju, i počnu da praše. Ovako smisao njihovog daljeg rada, ako ne bi bilo nekih promena, ne postoji.

GORAN

DANGEROUS TOYS

Hellacious Acres, nazivi pesama: Gunfighter/Gimme No Lip/Stick And Stones-/Best On Friends/On Top/Sugar, Leather And The Nail/Angel NU/Feel Like Makin Love/Line Em Up/Gypsay/Bad Buy/produkcija: Ron Thomas Baker

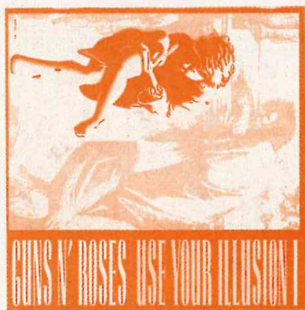
Za američki bend DANGEROUS TOYS prvi put sam čuo pre par godina, kada su između ostalih bendova uradili muziku za film »Shocker«. Imali su odličnu kompoziciju »Demon Bell« u čijem pisanju je učestvovao i čuveni Desmond Child, a produkciju te pesme je uradio Max Norman. Bend je nedugo posle toga objavio i prvi album koji je u širim krugovima prošao potpuno nezapaženo. Novi album pod nazivom »Hellacious Acres« sastav je objavio još pre 6-7 meseci ali sam tek nedavno došao do njega. Album se ne naročito dobro kotirao do pre par meseci kada su DANGEROUS TOYS krenuli na veliku »Operation Rock'n'Roll« turneju na kojoj su širom Amerike nastupali u »paketu« sa METAL CHURCH, MOTORHEAD, ALICE COOPER-om i JUDAS PRIEST.

Već od prve stvari, »Gunfighter« zasipaju nas žestoki rock'n'roll rifovi uz kreštavi glas pevača Jasona Mc Mastera. DANGEROUS TOYS su veoma slični sa GUNS'n'ROSES, ali to konstatujem u najpozitivnijem svetlu. Prašteće stvari, ulična atmosfera u svakom taktu, otkačen imidž i live nastupi.

Sve su stvari prilično »hitoidne«, tako da se dosta vrte na svetskim radio programima. Na materijalu se nalazi i obrada »Feel Like Makin Love« od Paul Rodgersa. Sve u svemu, ovaj album mi se jako dopada, prilično svež i zdrav osećaj pruža posle slušanja. Ko bude bio u prilici da čuje ili snimi nešto od DANGEROUS TOYS neka to obavezno učini. Neće se pokajati.

Kole

GUNS n' ROSES

Use Your Illusion 1 i 2 nazivi pesama: vol 1: Right Next Door To Hell/Dust n Bones-/Live And Let Die/Dont Cry (original)/Perfect Crime/You Aint The First/Bad Obession/Back Of Batch/Double Talkin Jive/November Rain/The Garden/The Garden/Dont Damn Me/Bad Apples/Dead Horse/
vol 2: Civil War/14 Years/Yesterdays-/Knockin On Heavens Door/Get In the Ring/Shootgun Blues/Breakdown/Pretty Tied Up/Locomotive/So Fine/Estranger-/You Could be Mine/Dont Cry/My World
produkcija: Mike Clink

Toliko dugo očekivani i najavljivani album GUNS 'n ROSES konačno se nedavno pojavio u prodaji. Prvobitno je najavljivan kao dupli album ali su svi zanemeli i ostali zaprepašćeni kada su videli i čuli da je u stvari reč o čak 152 minuta novog materijala! Veoma je teško realno i objektivno oceniti jedan ovakav opus benda koji je pratila cela ovakva mediska frka, grupe koja je svoj debi prodala u preko 10 miliona primeraka. I koja sebi može da priušti luksuz da umesto standardnog izdanja u isto vreme na tržište plasira dvostruki CD (prodaju se odvojeno po ceni dva regularna) na kojima je zalepljena velika nalepnica na kojoj doslovce piše: »Svima onima koji smatrajuda ovaj album ima suviše agresivne tekstove poručujemo da se j. . . i kupe neki u drugu ploču«. Zaista puno raznih interesantnih priča pratilo je izlazak ove ploče, od raznih zabranjivanja prodaje i protesta raznih organizacija, ali sve je to ipak doprinelo samo jednom. Svega nekoliko dana po objavljivanju, »Use Your Illusion 1 i 2« našli su se na prvim mestima svih mogućih top lista, rušeći sve rekorde prodavanosti za najkraće vreme. Šta reći o samom materijalu? Priznajem da nisam baš neki G'nR fan, ali činjenica je da je ovo tehnički i u svakom drugom pogledu savršeno. To je i bilo za očekivati s obzirom da je za realizaciju ovih snimaka potrošeno para i para.

Dobrih pesama ima u izobilju, i posle desetak uzastopnih slušanja ovog dvoiposatnog materijala, skoro sve pesme su mi već bile poznate, refreni su mi se već motali po glavi. Red ozbiljnih, čvrstih stvari, red balada, malo akustičnih gitara, malo Alice Cooper i Mike Monroe pevaju prateće vokale i neke strofe. Tekstovi buntovno-ljubavno — antiratni — provokatorsko bezobrazni. Ne, zaista ima izuzetnih pesama, koje se čak i meni vrlo dopadaju. Za G'n R fanove — veselja u izobilju.

Kao meni najinteresantniji fazon, GUNS 'n ROSES u pesmi »Get In The Ring« kritikuju kritičare i novinare koji su pisali laži o njima, zatim ih dobro ispsjuju (baš onako sočno) i kao finale u sklopu samog teksta nabrajaju imena i prezimena novinara i magazina koji su napisali najviše laži o njima, opet im ' sve po spisku i na kraju stvari pozivaju svoje fanove da neveruju izmišljotinama takvih novinara. Originalno, a trebalo je imati i hrabrosti tako nešto objaviti. Verujem da će te ovaj materijal čuti svi, jer i oni koji ne vole ovaj bend biće zatrpani pesmama ovih albuma sa svih radio i TV stanica. No, svejedno ipak konstatujem — odličan album, svaka čast momci.

Kole

METALLICA

Enter Sandman (maxi singl) VERTIGO nazivi pesama: Enter Sandman/Stone Cold Crazy/Enter Sandman — demo

Ovaj maksi singl se u prodaji pojavio čitav mesec pre albuma. Omot je (kao i na albumu) potpuno crn sa jedva vidljivim logotipom. Šta reći o pesmi »Enter Sandman«? Verujem da ste je svi do sada već bezbroj puta slušali. Fantastično, kao i ceo album. Druga pesma je »Stone Cold Crazy«, obrada nekadašnjeg hita grupe QUEEN. Vrlo brza rokčina, kratka stvar, potpuno netipična za METALLICU. Inače originalna verzija ove pesme je snimljena još 1974, a ova je urađena prošle godine, i to specijalno za prošlogodišnju kompilaciju na kojoj su svi poznati sastavi obrađivali po neku stvar svojih idola. Produkciju ove kompozicije uradili su sami momci iz benda. Treća pesma je snimljena u Larsovom podrumu 13. avgusta 1990 i to je jedna od prvih verzija pesme »Enter Sandman«. Pravi garažni snimak, samo gitare, bas i bubnjevi, bez pevanja. Sve u svemu, interesantan spoj stvari, pogotovo za one prave METALLICA fanove. Ovo takođe preporučujem kolekcionarima snimaka ovog sastava.

Kole

PERGAMENT

Mr. War mini LP (GHOUST HOUSE)
nazivi pesama: Mr. War/Ofelia/Red Hot Frontier/Baby Youre on Fire/Children Of A Savage Kind of Seed
produkcija: PERGAMENT

PERGAMENT je sastav koji dolazi iz Novog Sada. Spadaju u generaciju starijih domaćih thrashera. Kao što sigurno znate, PERGAMENT su još pre dve godine objavili svoj debi album pod nazivom »Vruća Linija« za nezavisnog izdavača »Ghost House« iz Odžaka. (Reč je o firmi njihovog menadžera, S. Rebića). Imali su dosta nastupa svuda po zemlji, čak i nekoliko svirki po Mađarskoj i Austriji. Na ovom mini albumu »Mr War« nalaze se nekoliko starih stvari ali u izmenjenom aranžmanu i to na engleskom jeziku i jedna nova, »Mr War« izuzetna kompozicija, fantastičan opus urađen po svim svetskim standardima. Poseban ton i boju svega daje Branko Badžić, vokalni solista izuzetnih glasovnih mogućnosti, sa sigurnosti mogu da kažem — ubedljivo najbolji pevač koji je ikad egzistirao na ovim prostorima. Sve kompozicije su odlične, zaista i produkcija i aranžmani, kompletan utisak je veoma povoljan. Sa jednim ovakvim produktom stvarno možemo da pariramo i bar drugoj lizi svetske scene. Vrlo pohvalno je i da su tekstovi rađeni studiozno, vodeći računa o svim neophodnim gramatičkim i pravopisnim standardima engleskog.

Šteta je što sadašnja situacija ne dozvoljava da ovakvi bendovi i projekti isplivaju na površinu i budu poznati širim slojevima fanova. U svakom slučaju ovo preporučujemo svima, pogotovo onima koji su skloniji agresivnijim i žešćim rifovima. Evo i adrese gde možete da poručite »Mr War«, EXPLOSIVE /za PERGAMENT/, pp 70, 21000 Novi Sad.

Kole

SUICIDE KINGS

»High 'n' Mighty«
Listen Loudest/
Nazivi pesama: Take Your Medicine, Slut, Swi tch Blade, Cadillac Boogie, Fasfer Than The Speed Of Love, Better Go Now, Digging A Ditch, Suicide, Bod Blood, Backs Asa Baby Bad Love, Bummar Bitch, Your So Inconvenient, Smash And Grab.
Produkcija: Dan Keening and Vince Rinner.

The Suicide Kings ili **»drunkne rock 'n' roll losers«**, au sastav koji je na američko-kalifornijskoj uglavnom sceni delovao u intervalu od **84—90.** godine. Sada već nepostojeći band, kojeg iz sveta zaborava »vadi« Franjićev diskografski ogranak »Slušaj najglasnije« — »Listen loudest«, doživeo je možda nezasluženu sudbinu, koja je u nekim instancama dobila i obrise tragedije. Bubnjar **Jeff Spring** je žrtva **overdosa,** i album je na neki način njemu posvećen. Band je tokom svoje šest godina aktivne izvođačke istorije, pored oko stotinak održanih koncerata i veoma malog broja ostavljenog muzičkog materijala, nailazio uglavnom na nerazumevanje sredine i odgovornih ljudi iz muzičkog establišmenta. Njihov sirovi **rock i rock and roll,** na momente **»garažne« »isfufran«,** imao je svoje korene jednake u zvuku pedesetih, šezdesetih ili sedamdesetih. »Prljav« gitarski sound dvojice gitarista i »alkoholizirani« vokal ostavljaju u svakom slučaju snažan utisak, koji govori da Suicide Kings su čvrsto stajali na svojoj strani. Veoma zanimljiv i dobar sirovi rock and roll band, na albumu **»High 'n' Mighty«** pokazuje svoju sopstvenu životnu istinu, i vlastiti realizatorski potencijal. Preporučljivo.

B. Lokner

BRITISH ROCK FESTIVAL

»Various. . . Tigerzye, Blind Orphana, Kastrel. . .«
/Tigon/ Compact Disc
Nazivi pesama: What About Me, DoYou Wanna Do It, All Fired Up, Heartbreaker, Rocking On, Anthem, We Only Talk, My Dear, Broken Hearta, Funky Side Of Life, Take It Or Leave It, Rip It Up, In The Middle Of The Forest, Gol-Di-Ga.

Iako je verovatno sam naziv ovog compact disk izdanja nevešto i nespretno sačinjen, ono šta se nalzi »u njemu« sigurno zavređuje, sa druge strane pažnju. »British Rock Festival« predstavlja kompilacijski produkt sačinjen od 14 kompozicija, koje izvodi 11 sastava i izvođača, uglavnom sa britanskog ostrva, ne računajući norvežane **Blind Orphans.** Sama kompilacija po svojoj konstrukciji i unutrašnjoj postavci, mogla bi da se poredi sa sličnim izdanjima s početka prošle decenije **»Metal For Muthas, Part I i II«** i njima bliskim, koje su imale na neki način predvodničku, pa i **ideološku** i **afirmativnu** ulogu. »British Rock Festival« ipak ne poseduje takvu snagu, a i vremenske okolnosti zbog razvijencsti pravca pokazuju da tržćište više nije toliko gladno za ovakvim izdanjima, kojih istina poslednjih godina ima priličan broj.

Jedan deo prisutnih imena i po stažu i po prisutnosti na rock sceni, imao je priliku da se već afirmiše, dok je za dobar deo ovo komplikacijsko izdanje svojevrstan debi i »prozor u svet«. Najstariji po stažu i godinama **John Verity«** nekadašnji pevač i gitarista nekad cenjenog banda iz sedamdesetih **Argent,** predstavljen je sa dve numere mainstream rock orijentacije veoma dobrog kvaliteta. Pohvale se upućuju i kvintetu iz Sheffielda naziva **Tigerzye,** koji je predstavljen sa tri energične rock numere; dve urađene u dobroj tradiciji »ubojitih« koncertnih standarda i jednom baladom. Njihove prve demo numere, što je zanimljivo producirao je front man **Saxona Byff Byfford,** indirektno ih preporučivši hard establišmentu. Tigerzye spadaju u grupu engleskih hard i heavy sastava »stare« škole sa svim kvalitetima i manama, koju je ova sa sobom nosila. Pravi hit je i numera **»Rocking On«,** koju izvodi **Mark Turner,** što važi i za **»All Fired Up«,** sastav **Kestrel,** koji radi u postavi tria. Od bandova koji obećavaju to su još: **Lonesome Crow** iz **Aberdina, The Final Touch** iz **Dover, Kenta,** kao i thrasheri **Blind Orpans iz Norveške,** koji iza sebe već imaju izdanje naziva: **»Blind Leading The Blind«.**

B. Lokner

ARRANT

erry Pie, Quality You Can Taste« (Sony Music Video)

WARRANT spadaju u one retke bendove koji posle svake nove ploče objave ateću video-kasetu. Posle prvog albuma »Dirty Rotten Filthy Stinking Rich« ivio se video »Dirty Rotten Filthy, Live« što je u stvari snimak jednog njiho- nastupa uz dva dobro ukomponovana video spota.

Nedugo nakon objavljivanja njihovog drugog, sada već duplo platinastog, uma »Cherry Pie« urađena je video kaseta sa nešto dopunjenim nazivom erry Pie — Quality You Can Taste«. Trudili su se da njihovo novo video izda- ne liči na prvo, mada ne donosi ništa što ranije nije viđeno na mnogim slič- . Ova video kolekcija sadrži dosta stvari koje samo WARRANT može da nam vira. Kao okošnica videa tu su spotovi rađeni za hit-singlove skinute sa po- lnje ploče, za naslovnu »Cherry Pie«, zatim baladu »I Saw Red«, za kontra- znu »Uncle Tom's Cabin« i potpuno novi do sada neviđeni spot za drugu ba- u sa najnovijeg albuma, pesmu »Blind Faith«. Za one kojima i pored toga ni- losta sporih stvari, Jani Lane se potrudio i snimio sopstvenu akustičarsku ziju pesme »I Saw Red«, jer kako kaže bend nema ništa s tim, pesma je nje- a.

Kao i kod većine sličnih video izdanja u pauzama najava za spotove ubaci- u brdo snimaka iz back-stagea kao i probrana događanja u tour-busu gde lepo može videti kako život rock zvezde i nije tako lagan. Tu su i neizbežni rvjui sa članovima benda, koji pričaju o svojim počecima, fanovima i već endarnim žurkama koje prave posle koncerata. Posebno interesantan je deo a pevač Jani (koji se sve češće pojavljuje sa gitarom) premijerno svira i pe- lelove potpuno novih pesama koje su predviđene za novi album. I to bi bilo ro sve u pedesetak minuta trajanja »Cherry Pie — Quality You Can Taste« ea. Za fanove grupe WARRANT sasvim dovoljno tako da im je svaka preporu- suvišna a kako se radi o prosečnom video izdanju izfabrikovane produkcije, ali nek' odluče sami.

GORAN

WINGER

In The Heart Of The Young (ATLANTIC — Warner Music Vision)

Jedan od najklasičnijih produkata novije američke heavy metal produkcije je svakako i bend WINGER. Egoistično nazvan po prezimenu pevača i basiste Kip Wingera, ovaj sastav je koristeći sve elemente formule za mega uspeh postao za kratko vreme veoma popularan, prvenstveno u Americi, gde grupe ovakve vrste i imaju najviše prohodnosti. Posle dva platinasta albuma, milionskog tiraža i dobre mediske kampanje, bilo je i za očekivati kada će se momci iz WINGER-a odlučiti i za video izdanje.

Da ne bude greške, video kaseta je nazvana po (za sada) poslednjem studiskom albumu »In The Heart Of The Young« i takođe je urađen po receptu koji ne može da omane. Slatki momci iz WINGER-a malo pričaju, malo se krevelje, malo ih napadaju obožavateljke, pa zatim malo muzike pa onda sve iz početka. Na kaseti se nalaze kompletni spotovi: »Cant Get Enuff«, »Miles Away«, »Easy Come, Easy Go« (live), »You Are The Saint, I Am The Sinner« (live), i snimci sa koncerata na kojima se nalaze još neke pesme ali ni jedna nije cela. Ima interesantnih delova materijala gde obožavaoci postavljaju pitanja svakom posebno, kao i kadrova sa samih snimanja spotova. Normalno, sa tehničke strane ova kaseta je urađena perfektno, zvuk je izuzetno kvalitetan, spotovi su, iako za američke uslove niskobudžetni, vrlo efektni, sve je šareno i lepršavo.

Sve u svemu, pošto su video izdanja postala već sastavni deo izdavačke produkcije svakog benda i ovaj produkt treba posmatrati sa te strane.

Tiražni sastavi vredno unovčavaju sve vidove sopstvenih radova pa se često i ne trude da konkretno video kasete ovog tipa donesu nešto novo u smislu nekih novih live snimaka, zadovoljavajućeg kvaliteta gde su kompozicije cele a ne isečene da se ne bi kojim slučajem koristile za druga emitovanja (osim kućnih). Za WINGER fanove ovaj video je pun pogodak a ostalima preporučujem recimo video od SKID ROW, koji je iako rađen po istom principu puno spontaniji i interesantniji.

Konstantin Polzović

TESTAMENT

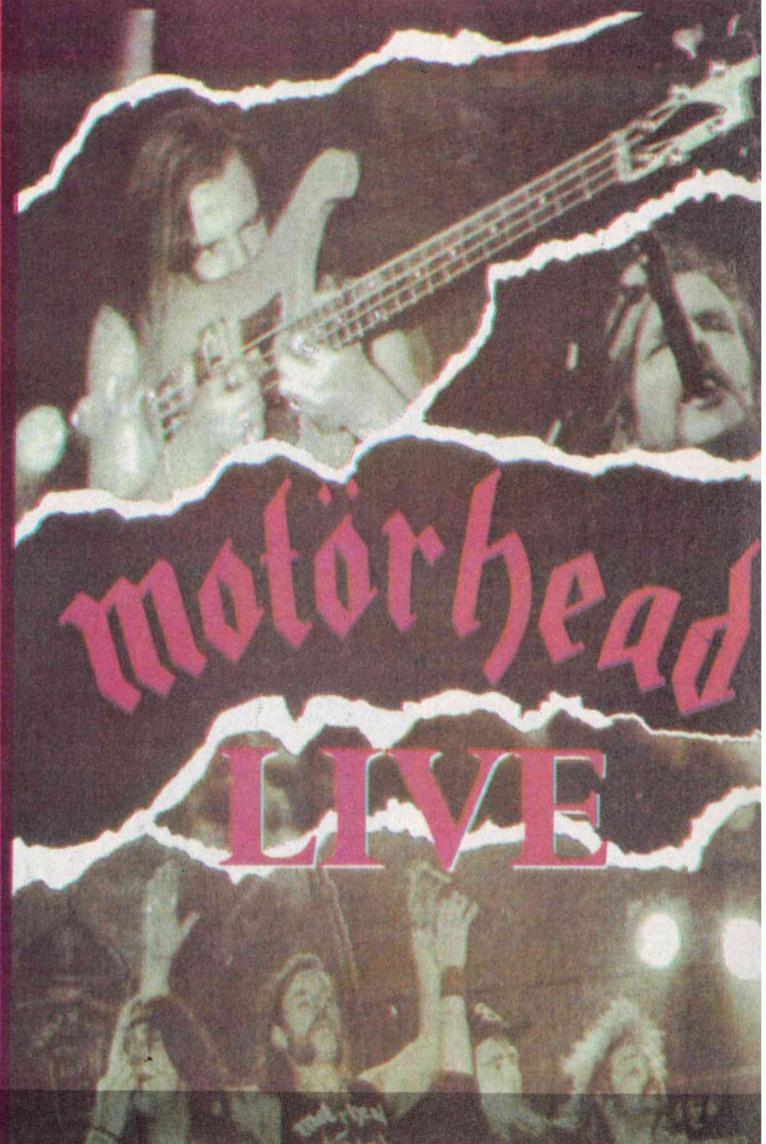
»Seen Between The Lines« (1991.)

Sa velikim nestrpljenjem, takoreći već moleći Boga da mi usliši želju sam nekako dočekao pojavu koncertne video kasete jedne od mojih omiljenih thrash metal grupa, sastava u čiji izuzetan »live« nastup sam imao prilike već nekoliko puta da se uverim. Posmatrajući svirku TESTAMENA na »PRACTICE WHAT YOU PREACH« turneji, primetio sam nekoliko kamera koje su snimale koncert, ali na izdavanje ove video kasete smo izgleda morali da pričekamo. Čekanje se isplatilo iz prostog razloga što je kaseta sa pomenutim materijalom (napokon) objavljena, no ono što je na njoj ponuđeno mi baš ne ide u glavu.

Ovde se radi o potpuno sirovom materijalu, običnim piratskim snimcima amaterskom kamerom, što može da posluži kao lepa uspomena članovima sastava, ali nikako i njihovim obožavaocima, koji se ipak nadaju da nešto od toga i čuju. A neće čuti baš mnogo, jer je ton više nego očajan, obzirom da je sniman samo preko mikrofona video kamere. Uhvatio sam sebe da ni na polovini pesme ne mogu da je prepoznam, mada apsolutno SVE kompozicije TESTAMENTA znam napamet. Zašto je ovo ovako napravljeno, zaista bih voleo da znam. Da li je razlog tome u činjenici da je i METALLICA na »CLIFF 'EM ALL« uradila nešto slično (samo kudikamo bolje), ili se jednostavno želelo da pokaže da tu nije bilo nikakvog studijskog »šminkanja«? Pa svima je jasno da TESTAMENT uživo zvuče PERFEKTNO (oni koji ih nisu gledali mogu slobodno da mi veruju na reč), tako da za ovim nije bilo neke vidljive potrebe. Stvarno je velika šteta što se na ove krupne detalje nije obratila veća pažnja.

Tri studijska spota, od kojih je po mom mišljenju najbolji »PRACTICE WHAT YOU PREACH« su ubačeni svesno da bi koliko-toliko razbili monotoniju i gledaocu vratili pozornost na kontinuitet događaja koji se odvijaju na ekranu, no to ne može da u potpunosti kompenzira prilično opor utisak koji prati posmatranje videa »SEEN BETWEEN THE LINES«. Ne sumnjajući u dobre namere autora kako snimljenog materijala, tako i samih članova TESTAMENTA, ne mogu se oteti utisku da je svoju prvu zvaničnu video kasetu ovaj izvrstan bend morao uraditi sa mnogo više pažnje i entuzijazma. S obzirom da je svaki (pa i video) početak težak, ostaje nam nada da će sledeći njihovi koraci na tom polju biti daleko uspešniji. Bilo bi tragično da tako ne bude.

BOBA

MOTORHEAD

»Everything Louder Than Eveything Else« (1991.)

Jedan od najupornijih i najiskrenijih svetskih rock & roll sastava svakako je sada već15-godišnji MOTORHEAD, predvođen neumornim i neuništivim LEMMYJEM. Nakon izvrsnog (za sada) poslednjeg studijskog ostvarenja »1916«, nedavno se pojavila i »live« (a kako bi drugo) video kaseta pod nazivom »EVERYTHING LOUDER THAN EVERYTHING ELSE«, koja predstavlja kontinuitet rada MOTORHEADA u njihovoj video produkciji.

Ono što odmah pada u oči je činjenica da su izrazito primetne promene u njihovom načinu rada i poimanju ovog posla uopšte, promene koje su najavljene i prethodnim albumom. No nemojte da vas ovo uplaši ili obeshrabri, LEMMY & CO. ne zvuče ništa lošije ili neubedljivije nego ranije. Naprotiv.

Već sama ideja da izbor tehnike kojom će se raditi ova video kaseta padne na crno-beli film u početku vam možda neće izgledati kao najsrećnije rešenje (što je bio slučaj sa mnom), ali ako pažljivije pogledate ceo materijal, jedan zaključak će se nametnuti sam po sebi: ovom solucijom se dobilo mnogo na dinamici snimka i efektnosti kadrova u kojima se u pojedinim delovima pojavljuju zeleno-crvene nijanse, tek toliko da (između ostalog) ne mislite da vam je video mašina u kvaru. Svakako da su vrlo interesantne i sekvence intervjua članova MOTORHEADA, naročito oni segmenti koji su do sada bili manje poznati javnosti, ili ih uopšte nismo znali.

O samoj muzici, koja predstavlja odabir pesama koje su svirane na »1916« turneji, mislim da ne treba previše filozofirati, jer je svima dobro poznato šta MOTORHEAD sve ove godine nude: SIROVI, JEDNOSTAVNI, ISKREN ROCK & ROLL, odsviran po svim standardima koje očekuje njihova publika. Ja se najiskrenije nadam da vreme MOTORHEADA tek dolazi.

BOBA

VOW WOW

»Beat Of Metal Motion« 1984.
(Thunder Music — Road Runner)

Kyoji Yamamoto — Guitars, Backing Vocals
Genki Hitomi — Vocals
Kenji Sano — Bass, Backing Vocals
Toshihiro Niimi — Drums
Rei Atsumi — Keyboards, Backing Vocals

Side 1: Break Down, Too Late To Turn Back, Mask Of Flesh (Masquarade), Diamond Night, Feel Alright.
Side 2: Baby It's Alright, Lonely Fairy, Sleeping In A Dream House, Rock Me, Beat Of Metal Motion.

Po tiražima i po popularnosti, Vow Wow, nekada poznati kao Bow Wow su sigurno jedna od najnačajnijih japanskih pojava na teritoriji hard rocka i heavy metala. U zemlji izlazećeg sunca, još tokom POZNIH SEDAMDESETIH ostvarili su reputaciju značajne i uspešne pojave na tamošnjem rock tržištu. Predvođeni sjajnim gitaristom i na nekim izdanjima i pevačem KYOJI JAMAMOTOM, koji je od slučaja do slučaja po potrebi menjao članstvo u svom orkestru, VOW WOW ili BOW WOW su prolazili kroz razne faze, često menjajući stilske idiome u svom heavy izrazu. Objavili su veliki broj albuma, a Kyoji Jamamoto se oglašavao i preko vlastitih solo izdanja i putem saradnje sa drugim sastavima i izvođačima iz metal branše. Na žalost evropska i naročito britanska pubiika nikad ih nije prihvatila u meri u kojoj je muzika ovog banda zasluživala, te je tokom svog perioda osamdesetih, i pored određene medijske pažnje, Jamamotov sastav uglavnom se morao zadovoljavati — van matične sredine, POLOVIČNIM USPEHOM.

Posmatrajući iz kreativnog ugla, izdanja ovog banda su posedovala različit kvalitet od slučaja do slučaja. »BEAT OF METAL MOTION« iz 84. GODINE, svakako spada u red onih boljih, ne samo iz njihove diskografije, već i iz celokupnog izdavačkog opusa koji se te godine pojavio na teškometalnom tržištu.

Koristeći klavijature, oštar gitarski sound umnogome amortizovan činio je dobar kontrast vokalnim akrobacijama GENKI HITOMIJA. Jamamoto je i inače stalno eksperimentisao na izdanjima svog sastava, pa svojevrstan odmak od klasičnog heavy zvuka ovde je bio još prisutniji. »BREAK DOWN« predstavljao je sjajan nagoveštaj za ono što će slediti: »TO LATE TO TURN BACK« i »MASK OF FLESH (MASQUARADE)«, gde je međuigra vokala, klavijatura i gitara predstavljala sjajan spoj efektivnog i savremenog. Moderna produkcija, koju je obavio sam band zasluživala je sve epitete. Laganija stvar »SLEEPING IN A DREAM HOUSE«, takođe je predstavljala svojevrstan eksperiment koji je kao takav u potpunosti uspeo. Svih deset numera zaslužile su epitet kvalitetnih, i na neki način prava je šteta što »BEAT OF METAL MOTION«, je zadesila slična sudbina kao mnoge prošle i kasnije albume ovog sastava. Vow Wow su nebrojeno puta dokazali da su dobar band, koji možda u nekim segmentima je i udaljen od klasične predstave heavy sastava. Kad god vam se ukaže prilika sa pažnjom poslušajte njihove ploče i CD-ove, sigurno ćete neći puno razloga za zadovoljstvo.

B. Lokner

WHITE SPIRIT

»White Spirit«
(MCA) 1980.

Bruce Ruff — vocals
Malcolm Pearson — keyboards
Janick Gers — guitar
Phil Brady — bass
Greame Crallan — drums.

Side 1: Midnight Chaser, Red Skies, High Upon High, Way Of The Kings.
Side 2: Ne Repreive, Don't Be Fooled, Fool For The Goods.

Novi talas britanskog heavy metala s početka osamdesetih, sigurno je bila pojava koja je na direktan i ubedljiv način nagovestila i inicirala promene unutar pravca, koji je samo par godina ranije u svojoj hard rock varijanti tavorio u kreativnom bezizlazu. Veliki broj grupa je krenuo »zajedno«, mnogi od njih i dalje su na sceni, dok je jedan broj prirodnom selekcijom otpao, ne uspevši da svoje ideje plasira na očekivani način. Bilo je i sastava koji, kako to baš uvek i biva nisu zaslužili da ih vreme i sudbina na neki način »sahrani«. Drugo je pitanje zašto svoju šansu do kraja nisu uspeli da iskoriste.

White Spirit je bio jedan od takvih sastava. Oformljen još 75. GODINE dugo se kali nastupajući po klupskim prostorima, vremenom formirajući stilski izraz kojem će se prikloniti. U postavi kvinteta, White Spirit kao vrsni instrumentalci zvučno su predstavljali kombinaciju onoga što su radili DEEP PURPLE i URIAH HEEP sa jedne, i KANAĐANI RUSH sa druge strane. Njihov HARD ROCK pomešan sa POMP STILOM koji je naročito bio pocrtan »magiovitom« i »misticiziranom« tekstualnom podlogom nije toliko privlačio pažnju fanova, koliko kolega iz posla i jednog dela kritike. White Spirit su u periodu izlaska svog istoimenog debi albuma, od ranije privukli pažnju učestvovanjem na afirmativnom kompilacijskim pločama, prvo albumu koje je objavila kuća MCA — »BRUTE FORCE«, sa numerom »BACK TO THE GRIND«, a kasnije čuvenoj kompilaciji »METAL FOR MUTHAS II« sa kompozicijom »HIGH UPON HIGH«, koja se našla i na njihovom debi izdanju.

Sam album je urađen pod producentskom palicom AROGANTNOG JOHN Mc COYA, koji je kao što je poznato svojevremeno umešao prste i u ovim krajevima. Mc Coy je svoj posao dobro obavio, a kompaktan albumski materijal pocrtavale su i »pametno« aranžirane numere kao: »RED SKIES«, »WAY OF KINGS«, ili monumentalna »FOOL OF GOODS«. Gitarista White Spirita bio je tada ne toliko afirmisani JANICK GEARS, koji će ubrzo steći priličnu afirmaciju kao sešn svirač, a i gitarista GILLAN banda. Kao što je poznato Gears je sada u IRON MAIDENU. White Spirit i pored dobrog albuma, nisu uspeli da ispune vlastita očekivanja, kao i očekivanja ljudi iz kuće »MCA«.

Nesuglasice, kombinovane sa nezadovoljstvom, pospešile su rasformiranje članstva. Postojao je još jedan pokušaj nakon godinu dana, da do reoformljenja dođe, ali je on izostao. Kada se govori o novom talasu briganskog HM-a s početka osamdesetih, White Spirit su band kojeg ne treba zaboraviti.

B. Lokner

Robin Trower LIVE

ROBIN TROWER

»Live«
(Chrysalis)
1976.

Robin Trower — guitar
Bill Lordan — drums
James Dewar — bass and vocals

Side 1: Too Rooling Stoned, Daydream, Rock Me Baby.
Side 2: Lady Love, I Can't Wait Much Longer, Alethea, Little It Of Simpathy

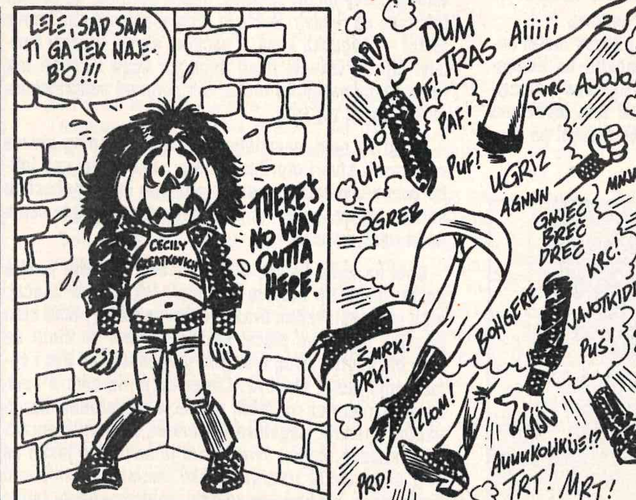
Jedan od najvećih »klonova« Jimi Hendrixa, svakako je Robin Trower. Poznati gitarista je tokom svoje dugogodišnje karijere, prošao kroz fazne faze, od kojih je ona najinteresantnija vezana za njegov tkzv.ROBIN TROWER BAND. No, da se podsetimo i početka. Trower je tokom ŠEZDESETIH i SEDAMDESETIH bio istaknuti član veoma cenjenog britanskog sastava PROCOL HARUM. Sa njima je realizovao PET ALBUMA, i kako su njegova interesovanja naginjala nešto drugačijem, čvršćem rockerskijem soundu, što je bilo vidljivo i po načinu njegovog muziciranja, a i po istina malom broju kompozicija koje je on autorski uradio za Procol Harum, razlaz se sam po sebi vremenom nametnuo kao logično rešenje. Neznatan period predvodio je vlastiti sastav JADE, da bi ubrzo osnovao ROBIN TROWER BAND. Sudbina ovog tria, tokom godina bila je raznolika. Trower i njegova prateća ekipa, nikad nisu uspeli da se otrgnu od s razlogom nametnute im etikete, kopiranata Hendrixove muzike, tako da ih je u srartu kritika sa razlogom »negirala«. Ipak Robin Trowerov trio, itekako je znao da zapali publiku na koncertima uspevajući da pri tom objavi i neke sasvim vredne albume. Početni period od 73—76 GODINE, ujedno je bio i najuspešniji, i prva tri izdanja »TWICE REMOVED FROM YESTERDAY« (1973), »BRIDGE OF SIGHS« (1974) i »FOR EARTH BELOW« (1974), konstruisala su put koji će band slediti jedan duži period. A naslovna numera sa njihovog drugog albuma »BRIDGE OF SINGHS« uspela je da se popne i na TOP TEN listu slušanosti i prodavanosti.

Četvrto izdanje »ROBIN TROWER LIVE«, sa pravom se može smatrati ESENCIJOM dosadašnje isprekidane gitaristine karijere. Gotovo i u ono vreme, pomalo zaboravljena svirka tria u »najboljem« značenju te reči: eksplozivna, energična, pomalo sirova, sa dugim improvizacijama i raznim rockerskim akrobacijama, karakterisala je »žive« nastupe banda. Jedan takav nastup zabeležen je na koncertu u STOCKHOLMU — ŠVEDSKOJ. Uigrana ritam sekcija LORDAN — DEWAR, pri čemu DEWAROV VOKAL je takođe na neki način »farbalo« zvuk tria, davala je dovoljno prostora gitaristi da pokaže svoje znanje. Hendrixovska muzika, činila je na neki način osnovu, koja je nadgrađivana ROCK i HARD ROCK idiomima, od kojih su ovi drugi, naročito uzeli maha na izdanjima iz osamdesetih godina. Lagani i »EMOTIVNI« blues »DAYDREAM«, u svojoj sjajnoj koncertnoj verziji, ostla je numera koja je sigurno najduže rabljena na gramofonima, poznati standard »ROCK ME BABY«, posedovao je nešto »drugačiju«, ali ne i nezanimljivu obradu. Hard rock »hit«, »LADY LOVE«, kao i »bubnjarski« Lordanov predah »ALETHEA«, bili su aduti, u kojima je učešće uzela i publika. »I CAN'T WAIT MUCH LONGER«, i »LITTLE BIT OF SYMPATHY«, pokazale su i Trowerovo majstorstvo u korišćenju pedal efekata. Uspeh »Robin Trower Live«, albuma na neki način je predstavljao i kreativni vrhunac karijere ovog banda. Već sledeća izdanja nisu privukla očekivanu pažnju. Spas je kasnije, ali samo na kratko pronađen u saradnji sa legendarnim basistom i pevačem JACK BRUCEOM. Jedan od dva urađena albuma s njim, naziva »BLT«, vratio ga je na top liste. 400.000 prodatih nosača zvuka, ipak nisu bili dovoljni da u dolazećem periodu budu kredit za ovog staromodnog rockera. Proređena izdanja, kao i zaokret ka kako sam pomenuo nešto čvršćem zvuku, uglavnom su tek održavali stanje stvari. Jedno od zanimljivih izdanja, bilo je i ne računajući SVE STUDIJSKE NUMERE, još jedan »ŽIVI« album — »BEYOND THE MIST« IZ 1985. GODINE. Trowerova karijera danas je marginalnog karaktera, no tokom jednog perioda imala je svoje zapaženo mesto.

B. Lokner

HEAVY METAL NA BALKANSKI NAČIN

Zašto naši prostori i pored desetogodišnjeg iskustva i rada heavy metal bendova nikad nisu dali ni jedan interesantan izvozni produkt?

Početcima svetskog heavy metala smatram period kraja 70-tih i početka 80-tih. Ima puno ljudi koji se neće složiti sa mnom ali za »prave« bendove i početak »pravog« heavy metala za mene su druge polovine opusa J. PRIEST, SCOPRIONS, AC/DC, početke IRON MAIDEN, SAXON, . . . Forme hard rocka tipa PURPLE, ZEPPELIN, pa i Hendrixa jednostavno mi ne leže, jer su tek prvopomenuti savremenici mojih početaka interesovanja za ovu muziku.

Heavy metal je na izrazito iznenađenje svih, vrlo brzo postao izuzetno popularan kod svih uzrasta fanova, ploče su počele da se prodaju u milionskim tiražima, a koncerti heavy metal bendova se sele prvo iz klubova u sportske dvorane, da bi ubrzo završili na stadionima i velikim open — air festivalima.

Kao i svi oblici populare muzike, i heavy metal euforija nije poznavala granice. Bez obzira na udaljenost od svojih prvobitnih centara /Engleska i Amerika/, ceo ostali svet je podlegao pred tom invazijom glasne i žestoke muzike. I Japan, i Australija, pa i Jugoslavija.

Od samog početka publika i obožavaoci heavy metala na ovim prostorima, bili su suočeni sa gomilom problema, nama svojstvenih i na žalost odlično poznatih.

Zbog poznate situacije /socijal-komunizma/, bilo je veoma teško doći do novih albuma, pravih informacija i praćenja cele scene uopšte. Kao logičan nastavak svetskog trenda i mode heavy metal bendova i kod nas se ubrzo pojavio veliki broj istinskih ljubitelja ove muzike.

Ali, . . . sve vreme, ono najbitnije je nedostajalo. . . Domaći heavy metal bend koji bi muzikom i imidžom podsećao na svet, a mentalitetom i koncertnom aktivnošću bio nama vrlo blizak. Ova stvar, problem kvalitetnog heavy metal sastava, našeg porekla, na žalost, tek sada se rešava. Pošto je prva asocijacija na heavy metal — dugačka kosa, u početku su svi domaći bendovi čiji su članovi imali dugačku kosu i svirali tek neku žešću varijantu rocka, bili potpuno neopravdano svrstavani u taj žanr.

Drugi su opet, razmišljajući linijom manjeg otpora rezonovali stvari otprilike ovako: »Ako klinci već toliko vole heavy metal, ajde da pustimo kosu, nabacimo šarene krpice, pa da se malo kreveljimo, valjda ćemo onda imati uspeha.«

Opet na našu žalost, takvih instant bendova je bilo dosta, mada su srećom svi imali tek lokalni značaj, nisu prodavali velike tiraže i osim nekoliko nikad nisu ni stigli do druge ploče. Možda će vam se činiti da sam bio suviše strog u svojim procenama ali evo i objašnjenja mojih stavova: Činjenica je da smo u svetskim razmerama uvek bili područje od potpuno marginalnog značaja, pogotovo u sferama modernih muzičkih trendova. Znači, svima nam je savršeno jasno da je u ovom poslu izuzetno teško izmisliti i nametnuti nešto novo, a i kada se to desi, te promene su toliko korenite, opsežne i u skladu sa bezbroj faktora koji kod nas nemaju uticaja /prvenstveno mediji, specijalizovana HM štampa, cela izdavačka produkcija kao i nezavisno izdavaštvo koje je u izuzetnoj ekspanziji zadnjih godina/. Iz ovog svega proizilazi da su jednostavno, neki osnovni standardi postavljeni i oni se moraju poštovati kada je u pitanju ozbiljan heavy metal bend.

Jedan od najvažnijih standarda je korišćenje engleskog jezika u tekstovima. Tu se podrazumeva bar okvirno razumevanje i dikcija pevača. To je neophodno jer kako svi znamo, kompletna svetska heavy metal scena je na engleskom i to poštuju grupe iz svih zemalja sveta i sa svih drugih govornih područja. S obzirom da je kod nas takođe veliki problem za sastave finansiranje, grupe koje se odlučuju za ozbiljan rad, trebalo bi sredstva da obezbede prvenstveno za kvalitetnu produkciju i makar iznajmljenu opremu za studijski rad. Takođe, kod većine domaćih sastava pogrešan pristup radu prouzrokuje i vrlo česte promene postave što uopšte nije dobro. Često se za kratko vreme celokupan personal skroz promeni, tako da je i to jedan od razloga za lošu medijsku i prohodnost uopšte. Kod nas je definitivno najveći problem nepostojanje dobro organizovanih sistema za plasman i propagandu heavy metal sastava. /Vrlo pozitivno je delovanje EXPLOSIVE cluba iz Novog Sada, ali o tome kasnije/ Šteta je što heavy metalu nikad nije davan adekvatan tretman, zbog toga i ploče heavy bendova /domaćih/ su vrlo loše distribuirane pa samim tim to jako otežava i plansku koncertnu aktivnost /turneje/. Nepostojanje prakse za zaradu i dodatne prihode na tzv. fan rekvizitima, posebna je priča. Na zapadu se unovčava sve što može da se dovede u vezu sa popularnim hm grupama. Od majica, kapa, šalova, postera, fotografija pa sve do sto drugih čuda koje sem što donose zaradu, povećavaju popularnost i reklamiraju bendove. Prvi naš, jedno vreme čak pravi heavy metal sastav koji je bio najbliže takvoj organizaciji posla i pred samim pragom karijere na svetskom nivou, bile su DIVLJE JAGODE. Sigurno se svi sećate njihove epizode sa Engleskom i izlaskom materijala za Evropu i svet. No, i tu je presudio naš mentalitet, kada je i pored idealnih uslova, došlo doo nesuglasica između članova benda i cela stvar je propala. Svojevremeno je i POMORANČA deo svog tiraža plasirala u Francuskoj ali sem par koncerata tamo više ništa nije urađeno. ANNATHEMA su pre godinu, dve pečeli da rade na formiranju tržišta u Bugarskoj i Rumuniji, ali osim nekoliko svirki, od mnogih planova i obećanja ništa nije ostalo. Trenutno su BLODBATH u prilici da naprave možda pravi posao i to u Nemačkoj i Americi. /o tome pobliže uskoro/.

Opet se vraćamo nekoliko godina unazad. Što se ostatka tadašnje scene tiče, izuzimajući OSMI PUTNIK /Split/ i GRIVU /N. Sad/ koji se sem po imidžu ne bi trebalo svrstavati u heavy metal, egzistiralo je još par grupa koje su se srećom brzo raspale i prestale sa radom /CRNA UDOVICA, TARANTULA, LEGIJA, KARIZMA, . . ./ Niko od njih nije ostavio više od jednog snimljenog albuma, koji su bili na srpsko-hrvatskom, tragično-komičnih tekstova i kriminalne produkcije, zvuka i dizajna omota. Mala stagnacija a zatim velika ekspanzija domaće scene počela je 1987. kada su »isplivali« prvi bendovi koji su zvučali i ponašali se kao što treba. Izuzetnu zaslugu za to ima organizacija EXPLOSIVE iz Novog Sada, koja je svim grupama davala punu podršku organizovala im koncerte, radila kompletan marketing i organizaciju posla odnedavno i bavi se objavljivanjem ploča i kaseta.

Dakle evo i naziva grupa koje su svojim kvalitetom zaista dosta obećavale: EPIDEMIC ZONE, SARCASM, ANNATHEMA, DRINKING SKULL, BOMBARDER, BLOODBATH, SANATORIUM, DEMONIAC, PERGAMENT, . . . To su sve bendovi koji egzistiraju duže i imaju koliko-toliko redovne koncertne-izdavačke aktivnosti. Po dva albuma imaju ANNATHEMA, BOMBARDER, PERGAMENT, drugi album za koji dan izdaju BLOODBATH, mini LP i singl imaju EPIDEMIC ZONE, ostali ovih meseci treba da objave svoje vinilske debije. Inače sve sastave okuplja EXPLOSIVE, mada je trenutno neizvesna budu-ća saradnja sa grupama iz Slovenije i Hrvatske.

Ovim okupljanjem i selekcionisanjem najzad se vuče granica između tzv. heavy metal sastava balkansko-seljačkih tonova i pravih, čvrstih metal formacija koje bi mogle da nas predstavljaju na svetskoj sceni. Trenutno, EXPLOSIVE su uložili izuzetna sredstva u pripremanje i realizaciju velike markentiške kampanje koja će pratiti izlazak novog BLOODBATH albuma, koji je isključivo namenjen inostranstvu. U realizaciju čitavog projekta biće uključen i HARD METAL magazin tako da ćemo imati ekskluzivna prava na sve informacije vezane za to.

Na kraju bi mogli da zaključimo da se stvari ipak odvijaju prema boljem. Mlade snage u vidu čitave armije novih sastava svakodnevno se oformljuju i to već od početka radeći na pravi način. Svima poručujemo da samo vredno vežbaju, skupljaju pare za studio i opremu, i koliko je ko u mogućnosti neka se drže naših saveta iz ovog teksta. Kao što smo dosad već bezbroj puta rekli, HARD METAL magazin će pomoći svim bendovima, bez obzira odakle su, svim grupama koje žele da rade ozbiljno. Vrlo brzo ćemo pokazati svetu da i kod nas ima i te kako vrednih sastava koji zavređuju širu afirmaciju.

I dalje ćemo vas redovno izveštavati o aktivnostima naših najboljih grupa, kao i onih čije vreme tek dolazi. I najvažnije: Podršku pružamo samo pravim heavy metal sastavima, svih podvrsta metala. Kojekakve balkanske podvarijante nas samo sramote.

Keep Fighting For Metal!
Kole Polzović

Pružamo vam mogućnost da oglašavate u našem magazinu.

● Evo cena i pojedinosti oko uplata: oglasi za kontakte, dopisivanja, razmena ploča i muzičara su besplatni. Presnimavanje ploča, CD-a, audio, video kaseta, kataloška prodaja prstenja, majica, ploča, kaseta i ostalih fan rekvizita, u oglasu do 20 reči košta 800 dinara a svake reč preko je 50 dinara. Ostali oglasi 30 dinara reč.

● Način uplate: Iznos koji ste izračunali da treba da platite, uplatite opštom SDK uplatnicom na žiro-račun broj 65700-603-7711 sa naznakom »uplata za male oglase u listu HARD METAL« i tekst oglasa nam zajedno sa kopijom uplatnice pošaljite na adresu: HARD METAL, p.p. 70, 21000 Novi Sad.

● Svi koji bi hteli da zakupe čitave stranice, ili delove istih neka nam se jave telefonom ili telefaxom kako bi se dogovorili oko detalja.

Želela bih da se dopisujem sa čitaocima Hard Metala. Slušam naravno heavy-metal a obožavam AC/DC. Pišite, odgovaram svima. Ama baš svakom ko bude pisao na sledeću adresu: Milena Vasić, Ivanovci, 14240 Ljig.
Neka mi se jave svi metalci i metalke iz Juge. Moja adresa je: Obradović Olivera, Milutina Subotina 4, 23000 Zrenjanin.
Zovem se Nataša i slušam speed-metal, a najviše grupe kao što su: METALLICA, TESTAMENT, MEGADETH, ANTRAX, SLAYER, JUDAS PRIEST, WRITHCHILD AMERICA i dr. Svi zainteresovani neka se jave na adresu: Bojić Nataša, Ul: Lomničke borbe 2, 37000 Kruševac.
Javljam se iz Lukavca, gradića kod Tuzle. Želim da mi se jave svi deatth & thrasch metalci. Slušam: MORBID ANGEL, OBITUARY, DEATH... Javite se na adresu: Jasmin Miličević, Ostrolučanin Luke s-24, 75300 Lukavac.
Imam 15 godina i slušam G n' R, Led ZEPPELIN & DEEP PURPLE. Želeo bih da kupim sve ploče od KREATOR i OVERKILL i da se dopisujem sa svim heavy-metalcima i metalkama. Nikša Grbeša, ul: Braće Santini 80b, 58000 Split.
Mi smo tri otkačene ženske od po 17 godina. Zovite nas Azra, Vesna i Cindy. Volimo metal muziku, pivo i tipove sa dužom kosom. Javite se na adresu: Vesna Bunijevac, Omladinskih brigada 23, 23000 Zrenjanin (po mogućnosti poslati fotografiju).
Zovem se Ivana i imam 14 godina. Obožavam: SKID ROW, GUNS N ROSES, MOTLEY CRUE, POISON, METALLICA, TESLA i IRON MAIDEN. Želela bih da se dopisujem sa svim metalcima i metalkama. Moja adresa je: Ivana Šoltić, vj. Prokopije Uzelca 12, 54000 Osijek.
Htela bih da se dopisujem sa metalnom rajom širom Juge. Imam 14 godina a omiljene grupe su mi: AEROSMITH, MOTLEY CRUE, W.A.S.P., SKID ROW... volim i stare ali dobre bendove. Pišite na adresu: Branka Bačić, Lenjinov bulevar 13/58, 11070 Novi Beograd.
Neka mi se javi Jan iz Kovačice, upoznali smo se i bili zajedno na HM festu u Novom Sadu 31. avgusta. Ujedno mogu da mi se jave svi koji slušaju death metal. Fazekaš Anamarija, Košutova 14/a,23218 Nova Crnja.
Imam 18 godina i luda sam za Hm-om!!! Slušam GUNS N ROSES, SKID ROW, POISON, AC/DC, IRON MAIDEN. Želela bih se dopisivati sa svim metalcima i metalkama, zato pišite. Moja adresa: Daliborka Milosavljević Dom »Jelice Milovanović«, ul: Proleterskih brigada 8/1 Beograd ili Ul: Žike Popovića 25, 12254 Rabrovo.
Ćao svim metalcima i metalkama, imam 14 godina i želim da se dopisujem. Slušam GUNS N ROSES, METALLICU, SEPULTURU, SKID ROW, ANTRAX, SODOM, THE CULT, KREATOR, EVERY MOTHERS NAIGHTMARE. Moja adresa je: Maja Bogojević, ul: Matice srpske ulaz 63, Mirijevo III 11000 Beograd.
Želim se dopisivati sa metalcima širom Jugoslavije. Obožavam lude vožnje motorom i skate bordom, otkačenu škvadru i sve zabranjene stvari, a najviše slušam KREATOR, METALLICA, D.R.I., MOTORHEAD, SLAUGHTER, POISON, CINDERELLA itd. Pište na adresu: Irena Flego, Ivana Mažuranića 16, 56000 Vinkovci.
Zovem se Raško, imam 15 godina i živim u Nemačkoj. Slušam Death i Thrash-metal (MORBID ANGEL, OBITUARY, MORGOTH, SEPULTURA, SLAYER itd). I sam se bavim muzikom, sviram u bubnjeve, ali nikako da stupim u kontakt sa metalcima ili metalkama (muzičarima) iz Juge. I bilo bi stvarno super, kada bi se neko od vas odlučio da mi piše. Moja adresa je: Rasko Perić, Voerderstr. 84, 5800 Hagen 7, Germany.
Osnivam deadtrash metal grupu. Svi zainteresovani neka se jave na adresu: Petrović Ilija, Pohorska 18/10, 11070 Novi Beograd.
Obožavam METALLICU, SEPULTURU, MEGADETH, BUNS N ROSES. Želeo bih da se dopisujem sa svim metalcima iz Juge. Prednost imaju metalke. Adresa: Ivan Anđušević, Sarajevska 14, 17500 Vranje.

Imam 15 godina i slušam G n'R, SLAYER, KREATOR, DEEP PURPLE. Pozdravljam sve speed metalce. Nebojša Boarov, Bul 23 Oktobra 23/2, Novi Sad.
Ćao! Imam 16 godina a slušam trash i speed metal. Želela bih se dopisivati sa svim metalcima i metalkama. Prednost imaju najluđi fanovi. Moja adresa je Nataša Bojić, Ul: Lomničke borbe br. 2, 37000 Kruševac.
Zdravo metalci!!! Zovem se Snežana i imam punih 12 godina. Volela bih da se dopisujem sa metalcima širom Juge. Slušam sweet i glam metal. Omiljena grupa mi je POISON. Pišite na adresu: Snežana Stevanović, Vojvode Mišića 22, 14000 Valjevo.
Neka mi se jave svi oni koji obožavaju METALLICU, SLAYER, MEGADETH i SEPULTURU. Prednost imaju metalke uz obaveznu fotografiju. Moja adresa: Ramiz Rale Zahirović, ul: Jastrebačka 5, 21000 Novi Sad.

Ako iko na ovoj kugli zemaljskoj voli W.A.S.P., neka mi se javi na adresu: Zoran Paunović — Pauna, ul: Vere Miletić 19, 34300 Aranđelovac.
Menjam dobro očuvanu ploču AC/DC — Highway To Hell, za neku od sledećih ploča ili kaseta: WASP — Last Command, MEAGADETH — Peace Sels, SLAYER — Show No Mercy, Reign in Blood, Souuth Of Heaven. Takođe bih hteo da se dopisujem i da razmenjujem kasete sa svim metalcima i metalkama. Slušam SKID ROW, METALLICU, OVERKILL, WASP itd. Moja adresa: Živa Momirović, ul: 7 jula 7/9, 12240 Kučevo.
Menjao bih kasete: MOTLEY CRUE »dr. Feelgood« kao i originale SKID ROW i »Trash« ALICE COOPER za dupli živi album IRON Maiden »Live After Death«. Svi oni koji vole IRON MAIDEN i koji sviraju neke njihove pesme nek mi se jave na adresu: Dalibor Gecić, Ul: Drago Vidoševića 2, 74450 Bosanski Brod.
HM fan-club »HARON« Vas poziva da se javite. Imamo iznenađenje za Vas. S. D. Haron, Velikojastrebačka 6, 18000 Niš.
Fun Club Hammer! Snima speed, thrash, death metal sa CD-a i originala. Katalog besplatan. Fun Club Hammer, Zelengorska 30, 17500 Vranje telefon 017/26-237.
Prodajem original belu majicu GUNS N ROSES po ceni od 380 dinara. Adresa: Nikola Jovanović, Branka Krsmanovića 8/46, 18000 Niš.
Želim da razmenim kasete: SEPULTURA — Arise, MEGADETH — Rust In Peace, ANTHRAX — Persistence of Time, KREATOR — Coma of Souls, IRON MAIDEN — No Prayers For The Dying, SCORPIONS — Best of Scorpions, ZZ TOP — Recycler. Za kasete: SLAYER — Seasons In The Abyss, PANTERA — Cowboys From Hell, HELLOWEEN — PINK Bubble Go Ape, WHITE LION — Mane Atraction i POSION — Flach & Bollod. Elvis Mehić, Titova s-2, 72240 Kakanj.
Prodajem majice SCORPIONS »World Wide Live« i HELLOWEEN i ploče od IRON MAIDEN: »The Number of The Beast«, »Peace Of Mind«, »Powerslave«, »Somewhere in Time«, »No Prayer For The Dying« i kasetu »Seventh Son Of A Seventh Son«. Turkušić Ervin, Đure Jakšića 2, 71000 Sarajevo.
HM bendu potrebni bubnjar i gitarista. Uslov: da su slobodni i muzički potkovani. Sve informacije na telefon: 037/721-593 Saša.
NIRVANA SHOP — jedino mesto u zemlji gde u zemlji gde u kratkom roku i po povoljnim cenama možete nabaviti sve originalne fan-rekvizite. Sve vrste kožnih opasača i narukvica sa nitnama (kupe i piramide), opasači sa čaurama od metaka, prodaja metalnih nitni zakovica na komad (kupe i piramide), SPITFIRE jakne (crno-narandžaste), COLLEGE jakne (koledžice u svim bojama), naočare za sunce — Lenonke, metalni amblemi za jakne (orlovi i mrtvačke glave), atraktivne minđuše, srebrno prstenje i metalni lančići i još mnogo toga. Ogroman izbor metal, punk i ostalih motiva na T—Shirt majicama, duksericama, velikim amblemima za leđa malim amblemima (obični, svileni, plastificirani). Navodimo vam samo neka imena: BON JOVI, CELTIC FROST, THE CULT, VENOM, RAMONES, EXPLOITED, SEX PISTOLS, MEGADETH, WASP, SLAYER, KREATOR, zastave: britanska, američka, japanska, HELLOWEEN, S.O.D., DESTRUCTION, DEATH, MOTORHEAD, AC/DC, WHITESNAKE, VOIVOD, CINDERELLA, MOTLEY CRUE, JUDAS PRIEST, WARLOCK, OVERKILL, TESTAMENT, POISON, N. ASSAULT, STRYPER, LA GUNS, SKID ROW, AEROSMITH, RUNNING WILD, TANKARD, LIVING DEATH, ALICE COOPER, FAITH NO MORE, BATHORY, paukova mreža, mrtvačke glave, zmijska koža, tigrova koža, južnjačaka zastava, USA army maskirna, NAPALM DEATH, SEPULTURA, PESTILENCE, MISFITS, ANIMOSTY, WILD BOYS, JACK DANIELS i još mnogo drugih motiva. Kompletan spisak artikala i sve ostale informacije, način naručivanja i plaćanja, cene i ostalo možete naći u našem najnovijem ilustrovanom katalogu. Za njega pošljite 10 dinara. Javite nam se na adresu: NIRVANA SHOP, POŠTANSKI FAH 185, 26000 PANČEVO.

EXPLOSIVE

Jedini, pravi prvi i najveći EXPLOSIVE!
Prvi Heavy Metal Fan Club i studio za presnimavanje svih vrsta metala

- Ubedljivo najveći izbor apsolutno svih vrsta metala na preko 700 Compact Diskova i 200 original video kaseta!
- Snimamo direktno sa Compact Diskova na vaše kasete koje nam pošaljete!
- Video snimci vrhunskog kvaliteta u stereo tehnici na vašim kasetama!
- Uskoro počinjemo da šaljemo svima naš najnoviji besplatni audio video katalog!
- Sva audio i video izdanja recenzirana do sada u HARD METAL-u su iz naše kolekcije i možete ih poručivati na našu adresu!

- Poručite naša specijalna izdanja:
  ANNATHEMA — Empire Of Noise — ploča i kaseta ... ... 320 dinara
  (prvi tiraž je rasprodat, uskoro dobijamo nove količine)
  BOMBARDER — Bez Milosti — ploča i kaseta ... ... 320 dinara
  BLOODBATH — Toxic Death — mini ploča, 6 pesama, 30 minuta .... 300 dinara

- Poručite izuzetno retke koncertne snimke na original audio kasetama!
  METALLICA — Damaged Justice, dupla kaseta, koncert iz L.A. 1989, u trajanju od preko 120 minuta, super stereo snimak .... 500 dinara
  METALLICA — Live At Monsters Of Rock 1991, fantastičan koncert, sviraju i nove pesme /Enter Sandman, Sad But True . . ./, 60 minuta .... 350 dinara
  GUNS N ROSES — Live In Brazil 1991, Use Your Illusion turneja, odličan koncert, 60 minuta . 350 dinara
  SLAYER — Silent Scream Live, koncert iz 1989, 55 minuta .... 280 dinara
  KREATOR — Extreme Aggression Live 60 minuta iz 1990 .... 280 dinara
  FAITH NO MORE — Live And Rare, uživo i neobjavljeni snimci 60 min. .... 280 dinara

- Šaljemo i original HARD METAL majice, obostrano štampane, pamučne veoma kvalitetne u veličinama S (mala), L (velika), XL (veoma velika), sa predivnim crtežom i HARD METAL logotipom na prednjoj, a ANNATHEMA, BLOODBATH — Toxis Empire tour motivom na zadnjoj strani. Cena u koju je uračunata i poštarina iznosi 600 dinara.

- Apsolutno sve nove albume koji izlaze odmah možete poručiti za snimanje na našu adresu. Pošaljite nam vaše kasete a za kvalitet snimaka garantujemo — ubedljivo najbolje.

- Sve video koncerte i ostala Heavy Metal video izdanja možete takođe poručivati za snimanje na našu adresu.

NAJNOVIJE! PREPORUČUJEMO! SVE COMPACT DISKOVI!
(kod svakog naslova označeno je trajanje)

THRASH, SPEED, POWER, GRIND:

SLAYER — Decade of Aggression VOL. 1 51:00
SLAYER — Decade of Aggression VOL. 2 38:29
METALLICA — Metallica 62:45
DEATH — Human 34:04
CANNIBAL CORPSE — Butchered At Birth 36:37
DISMEMBER — Like An Ever Flowing Stream 40:00
MASSACRE — From Beyond 38:26
PRONG — Prove You Wrong 45:09
PESTILENCE — Testimony Of The Ancients 43:00
NUCLEAR ASSAULT — Out Of Order 46:06
SADUS — Swallowed In Black 44:38
ANTHRAX — Attack Of Killer Bs 44:25
HELLOWEEN — Pink Bubles Go Ape 44:11
BATHORY — Twilight Of The Gods 56:54
VENOM — Temples Of Ice 40:29

HEAVY, SWEET, GLAM:

GUNS N ROSES — Use Your Illusion 1 76:07
GUNS N ROSES — Use Your Illusion 2 75:59
GUNS N ROSES — Jungle Of Roses (Live In New York 88) 48:00
GUNS N ROSES — Bad Obsession (Live 91, nove pesme) 1 60:01
GUNS N ROSES — Bad Obsession (Live 91, nove pesme) 2 71:59
EUROPE — Prisoners In Paradise 54:58
EXTREME — Pornograffitti 64:29
MOTLEY CRUE: Decade Of Decadence 63:06
TYKETTO — Dont Come Easy 47:00
AC/DC — Pavillion (Live In Paris 79) 54:45
AC/DC — Bad Boy Boogie (Live In Boston, 78) 59:58
ALICE COOPER — Hey Stoopid 56:19
BLACK CROWES — Shake Your Moneymaker 45:11
DANNGEROUS TOYS — Hellacious Acres 46:5
TESLA — Psychotic Supper 68:08

NAJNOVIJI MAXI SINGLOVI:

METALLICA — The Unforgiven 15:54
METALLICA — Enter Sandman 13:02
GUNS N ROSES — Dont Cry 14:19
TIGERTAILZ — Heaven (obrade: Metallica, Megadeth . . .) 20:02
MOTLEY CRUE — Primal Scream 19:17
SKID ROW — Slave To The Grind 15:01
SKID ROW — In A Darkened Room 11:31
SLAYER — Seasons In The Abyss 15:02
EXTREME — More Than Words 11:06
SEPULTURA — Under Siege 12:29

VIDEO SNIMCI — Sve Snimamo STEREO sa Originala:

AC/DC — Cliped 30 min.
AC/DC — Who Made Who 30 min.
EXTREME — Photograffitti 30 min.
METAL HAMMER — Video Magazine Vol. 1 (Extreme, Scorpions, Slayer, Helloween, Sepultura) 60 min.
SKID ROW — Oh Can You Say Scream 95 min.
MEGADETH — Rusted Peaces 40 min.
BON JOVI — Access All Areas 90 min.
TESTAMENT — Seen Between The Lines 60 min.
JUDAS PRIEST — Pain Killer 45 min.
WARRANT — Quality You Can Taste 60 min.
NAPALM DEATH — Video Corruption 60 min.
MOSCOW PEACE FESTIVAL — (Skid Row, Cinderella, Bon Jovi) VOL 1 124 min
MOSCOW PEACE FESTIVAL — (Motley Crue, Ozzy, Scorpions, Gorky Park) Vol 2 130 m.
HARD N'HEAVY — heavy metal video magazin (imamo svih trinaest brojeva)
Svaki traje po 80-90 min.
SLAUGTHER — From The Beginning 60 min.

Kasete nam šaljite u preporučenim ili vrednosnim pošiljkama!
Cene snimanja:
Snimanje po compact discu 160 dinara
Snimanje video sata u stereo tehnici 350 dinara
Najmanja porudžbina je snimanjc ili naručivanje stvari u vrednosti od 200 dinara. Sve toškove poštarine plaćamo mi.
Naše usluge plaćate pouzećem, to jest plaćate poštaru po prijemu.
Naša adresa Vam je već dobro poznata a to je — EXPLOSIVE p.p. 70, 21000 NOVI SAD.
Napomena: naše cene se formiraju na osnovu tržišne cene kursa DM.
U slučaju većih izmena tj. devalvacije i naše cene ćemo korigovati.
Svaki od jedanput poručeni osmi album ili video sat za snimanje je besplatan.
Ovo je samo mali deo naše ogromne kolekcije Compact Discova i original video-kaseta čije snimanje možete poručiti od nas!!!

VAŽNO! SVIM ČITAOCIMA! ! !

Ako ste kojim slučajem propustili neki od prethodnih brojeva HARD METAL magazin, ništa zato (ne očajavajte), redakcija će se pobrinuti da dodatne količine ranijih izdanja dođu u prave ruke. Sve što treba da uradite je da na najbližoj pošti kupite opštu SDK uplatnicu koju ćete ispuniti ovako: U rubrici »uplatio je« upišite čitko svoje ime, prezime i adresu, u rubrici »svrha doznake« ispišite »za prvi (ili drugi, treći, četvrti ili sva četiri broja) broj HARD METAL magazina. Primalac je NIŠJP DNEVNIK (za Hard Metal), Novi Sad a broj žiro-računa je 65700-603-7711. Cena po primerku iznosi 100 dinara (svakog broja), znači za jedan primerak uplaćujete 100 dinara, za dva 200, za tri 300. . . Kao najsigurniji način za redovno dobijanje HARD METAL-a preporučujemo pretplatu. Za sada je organizovana pretplata za narednih 6 brojeva i iznosi 800 dinara.

I u slučaju pretplate, kao i u slučaju naručivanja prethodnih brojeva neophodno je da kopiju uplatnice pošaljete na adresu: NIŠJP Dnevnik, Bul. 23. oktobra br. 31, 21000 Novi Sad (sa naznakom »Pretplata za Hard Metal«). Sve informacije koje se tiču pretplate i dostave HARD METALA možete dobiti na telefon 021/624-754 lokal 23.

Kao što smo već bezbroj puta konstatovali, svetska heavy ...tal produkcija je u izuzetnoj ek...anziji. Poseban proboj zadnjih go...a načinili su bendovi speed-...rash scene. Uporedo sa jačanjem ...pularnosti i tiraža takvih sastava, ...javilo se i dosta nezavisnih izda...čkih kuća koje su objavljivale is...učivo grupe tog žanra. Jedna od ...ađih, ali izuzetno produktivnih fir... je i nemačka NUCLEAR BLAST RE...RDS, koja nas stalno zasipa svojim ...anjima najekstremnijih deathras-... bendova. Po svom kvalitetu izdva...ı se mnogi, ali mi smo se odlučili ... vam ovog puta predstavimo dva ...ebna sastava: REVNENT i DIS...MBER.

...ećemo posebno govoriti o njiho...ı muzičkom izrazu, to su bendovi ...zito deathrash pravca. Solidna ...odukcija, vrlo kvalitetna i ubojita ...virka koju bi trebalo da čuju svi ko... ovaj pravac interesuje. Oba sasta... koncertno vrlo aktivni. Evo i ...ića ...ima:

REVENANT su oformljeni još proleća 1986, a osnivači su bili gitarista i pevač HENRY VEGIAN i sada već bivši basista JOHN PRATCHER. U leto '87 počeli su rad na svojim prvim demo-snimcima koji su objavljeni na samostalnoj kaseti pod nazivom »BEYONDS THE WIND OF SORROW«. Kaseta ih je vrlo brzo učvrstila na underground sceni Amerike. Posebne odlike snimaka bili su vrlo brze stvari i uznemirujuće proročki tekstovi. Počeli su i učestalije da nastupaju po klubovima i manjim prostorima na različitim grupnim svirkama. Početkom 1988. bend izaje svoju sledeću kasetu pod nazivom »ASPHYXIATED TIME«, sa dužim, tehnički puno boljim stvarima i kvalitetnijom produkcijom. To je sve rezultovalo da se kasta za kratko vreme prodala u preko hiljadu kopija, što je za takve uslove izuzetan tiraž. U to vreme momci iz sastava su puno nastupali i to im je puno pomoglo u sticanju publike i iskustva uopšte.

Leto 1990. REVENANT opet doživljavaju personalne promene i to u vidu novog gitariste (DAVEJENGO) i novog bubnjara (WILL CORCORAN). I dalje se radi na novim stvarima, ali sada i mnogo studioznije a neke starije pesme su dobile novi oblik na živim nastupima, te su planirane za nova snimanja. Stil koji su svirali momci iz REVENANT okarakterisali su kao total death, s korenima u muzici njihovih uzora BLACK SABBATH a ubojitošću i snagom SEPULTURE i MORBID ANGEL.

Mini LP »DISTANT EYES« bend objavljuje za nezavisnu etiketu THRASH RECORD 1990. Sledeće godine potpisuju ugovor sa NUCLEAR BLAST, a aprila ove godine završili su snimanje ovog prvog LP-ija. Album je nedavno izašao a naziv mu je »PROPHECIES OF A DYING WORLD«

REVENANT sačinjavaju: HENRY VEGGIAN — gitara i vokal, DAVE JENGO — gitara, TIM SCOTT — bas i WILL CORCORAN — bubnjevi.
Adresa na koju možete da im pišete je:

REVENAT
p.o. Box 948
Maywood, N.J. 07607 — 0948
U.S.A.

NUCLEAR BLAST SPECIAL

Veoma komplikovana biografija sastava DISMEMBER nas vraća u 1988, kada su tri momka (DAVID — gitara, ROBAN — bas i FRED — bubnjevi) odlučila da naprave sastav pod čudnim nazivom DISMEMBER. U toku narednih 18 meseci oni vredno rade i objavljuju dve samostalne demo-kasete pod nazivima »DISMEMBERED« i »LAST BLASHEMIES«. Na snimcima je pevao ROBAN.

Nezadovoljan dotadašnjim učinkom, sastav prvo napušta Fred i priključuje se drugom švedskom death sastavu CARNAGE. Toje bilo oktobra 1989. Momci iz CARNAGE su vrlo brzo posle objavljivanja svoje prve kasete »INFESTATION OF EVIL«, dobili ponudu od Earache Recored za snimanje debi-albuma.

Neposredno pre snimanja materijala za album, David se takođe priključuje CARNAGE sastavu, a u međuvremenu je jedno vreme nastupao i sa ENTOMBED. Album je snimljen u Stokohlmu, u SUNLIGHT studiju. Album je sadržao tri stare CARNAGE pesme, četiri stare DISMEMBER stvari i nekoliko novih kompozicija. To je sve objavljeno početkom 1991. na split-albumu sa sastavom CADAVER. Posle izlaska ploče, osnivač CARNAGE MICHAEL AMOTT napušta grupu i Fred odlučuje da ime sastava opet promeni u DISMEMBER. Svi su se sa tim složili i vrlo brzo su se opet našli u studiju. Rezultat toga je bila nova kaseta pod nazivom »REBORN IN BLASHEMY«. To je do tada bilo nešto zaista najbolje, vrlo profesionalno urađeno, brutalno i agresivno odsvirano.

Pošto se Roban vratio u bend (svirao je jedno vreme u UNLEASHED) postava je još kompletirana sa RICHARDOM, basistom (ex CARBONIZED). No, na kraju, ipak na mesto pevača dolazi MATTI KARKI (ex CARBONIZED). Konačno, finalni sastav potpisuje ugovor sa NUCLEAR BLAST RECOREDS. Kao uveritru albumu, DISMEMBER objavljuju dve pesme na kompilaciji »DEATH IS JUST THE BEGGINING«, a ceo materijal za album se snima maja 91. u SUNLIGHT studiju u Stokholmu. Album izlazi koji mesec kasnije, a nosi naziv »LIKE AN EVER FLOWING STREAM«, traje četrdesetak minuta a na njemu se, pored najnovijih, nalaze i neke starije DISMEMBER kompozicije.

Postavu sačinjavaju: MATTI KARKI — vokal, DAVID — gitarista, ROBERT — gitara, RICHARD — bas i FRED — bubnjevi. Adresa na koju možete da im pišete je:

DISMEMBER
c/o Matti Karki
Skafringe Backen 12
16364 Spangu, SCHWEDEN

Eto, toliko o najosnovnijim podacima ova dva benda, verujemo da će vrlo brzo postati popularni barem kao, recimo, MORBID ANGEL ili DEATH jer svojim kvalitetom to i te kako zaslužuju. Pišite nam o kojim grupama bi voleli da vas informišemo.

Pri realizciji teksta puno nam je pomogao Rogl Pascal

Aleksandar Polzović

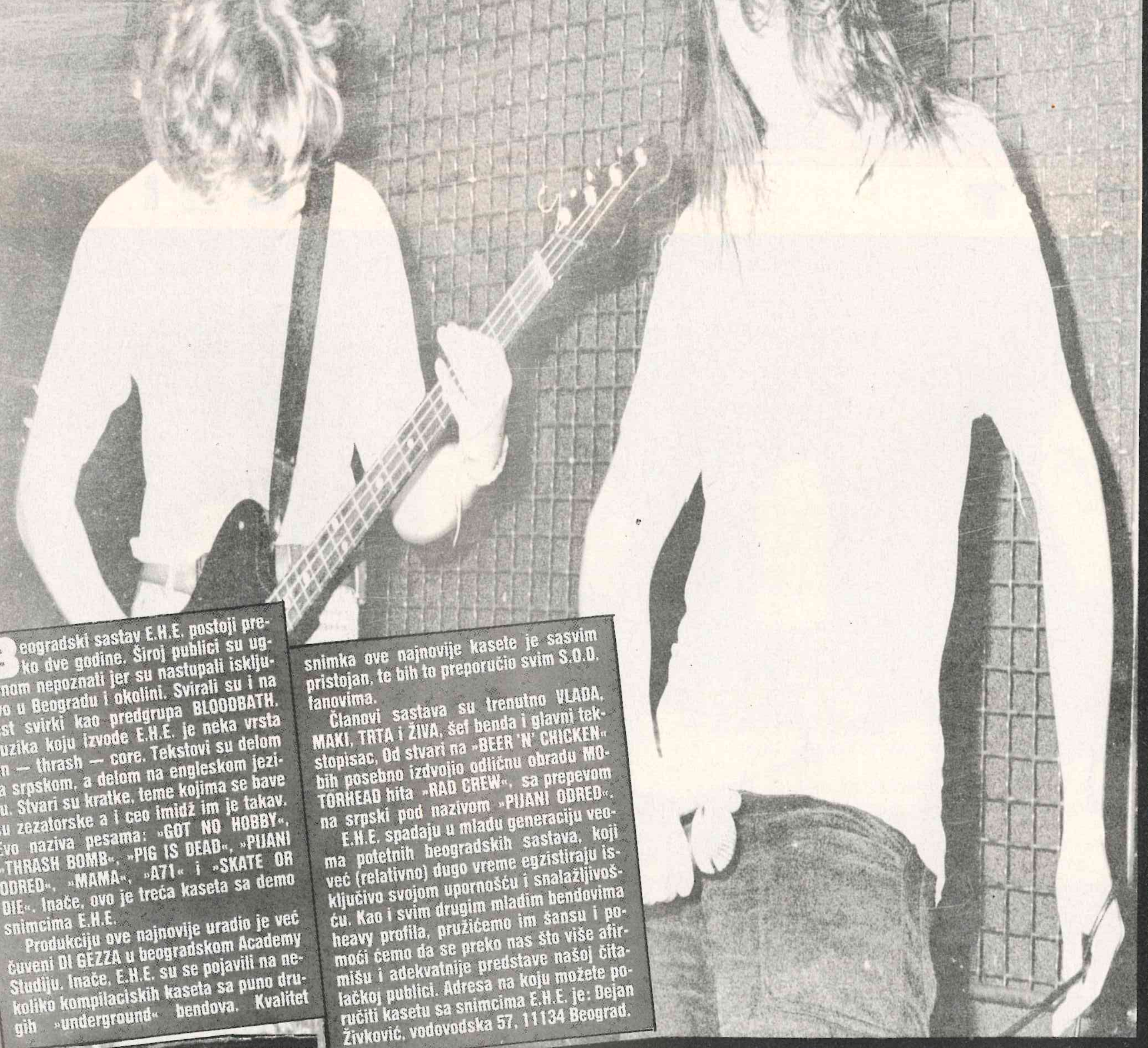
DEMO

Jedan od ciljeva koji smo sebi postavili pokretajući ovakav magazin je i maksimalna pomoć svim domaćim grupama koje sviraju i na bilo koji način se bave heavy metalom i svim njegovim podvrstama naravno. Svi znamo da na ovim našim nesretnim prostorima ima izuzetno dobrih sastava, koji bi kvalitetom svirke, podukcije i imidža sigurno mogli da pariraju i nekim čuvenim Evropskim i Svetskim bendovima. Kod nas postoji izuzetno veliki broj demo grupa koje sigurno zadovoljavaju sve standarde potrebne za uspešno egzistiranje. Takvi sastavi do sada nisu imali priliku da se adekvatno predstave široj heavy metal publici. Preko HARD METAL magazina to će svima biti omogućeno. To bi trebalo da bude odličan razlog i jak motiv više svim heavy metal bendovima za ozbiljniji i intenzivniji rad. Molimo sve grupe da nam se javljaju sa svojim snimcima, studijskim i garažnim, a poželjna je takođe i bar jedna fotografija, kao i osnovni podaci o radu i članovima, o značajnijim nastupima (ako ih je bilo) kao i o budućim planovima. Neka nam se jave i organizatori lokalnih, klupskih malih svirki na kojima nastupaju neki heavy metal bendovi, rado ćemo objaviti sve takve informacije, samo da bi publika bila što bolje obaveštena o svemu što se događa. Svu poštu, demo kasete i ostalo u vezi ove rubrike i dalje primamo na adresu: HARD METAL, PP 70, 21000 Novi Sad, sa naznakom »Out Of Darkness«.

Mogu da nam se javljaju slobodno sve grupe, bez obzira odakle su, sve ćemo vam ih predstaviti.

U skorije vreme, dok se malo »uhodamo« planiramo i neke manifestacije u okviru kojih ćemo organizovati i nastupe najboljih demo sastava, a pružićemo i mogućnost da najbolji dođu do ploče.

Sve kasete prima, preslušava i posle piše o njima Kole Polzović.

E.H.E.

Beer'n' Chicken 91

Beogradski sastav E.H.E. postoji preko dve godine. Široj publici su uglavnom nepoznati jer su nastupali isključivo u Beogradu i okolini. Svirali su i na šest svirki kao predgrupa BLOODBATH. Muzika koju izvode E.H.E. je neka vrsta fun — thrash — core. Tekstovi su delom na srpskom, a delom na engleskom jeziku. Stvari su kratke, teme kojima se bave su zezatorske a i ceo imidž im je takav. Evo naziva pesama: »GOT NO HOBBY«, »THRASH BOMB«, »PIG IS DEAD«, »PIJANI ODRED«, »MAMA«, »A71« i »SKATE OR DIE«. Inače, ovo je treća kaseta sa demo snimcima E.H.E.

Produkciju ove najnovije uradio je već čuveni DI GEZZA u beogradskom Academy Studiju. Inače, E.H.E. su se pojavili na nekoliko kompilaciskih kaseta sa puno drugih »underground« bendova. Kvalitet snimka ove najnovije kasete je sasvim pristojan, te bih to preporučio svim S.O.D. fanovima.

Članovi sastava su trenutno VLADA, MAKI, TRTA i ŽIVA, šef benda i glavni tekstopisac. Od stvari na »BEER 'N' CHICKEN« bih posebno izdvojio odličnu obradu MOTORHEAD hita »RAD CREW«, sa prepevom na srpski pod nazivom »PIJANI ODRED«.

E.H.E. spadaju u mladu generaciju veoma potetnih beogradskih sastava, koji već (relativno) dugo vreme egzistiraju isključivo svojom upornošću i snalažljivošću. Kao i svim drugim mladim bendovima heavy profila, pružićemo im šansu i pomoći ćemo da se preko nas što više afirmišu i adekvatnije predstave našoj čitalačkoj publici. Adresa na koju možete poručiti kasetu sa snimcima E.H.E. je: Dejan Živković, vodovodska 57, 11134 Beograd.

AMORPHOUS

When Life Vanish. . . anguish just beggin

AMORPHOUS nam dolaze iz Rume. Reč je o veoma mladom sastavu thrash opredeljenja. Kao i sve ostale domaće demo-grupe, i AMORPHOUS ima dosta finansijskih problema za obezbeđivanje kvalitetnog studija i opreme na kojoj bi bolje zvučali. Na ovoj kaseti se nalazi 6 kompozicija, veoma žestoke i agresivne svirke, prljavog i grubog zvuka. Produkcija je nikakva, jer se radi o materijalu garžnog tipa, rađenom ili u prostoriji ili snimljenog na suvo, na par kanala.

Prema onom što se može zaključiti sa snimaka, AMORPHOUS je dobar bend, kome kao i svim drugim grupama takvog tipa, u ovoj celoj situaciji, preostaje jedino da puno vežba, što više nastupa i eventualno prikuplja novac za usavršavanja tehničke prirode. Članovi AMORPHOUS su: **Igor Jozić** — gitara, **Igor Knežević** — gitara, **Goran Novaković** — vokal, **Darko Nišić** — bas i **Nebojša Nikšić** — bubnjevi. Inače, AMORPHOUS postoje oko 9 meseci, a prvobitni naziv benda je bio **ANKON.** Prvi demo je nazvom **»Brain Ćancer«** i mogao se nabaviti preko fan cluba »Nightmare« iz Rume.

AMORPHOUS se u svojm tekstovima bave čovekovim nesvesnim činom samouništenja usavršavanjem oružja, zagađivanjem, eventualnim nuklearnim ratom.

Svi koji žele da naruče i presnime ove snimke, mogu da se jave direktno članovima sastava na adresu: Igor Jozić, Proleterska 2, 22400 Ruma.

ŽELEZOBETON

Sound Of The Building Ground

ŽELEZOBETON, sastav neobičnog imena, dolazi nam iz Murske Sobote. Već po navici, na slovenačke bendove tipa EPIDEMIC ZONE ili SARCASM, ŽELEZOBETON su stilski u istom žanru, ali ga delom drugačije tretiraju. Sasvim solidna svirka, žestoki thrash na engleskom. Produkcija je sasvim korektna, ceo materijal je snimljen u studiju »Bon Ton« u Rogatcu, a producent je bio **Zvonko Tepeš.** Na kaseti koju su nam poslali nalazi se čak 13 kompozicija. Stvari su kratke, u proseku 2 — 2,5 minuta, ali su veoma ubojite, tekstovi su OK, nisu naročito komplikovani, ali »rade posao«. Na snimcima se nalazi i dosta efekata, standardnih heavy metal zvukova.

ŽELEZOBETON sačinjavaju: **Tadej Roposa** — vokal i gitara, **Vito Sterman** — gitara, **Ivo Lunežnik** — bas i **Andrej Siftar** — bubnjevi. Grupa postoji oko tri godine i do sada su imali preko 25 nastupa, ali sve u Sloveniji. Evo i naziva pesama koji se nalaze na kaseti: **»Prayer To Sorrow«, »Drunk Drunkard«, »Beautiful Crematory«, »Shakedown In The Park«, »Shit«, »How Do You Like It«, »Sweet Sewerage«, »We want, We Need, We Play«, »I Dont Know«, »Selling The Death«, »Power Built On Blood«, »Silence«** i **»Tagrag«.**

ŽELEZOBETON su sasvim kvalitetan sastav koji bi uz više nastupa i malo bolju medijsku podršku za kratko vreme postao vrlo interesantan svim slušaocima ove muzike. Uz poboljšanje imidža i određenih produkcijsko — aranžerskih detalja, postali bi baš »pravi«. S obzirom da su relativno mladi, vreme je pred njima. Pošto momci uskoro najavljuju i nove snimke, potrudićemo se da vam i njih blagovremeno predstavimo.

Za one koji bi želeli da kupe kasetu ili da presnime snimke evo i kontakt adresa članova sastava: Tadej Roposa, Stara ulica 1, 69000 Murska Sobota; i Vito Sterman, prešernova 32, 69000 Murska Sobota. Na iste adrese možete dobiti i više podataka o samom bendu, kao i uslove za nastupe.

Scorpions — PolyGram Records

SCORPIONS

DVE DECENIJE ŠKORPIJINIH UJEDA

Scorpions 1971. — 1991.

Sam početak, prva iskra delovanja danas širom sveta poznatog i priznatog sastava SCORPIONS vezan je za porodičnu kuću *Schenkerovih* u nemačkom gradu Hanoveru, odakle potiču braća *Rudolf* i *Michael*, koji su ovo prezime proslavili na rock pozornicima uzduž i popreko zemaljske kugle. Ugledavši se na starijeg brata, i *Michael* je rešio da pođe njegovim stopama, sviravši »hand made« gitaru, u nemogućnosti da dođe do bolje. *Rudolf* je imao i društvo sa kojim je svirao, to su bili uglavnom »momci iz kraja«: *Wolfgang Dziony* bubnjar, *Achim Kirchhoff* basista i solo gitarista *Katty Volmer*. Nakon par meseci ova četvorka rešava da se nazove SCORPIONS, a na repertoaru su im uglavnom pesme BEATLESA, ROLLING STONESA i slični hitovi s kraja šezdesetin.

Ni *Michael Schenker* nije za to vreme sedeo skrštenih ruku. Priključio se tada po godinama najmlađem sastavu »CRY«, čiji je prosek starosti (mladosti) bio oko 14—15 leta. Već tada su imali angažman u »*Beat Clubu*« u Bremenu i smešila im se blistava budućnost. Treći band koji je, ispostaviće se bio važan činilac SCORPIONS karijere se zvao MUSHROOMS, u kojem je vokalni solista bio *Klaus Meine*, pevač za koga se govorilo da je najbolji glas u okolini.

No, tada izbijaju na videlo i prvi problemi sa mladim i talentovanim *Michaelom Schenkerom*, koji svoj ogroman muzički talenat sve češće pretpostavlja nekim drugim stvarima koje ne bi trebalo da su u bliskoj vezi sa rock muzikom. Javljaju se njegovi prvi problemi sa alkoholom i drogom. Roditelji mu, povezavši takav način života sa onim čime se *Michael* bavio zabranjuju da svira, a *Rudolf* insistira na tome da se ovaj vrati gitari, jer je bio svestan da njegovog brata ništa drugo u životu osim muzike ne interesuje. Napustivši CRY, mladi *Schenker* nalazi društvo u kojem su *Holger Zerbe* i *Klaus Meine*, što predstavlja začetak sastava COPERNICUS, koji je nešto kasnije važio za veoma dobru koncertnu grupu. Imali su probe »vrata do vrata« sa *Rudolfovim* SCORPIONSIMA, pa se već tada nazirala konkurencija među ovim lokalnim bandovima. Ubrzo *Michael* prelazi u bratovo jato, a za njim stiže i *Klaus Meine*. Novogodišnja noć 1970/71. po prvi put predstavija SCORPIONS u postavi *Klaus Meine, Rudolf i Michael Schenker, Lothar Heinberg*-bas i *Wolfgang Dziony*-bubnjevi. Ipak, ovo je bio tek rani početak, a put do studija, publike i koncerata se još nije nazirao.

Sredinom sedamdesete, nemački filmski reditelj *Schlesinger* pravi film o štetnosti droge po mlade ljude, a po preporuci *Franka Bornemana* iz nemačke grupe ELOY, muziku za »*Hladni raj*« (naziv filma) rade SCORPIONS. Snimci nastaju u studiju čiji je vlasnik *Conny Planck*, koji je bio u toj meri oduševljen bandom, da im je odmah ponudio svoj studio da u njemu snime svoju prvu ploču. Album »*Lonesome Crow*« se posle samo šest dana snimanja i miksovanja, našao u prodavnicama početkom februara 1972. Nakon nekoliko vrlo povoljnih kritika u domaćoj muzičkoj štampi, usledila je i manja turneja po Zapadnoj Nemačkoj, na kojoj su SCORPIONS stekli naklonost dobrog dela publike. To je bio i faktor koji je presudno uticao na njihovu odluku da postanu profesionalni muzičari, jer su se do tada bavili različitim poslovima, a muzika im je više došla kao zabava. »*Lonesome Crow*« je trebalo da promeni njihov život iz korena. . .

U međuvremenu, *Rudolf* postaje srećni otac, a *Heinberg* i *Dziony* napuštaju band. SCORPIONS nastupaju kao predgrupa poznatim britanskim bandovima na njihovim turnejama po Z. Nemačkoj, a ključni momenat se desio kada su bili »zagrevanje« za U. F. O., kojima se gitarista razboljeva usred turneje. Na brzinu naučivši repertoar, u U. F. O. uskače *Michael Schenker*, tako da na koncertima obavlja dvostruku ulogu, sviravši u dva sastava za veče. Šef posade U. F. O.-a *Phil Mogg* biva toliko oduševljen *Michaelom*, da rešava da ga ne pusti iz svog banda. Kasnije je *Michael* napravio svetsku karijeru sa U. F. O., ali je u tom momentu svog brata i drugove ostavio na cedilu.

Suočivši se sa velikim dugovima zbog prekinute turneje, SCORPIONS rešavaju da prekinu sa radom i održavaju oproštajni koncert, na kojem gitaru umesto *Michaela* svira *Ulrich Roth*, za ovu priliku pozajmljen od njegovog banda DAWN ROAD. Početkom 1973., SCORPIONS više ne postoje. Ipak, uporni (a kakav bi Nemac drugačiji i bio) *Rudolf Schenker* se ne miri lako sa činjenicom da njegova grupa prestaje da radi i sve češće se pojavljuje sa *Klausom Meineom* na probama DAWN ROAD-a. Fascinirani *Uli Rothovim* sviranjem gitare, počinju polako da ga »obrađuju«. Na kraju im polazi za rukom ne samo da pridobiju *Ulija*, već cela postava DAWN ROAD prelazi u SCORPIONS, koji su opet spremni za novi »ujed«. Osim ove trojice, tu su još i *Francis Buscholiz* basista, *Jürgen Rosenthal* bubnjar i *Joachim Kirschning*, klavijaturista. U ovom sastavu SCORPIONS u jesen 1973. ulaze u minhenski *Musicland studio*, gde uz producentsku pomoć *Franka Bornemana* snimaju svoj drugi album »*Fly To The Rainbow*«, koji svetlost dana ugledava početkom 1974. Odmah nakon ovog, *Kirschning* odlazi, a SCORPIONS se ustaljuju u formi kvinteta.

Mada je na »*Fly To The Rainbow*« primetan veliki potencijal, muzička kritika ovu ploču ocenjuje niskim ocenama. To ne utiče posebno na entuzijazam i polet petorke iz Hanovera, te naredne 1975. idu korak dalje i potpisuju ugovor sa *Dieterom Dierksom*, vlasnikom studija u Kelnu i producentom. Umesto »odbeglog« *Rosenthala* mesto za baterijom bubnjeva zauzima Belgijanac *Rudy Lenners* i novi SCORPIONS album »*In Trance*« se pojavljuje u prodaji 1975. godine. Kako je izlazak ove ploče prošao prilično nezapaženo u njihovoj rodnoj zemlji, band rešava da se više okrene Zapadnoj Evropi, gde je interesovanje za njihovu muziku bivalo sve veće.

Tokom 1976. SCORPIONS rade punom parom i kao plod tog truda nastaje veliki broj pesama različitog muzičkog i koncepcijskog usmerenja. Veći problemi se javljaju na relaciji *Klaus Meine — Uli Roth*, jer *Klaus* ima sve više problema da otpeva komplikovano aranžirane *Ulijeve* pesme, te se tog posla (samo u svojim kompozicijama) prihvata sam *Roth*. No, uz saradnju *Dietera Dierksa*, svi ti (ipak ne toliko bitni) problemi su prevaziđeni i 1976. pred očima rock javnosti se pojavljuje »*Virgin Killer*«, četvrto studijsko ostvarenje SCORPIONSA. Prava medijska pompa se podigla oko originalnog omota ove ploče (koji danas više ne možete naći u radnjama u ovoj verziji), jer je imao veoma provokativnu fotografiju obnažene devojke u agresivnoj pozi. Ženska udruženja su oštro protestvovala, tako da je prvobitna verzija omota ubrzo zamenjena slikom članova sastava i danas predstavlja pravu relikviju. Uprkos svemu ovom, band sve više nastupa uživo i te godine je održana velika turneja po Z. Nemačkoj, Belgiji, Holandiji, Francuskoj, Velikoj Britaniji i još nekim zemljama, koja je bila dosta dobro posećena. Usled zdravstvenih problema, grupu napušta bubnjar *Rudy Lenners*, a na njegovo mesto, po preporuci *Michaela Schenkera* dolazi *Herman Rarebell*, koji je dotle (iako rodom iz Sarbrikena) živeo u Londonu.

Novi album »*Taken By Force*« izlazi 1977. i postiže veliki uspeh u Japanu, gde je dostigao zlatan tiraž, a popularnost SCORPIONSA raste i u ostalim delovima sveta. Osim fakata o rastućoj popularnosti banda iz Hanovera, treba reći i da je »*Taken By Force*« bio i ubedljivo najkvalitetniji album u dotadašnjoj karijeri SCORPIONSA, a, ispostaviće se, i u njihovom kasnijem periodu, do danas je ostao neprevaziđen u svakom (osim u komercijalnom) pogledu. Ukoliko hitovima Rudolfa Schenkera »*Steamrock Fever*« ili »*He's A Woman, Sh'es A Man*« dodamo antologijske, maestralne Uli Rothove »*Your Light*« i »*The Sails Of Charon*« (koja je po skromnom mišljenju dole potpisanog jedna od najboljih pesama napisanih i odsviranih u hard rocku), dobićemo kompletnu sliku o muzičkoj izuzetnosti ploče »*Taken By Force*«. Turneja po Japanu ostaje upamćena po velikom uspehu kod tamošnje publike i po euforičnosti koja je pratila SCORPSE na svakom koraku u Tokiju, Nagoji ili Osaki. Tom prilikom je snimljen i materijal za dvostruku »live« ploču nazvanu »*Tokyo Tapes*«, koja se pojavila krajem godine, u vreme kada je izvrsni gitarista *Uli Roth* već napustio sastav. Razlog njegovog odlaska je bio veoma neobičan i nesvakidašnji, te se na njemu moramo malo zadržati. Naime, *Roth* je sve više bio obuzet filozofijom Dalekog istoka s kojom je ogromna popularnost bila apsolutno nespojiva, a muzički je oduvek bio pod izrazito jakim uticajem *Jimi Hendrixa* (što se u njegovom sviranju prilično osećalo), te je sve više težio da u muziku SCORPIONSA unese elemente *Hendrixovog* sviranja, što se nikako nije moglo uklopiti u stremljenja ostalih članova grupe. *Uli* osniva sopstveni sastav ELECTRIC SUN, sa kojim tone u gotovo potpunu anonimnost i do današnjih dana se o njemu jako malo čulo.

Na audiciji za novog gitaristu u Londonu, od 160 kandidata nijedan nije uspeo da zadovolji visoke Rudolfove kriterijume, pa je privremeno rešenje nađeno u »komšiluku«. *Matthiss Jabs*, gitarista iz Hanovera preuzima ulogu Uli Rotha, a na novoj ploči »*Lovedrive*« 1979. kao gost se pojavljuje i *Michael Schenker*, odsviravši solo u tri pesme. Nakon »*Lovedrive*«, Michael napušta U.F.O. i uz veliku buku i prašinu se, kao svetska gitarska zvezda vraća u staro jato, istisnuvši *Matthiasa* iz SCORPIONSA. Ali, posle samo tri nedelje provedene na turneji, *Michael* zove *Matthiasa* natrag da ga zameni, jer više ne želi da svira u SCORPIONSIMA. *Jabs* se vraća da bi »odradio« nemačku turneju, no odmah nakon nije biva zamenjen pokajnikom Michaelom. Ni to nije (kao što znate) kraj nedaćama sa hirovitim Michaelom. Usred turneje po Francuskoj, mlađi *Schenker* jednostavno nestaje i *Francis Buchholz* jedne noći uspaničenim glasom iz Liona poziva *Matthiasa Jabsa* da im se priključi. Ovaj pristaje, pod uslovom da od sada bude stalni član SCORPIONSA, što svi sa olakšanjem prihvataju. Krajem 1979. se ustalila postava u kojoj će kvintet iz Hanovera nastupati i sve buduće godine.

Usledila je izuzetno uspešna turneja sa TED NUGENTOM po Americi, gde su SCORPIONS zajedno sa AC/DC bili predgrupa ovom tada vrlo popularnom gitaristi. Posle svirke u Klivlendu, kada ih je 60.000 prisutnih oduševljeno pozdravilo, Amerika je počela sve više da šuška o »*ludim Nemcima*, koji na bini praše iz sve snage.

Nakon albuma »*Animal Magnetism*« i turneje po SAD zajedno sa mnogim zvezdama američkog kontinenta (DEF LEPPARD, PAT TRAVERS, AC/DC, TED NUGENT), sve je bilo spremno da se sledećom pločom osvoji svet. Svesni ozbiljnosti situacije, zajedno sa Dieterom Dierksom iznajmljuju vilu na Azurnoj obali u blizini Kana, gde imaju sve potrebne uslove za nesmetan rad. Upravo tada nastaju problemi sa *Klausovim* glasom i on mora na operaciju grla, što dovodi do pomeranja rokova i termina za snimanje novog albuma, od koga svi mnogo očekuju. Ipak, spretnim hirurškim zahvatima i ovo je rešeno i marta 1982. se konačno pojavljuje »*Blackout*«, nadmašivši i najoptimističkija nadanja svih u bandu. Za vrlo kratko vreme dostiže tiraž od milion prodatih kopija, a na koncertima po S.A.D. ih tokom turneje gleda ukupno preko 2 miliona ljudi!

Kada je januara 1984. objavljen album »*Love At First Sting*«, SCORPIONS su već uživali status jedne od najpopularnijih grupa svetske rock scene, bili su mega zvezde. Svetska turneja kojom je promovisana ova hit ploča je potrajala čitavih **13 meseci,** gledalo ih je **2,2 miliona ljudi** na **203 koncerta** koja su tom prilikom održana. Tokom 400 dana prevalili su **73 hiljade kilometara,** trijumfalno okončavši ovaj svetski pohod nastupom na »*Rock In Rio*« festivalu, krajem januara 1985. Pre koncerta u Čikagu, za samo **šest sati** su rasprodali halu kapaciteta *18 hiljada mesta!* Zaista, podaci od kojih se svakom običnom smrtniku (bar) zavrti u glavi.

Već sredinom 1985. se pojavljuje »*World Wide Live*«, novi dvostruki uživo album SCORPIONSA, koji postiže veliki uspeh. Tokom 1986. nastupaju i na »*Monsters Of Rock*« festivalu kod zamka Donnington u Engleskoj, što je svakom bandu koji drži do sebe neophodan pokazatelj popularnosti i kvaliteta.

Posle svega što se desilo tokom prethodne dve godine, sastavu je bio neophodan duži odmor. Ipak, čini se da ga nisu najbolje iskoristili, jer ploča koja je usledila nakon (pre)duge pauze, »*Savage Amusement*«, izašla 1988. predstavlja njihovo najlošije ostvarenje u karijeri. Urađena bez imalo žara i poleta, po već dobro oprobanim i znanim klišeima »red brzih, red srednjih pesama, pa balada«, »*Savage Amusement*« je pokazala da se SCORPIONS mašinerija prilično zamorila i da joj je neophodan remont. Baš kao u fudbalu, kada timu krene loše, prvi na tapetu je trener, pa je takav slučaj bio i sa nemačkim kvintetom. *Dieter Dierks*, producent i jedan od najzaslužnijih za mega uspeh banda je dobio otkaz. Ovde ne bih pominjao sudske sporove i mučne scene koje su pratile ovaj raskid, tek on je SCORPIONSE koštao prilično novaca, obzirom na veoma čvrst i precizan ugovor koji je vezivao njihovu poslovnu ljubav.

Sem toga, SCORPSI rešavaju i da promene diskografsku kuću, potpisavši ugovor sa »*Mercury*«. Umesto odštete, dozvoljavaju svojim starim poslodavcima (E.M.I.) da objave još jednu kompilaciju. Tako nastaje »*Best Of Rockers And Ballads*«, na kojem se pored obrade starog hita grupe WHO »*I Can't Explain*« nalazi i jedna (prilično bezvezna) nova stvar SCORPIONSA nazvana »*Hey You*«. Zahvaljujući tim dvema pesmama, ova nepotrebna kompilacijska ploča je našla svoje mesto u njihovim zvaničnim diskografijama.

Ta 1989. će ostati zapamćena najviše po nastupu na »*Music Peace Festivalu*« u Moskvi, gde su pred 90.000 ljudi SCORPIONS pored MOTLEY CRUE, CINDERELLE, OZZYJA i drugih ostavili vrlo bled utisak.

Prošla, 1990. godina je donela i novi album, nazvan »*Crazy World*«. Uz producenta *Keith Olsena*, urađena je ploča kvalitetnija od prethodne, ali ipak ne dovoljno dobra da zadovolji ukuse njihovih starijih poštovalaca, naviknutih još od vremena »*Taken By Force*« ili »*Lovedrive*« na kudikamo bolja i kreativnija rešenja u njihovoj muzici. Najviše zahvaljujući novom producentu, uneto je malo svežine u zvuk grupe, ali ipak ostaje utisak da smo to sve već dosta puta čuli. Posebna priča je najveći hit sa ovog albuma, balada *Wind Of Change*«, koja je toliko ljigava i uvlakačka (ala je Rusija veliko tržište, a i Gorbi je u modi), da je to neverovatno. A tek ono zviždanje, k'o na festivalima šlagera. . . Koliko mi je puta došlo da razbijem TV kada sam je video i (na žalost) čuo.

No, bez obzira na malopre rečeno (ipak je ovo samo lično mišljenje napred potpisanog), činjenica je da su SCORPIONS svojim postojanjem i delovanjem, naročito u periodu od 1974. do 1985. utrli put mnogim mladim i dobrim bandovima, a svojim ogromnim uspehom dali podstrek onima kojima je to bilo potrebno. Kako će se dalje stvari razvijati, ostaje nam da vidimo i ovim ljudima u godinama poželimo bar još jedan — dva dobra albuma.

Boba

SCORPIONS diskografija (albumi):

1. Lonesome Crow (1972)
2. Fly To The Rainbow (1974)
3. In Trance (1975)
4. Virgin Killer (1976)
5. Taken By Force (1977)
6. Tokyo Tapes (1978)
7. Lovedrive (1979)
8. Animal Magnetism (1980)
9. Blackout (1982)
10. Love At First Sting (1984)
11. World Wide Live (1985)
12. Savage Amusement (1988)
13. Best Of Rockers And Ballads (1989)
14. Crazy World (1990)

